

Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Οι Σάλπιγγες της Αποκάλυψης

«Σήμερα ζούμε σε χρόνια Αποκαλύψεως. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς Προφήτης για να το καταλάβει». Γέρ. Παΐσιος (+1994), Λόγοι Β΄ Πνευματική αφύπνιση.

Γ. Οι 144.000, η Ουράνια σιγή, οι 4 πρώτες Σάλπιγγες.

Ιούλιος 2012+

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr

Καὶ μετὰ τοῦτο εἶδον τέσσαρας ἀγγέλους ἑστῶτας ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, κρατοῦντας τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τῆς γῆς, ἵνα μὴ πνέῃ ἄνεμος ἐπὶ τῆς γῆς μήτε ἐπὶ τῆς θαλάσσης μήτε ἐπὶ πᾶν δένδρον.

7-2 καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,

7-3 λέγων· μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίσωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν.

7-4 Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ·

7-5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

7-6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

7-7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

7-8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες ἐσφραγισμένοι.

7-9 Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

Καὶ μετὰ αὐτὸ εἶδα τέσσερις ἀγγέλους νὰ στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες τῆς γῆς, κρατώντας τους τέσσερις ἀνέμους τῆς γῆς, γιὰ νὰ μὴ πνέει ἄνεμος πάνω στη γῆ μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο.

7-2 Καὶ εἶδα ἄλλο ἄγγελο νὰ ανεβαίνει ἀπὸ τὴν ἀνατολή τοῦ ἡλίου, ἔχοντας σφραγίδα τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, καὶ ἔκραξε με φωνῇ μεγάλη στους τέσσερις ἀγγέλους που τους δόθηκε νὰ βλάψουν τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσα, λέγοντας.

7-3 Μὴ βλάψετε τὴ γῆ μήτε τὴ θάλασσα μήτε τὰ δέντρα, μέχρι νὰ σφραγίσουμε τους δούλους τοῦ Θεοῦ μας πάνω στα μέτωπά τους.

7-4 Καὶ ἀκούσα τὸν ἀριθμὸ τῶν σφραγισμένων. Ἐκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι ἀπὸ κάθε φυλὴ τῶν γιων τοῦ Ἰσραὴλ.

7-5 Ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι,

ἀπὸ τὴ φυλὴ Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Γὰδ δώδεκα χιλιάδες,

7-6 ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Νεφθαλεὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Μανασσὴ δώδεκα χιλιάδες,

7-7 ἀπὸ τὴ φυλὴ Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰσάχαρ δώδεκα χιλιάδες,

7-8 ἀπὸ τὴ φυλὴ Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες,

ἀπὸ τὴ φυλὴ Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἀπὸ τὴ φυλὴ Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι.

(Οἱ ἀναριθμητοὶ σωσμένοι τῆς θλίψης)

7-9 Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ κοίταξα, καὶ νὰ, πλῆθος πολὺ, που νὰ τὸ ἀριθμῆσει κανεὶς δὲν μπορούσε, ἀπὸ κάθε ἔθνος καὶ φυλὴς καὶ λαοὺς καὶ γλώσσες, νὰ ἔχουν σταθεῖ μπροστά στο θρόνο καὶ μπροστά στο Ἄρνιο, ντυμένους με στολὲς λευκὲς καὶ με φοίνικες στα χέρια τους.

7-10 καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἄρνιῳ.

7-11 καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἰστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ

7-12 λέγοντες· ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

7-13 Καὶ ἀπεκρίθη εἰς ἕκ τῶν πρεσβυτέρων λέγων μοι· οὗτοι οἱ περιβεβλημένοι τὰς στολὰς τὰς λευκὰς τίνες εἰσὶ καὶ πόθεν ἦλθον;

7-14 καὶ εἶρηκα αὐτῷ· κύριέ μου, σὺ οἶδας. καὶ εἶπέ μοι· οὗτοί εἰσιν οἱ ἐρχόμενοι ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης, καὶ ἔπλυναν τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ ἐλεύκαναν αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἄρνιου.

7-15 διὰ τοῦτό εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ λατρεύουσιν αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ. καὶ ὁ καθημένος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ' αὐτούς.

7-16 οὐ πεινάσουσιν ἔτι οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδ' οὐ μὴ πέση ἐπ' αὐτούς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα,

7-17 ὅτι τὸ ἄρνιον τὸ ἀνά μέσον τοῦ θρόνου ποιμανεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς πηγᾶς ὑδάτων, καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

7-10 Και κράζουν με φωνή μεγάλη, λέγοντας. Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο.

7-11 Και ὅλοι οἱ ἄγγελοι εἶχαν σταθεῖ κυκλικά γύρω ἀπὸ το θρόνο και τους πρεσβυτέρους και τα τέσσερα ζωντανά ὄντα, και ἔπεσαν μπροστά στο θρόνο με τα πρόσωπά τους και προσκύνησαν το Θεό,

7-12 λέγοντας. Αμήν· η ευλογία και η δόξα και η σοφία και η ευχαριστία και η τιμή και η δύναμη και η ἰσχὺς ανήκουν στο Θεό μας στους αἰῶνες των αἰώνων· ἀμήν.

7-13 Και ἀποκρίθηκε ἕνας ἀπὸ τους πρεσβυτέρους, λέγοντάς μου. Αυτοί οἱ ντυμένοι με τις στολές τις λευκές, ποιοι εἶναι και ἀπὸ πού ἦρθαν;

7-14 Και εἶπα σ' αὐτόν. Κύριέ μου, εσύ ξέρεις. Και μου εἶπε. Αυτοί εἶναι που ἐρχονται ἀπὸ τη θλίψη τη μεγάλη, και ἔπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν μέσα στο αἷμα του Αρνίου.

7-15 Γι' αὐτό εἶναι μπροστά στο θρόνο του Θεοῦ και τον λατρεύουν ἡμέρα και νύχτα μέσα στο ναό του, και αὐτός που κάθεται πάνω στο θρόνο θ' ἀπλώσει τη σκηνή του πάνω τους.

7-16 Δε θα πεινάσουν πια, οὔτε πλέον θα διψήσουν, οὔτε θα πέσει πάνω τους ο ἥλιος οὔτε οιοδήποτε καῦμα.

7-17 Γιατί το Αρνίο που βρίσκεται ἀνάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμάνει και θα τους ὀδηγήσει σε πηγές με νερά ζωῆς· και θα εξαλείψει ο Θεός κάθε δάκρυ ἀπὸ τους οφθαλμούς τους.

1.1. Για τους τέσσερις ἀγγέλους και τον ἄλλο τον αναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

«Μετά ἀπὸ αὐτό» λέει ο ἅγιος Ἰωάννης ο Θεολόγος, δηλ. μετά ἀπὸ ὅσα μας εἶπε ὅτι ἀκολουθοῦν το ἀνοίγμα της ἑκτῆς σφραγίδας, βλέπει ποια εἶναι η γενικὴ κατάσταση στη Γη: **«...εἶδα τέσσερις (4) ἀγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις (4) γωνίες της γης, κρατώντας τους τέσσερις (4) ἀνέμους της γης, για να μην πνέει ἄνεμος πάνω στη γη, μήτε πάνω στη θάλασσα μήτε πάνω σε κανένα δέντρο».**

Θα μπορούσαμε, παραστατικά, να δούμε αὐτούς τους ἀγγέλους στις τέσσερις «γωνίες» ἢ 4 σημεία του ορίζοντος να παρεμποδίζουν την κίνηση των ζωογόνων ἀνέμων της Γης. Ἀλλὰ θα δούμε, στη συνέχεια, ὅτι ὑπάρχει βαθύτερο νόημα στο τοπίο αὐτό της Ἀποκάλυψης. Εἶναι προφανῶς πονηροί οἱ ἀγγελοι αὐτοί, γι' αὐτό δέχονται αυστηρὴ ἐντολή ἀπὸ τον ἀγγελο που

ξεπροβάλλει από την Ανατολή, έχοντας σφραγίδα του ζώντος Θεού, **ώστε να μην σπεύσουν να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα: «Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους»**. Αν οι 4 άγγελοι ήσαν αγαθοί, και δεν ήσαν πονηροί δαίμονες, δεν θα χρειαζόντουσαν «μεγάλη φωνή» (που προκαλούσε φόβο) για να υπακούσουν: **«...έκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα»**. Η δουλειά των τεσσάρων “αγγέλων” είναι η γνώριμη στα πονηρά πνεύματα καταστροφή.

Το βάρος της ερμηνείας της Αποκάλυψης είναι στο πνευματικό πεδίο, από όπου άμεσα επηρεάζονται οι ψυχές μας, που είναι πνεύματα. Πρέπει, επομένως, να δούμε την περιγραφή που κάνει ο Απόστολος σε πνευματική βάση, αφήνοντας την εξωτερική περιγραφή να λάβει εκ των υστέρων την “γεωμετρική” της απεικόνιση. Πράγματι, η τελεία άπνοια από το σταμάτημα των ανέμων όλων των διευθύνσεων, για ένα αξιοσημείωτο χρονικό διάστημα είναι, εφόσον ακόμη υπάρχει γήινος κόσμος, με διαφορετικές συνθήκες ημερών και νυχτών, βαρομετρικής πίεσης και θερμοκρασίας, υγρασίας, ηλιοφάνειας κλπ, εντελώς απίθανη. Εξ άλλου αν το θέμα ήταν μόνο να ελεγχθούν τα φυσικά στοιχεία, δεν χρειαζόντουσαν να δράσουν οι 4 πονηροί άγγελοι. Αυτοί αναλαμβάνουν δουλειά¹ όταν πρόκειται να πειράξουν τους ανθρώπους για να δοκιμασθεί η πίστη τους και η υπομονή τους στις δύσκολες περιστάσεις.

Όπως στην περίπτωση της έκρηξης στο Τσερνομπίλ² της Ουκρανίας, το 1986, υπήρχε πνευματικό περιεχόμενο στην περιγραφή του αστέρος που έπεφτε «καιόμενος ως λαμπράς», και το φαινόμενο της έκρηξης στον αντιδραστήρα ήταν, για την Αποκάλυψη, μόνο το εξωτερικό μέρος του δυστυχήματος, με τον ίδιο τρόπο πρέπει να σκεφτούμε και εδώ.

Είδαμε μέχρι τώρα από την ερμηνευτική απόδοση των προηγούμενων κεφαλαίων, ότι **το κέντρο της Αποκάλυψης είναι ο Ιησούς Χριστός και η Εκκλησία**. Και είδαμε στον Ουρανό **τα τέσσερα αγγελικά «ζώα»** που φρόντιζαν για την διάδοση του ευαγγελικού κηρύγματος, αλλά και τον έλεγχο της πίστης των ανθρώπων μέσω δοκιμασιών, επιτρέποντας κάθε φορά να βγει στο προσκήνιο της ιστορίας ο κατάλληλος «ίππος». Η Αποκάλυψη, όσο εκτυλίσσεται, γίνεται πιο αναλυτική, για να βοηθήσει στην κατανόηση της σωρείας των γεγονότων της κοντινής προς τη Συντέλεια περιόδου.

Από τον Ουρανό, στο έβδομο κεφάλαιο, μεταφερόμαστε στη Γη. Δεν βλέπουμε κάποια τοπική εικόνα, αλλά **ολόκληρη τη Γη να βρίσκεται υπό την απειλή τεσσάρων πονηρών αγγέλων** (πνευμάτων). Επειδή απομακρύνθηκαν οι άνθρωποι της Γης από τον λόγο του Θεού που έχει κέντρο τα τέσσερα ευαγγέλια, ξέπεσαν σε πονηρές διδασκαλίες που έχουν αντίθετη, δηλ. δαιμονική προέλευση.

Ο λόγος του Θεού είναι ο **ακρογωνιαίος** της Εκκλησίας και του Σύμπαντος όλου, διότι **«είπε και εγένετο»** (Γένεση). Και δεν πρόκειται να παρέλθει: **«ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, οι δε λόγοι μου δεν πρόκειται να παρέλθουν»**. (Ματθ. Κδ 35). Ένας είναι ο λόγος του Κυρίου για τη σωτηρία μας, αλλά **μεταδίδεται δια των τεσσάρων ευαγγελιστών, που αποτελούν τις τέσσερις γωνίες δηλαδή τα τέσσερα θεμέλια της πίστης στη Γη**. Αυτό είναι κατ’ αντιστοιχία προς τα τέσσερα σημεία του ορίζοντος που εξαπλώθηκε η Χριστιανική διδασκαλία ή τις τέσσερις διαστάσεις του αισθητού κόσμου ή τα τέσσερα στοιχεία της φύσης κατά τους αρχαίους, όπου παντού φθάνει η διδασκαλία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Αλλά τέσσερις και οι γενικές αρετές: **φρόνησις, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**, τις οποίες επιτυγχάνει όποιος εφαρμόζει τον ευαγγελικό λόγο. Και **«τετράγωνη»** είναι η Ουράνια πόλη που περιγράφει σε επόμενο κεφάλαιο ο Ιωάννης: **«Και η πόλη τετράγωνη κείται, και το μήκος της είναι όσο και το πλάτος»...** (Αποκ. Κα 16).

Όταν οι άνθρωποι αμελήσουν την πνευματική τους εργασία, τότε τα πονηρά πνεύματα

¹ Αναστατώσεις και καταστροφές παντού (pdf): <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf>

² Θα αναφερθούμε και αργότερα, αλλά μπορείτε να διαβάσετε επίσης: **4η σάλπιγγα** (pdf): https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf Και το **«3 ΟΥΑΙ»**: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

εισάγουν τις δικές τους πονηρές διδασκαλίες στον νου των ανθρώπων, **σκοτίζοντάς τον**. Κερδίζουν σ' αυτόν τότε σταδιακά έδαφος, τα διαφημιζόμενα είδωλα του χρήματος και των ηδονών, κινούμενα διά των προσώπων της εφήμερης δημοσιότητας, οι πνευματικές μυθοπλασίες και αιρετικές αντιλήψεις, οι οργανωμένες άθεες πολιτικές ή αποκρυφιστικές πονηρές ιδεολογίες, και πολλά άλλα. Από όλα αυτά ο νους γεμίζει από καταστροφικούς, για τον ίδιο τον άνθρωπο και το περιβάλλον του, λογισμούς και επιθυμίες. Τότε τη θέση των αρετών στις ψυχές, καταλαμβάνουν τα πάθη. Ο Ιωάννης όταν βλέπει τους πονηρούς αγγέλους, αυτοί έχουν πάρει τόση εξουσία στο διεφθαρμένο πλέον νου των ανθρώπων, ώστε είναι ήδη έτοιμοι να παρεμποδίσουν πλήρως κάθε μετάδοση του λόγου του Θεού. Το **«κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης»**, σημαίνει ακριβώς τη συγκράτηση ή **το πλήρες σταμάτημα της ευαγγελικής διδασκαλίας**. Διότι την πνευματική πολιτεία ανέμους εκάλεσε η Γραφή κατά τον άγιο Γρηγόριο Νύσσης.³

Πριν το τέλος του κόσμου θα επιστρέψει το αθεϊστικό καθεστώς στην Ρωσία, έλεγε η **Αγία Ματρώνα**⁴ (+1952): **«μετά θα γυρίσουν στη Ρωσία οι παλαιοί... και θα γίνει η κατάσταση χειρότερη από ότι ήταν πρώτα... Ωχ, πως σας λυπάμαι όλους»!** Η Ρωσίδα γερόντισσα **Μακαρία**⁵ (+1993) συμπλήρωνε ότι όχι μόνο δεν θα επιτρέπεται η Χριστιανική διδασκαλία, αλλά: **«θα φτιάξουν λίστες με αυτούς που πηγαίνουν στην εκκλησία, ...θα υποστείτε διωγμούς επειδή προσεύχεστε στο Θεό, ...θα απομακρύνουν τα βιβλία και μετά τις εικόνες»**, και άλλα πολλά...

Ενώ όμως τα πονηρά πνεύματα έφθασαν να πάρουν τόση εξουσία κάποια στιγμή, που με αυτή πλέον, μέσα στην πνευματική συσκότιση και την έξαψη των παθών, να προσπαθήσουν να επιφέρουν τις μεγαλύτερες καταστροφές, φαίνεται να ανεβαίνει στον (κατώτερο) ουρανό, δηλ. στο νου των ανθρώπων, όχι φανερά, αλλά μέσω των ειδήσεων των γεγονότων, ένας άλλος άγγελος, αυτός του Θεού, και μάλιστα με σφραγίδα! Δεν κατέρχεται από τον (πνευματικό) Ουρανό, διότι **είναι ήδη στα μέρη της Ανατολής: «Και είδα άλλο άγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου, έχοντας σφραγίδα του ζωντανού Θεού, και έκραξε με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα»...**

Άγγελος σημαίνει γενικά απεσταλμένος, εδώ μάλιστα με ειδική αποστολή. Ποιος όμως απεσταλμένος του Θεού είναι στον περίγειο χώρο, και μάλιστα της Ανατολής, όπου ήταν ο Παράδεισος κατά τη Γραφή, και όπου η ανόθευτη πίστη των Ορθοδόξων έχει την έδρα της; **«Μιλάει για τον προφήτη Ηλία, που προηγείται των καιρών του Αντιχρίστου...»** λέει ο Ιερομάρτυς Βικτωρίνος⁶ από τη Δύση, **«...για την αποκατάσταση και την ενίσχυση των εκκλησιών έναντι του (ερχομένου) αφορήτου διωγμού»**. Διότι στον προφήτη Μαλαχία έχει προαναγγείλει ο Θεός την αποστολή του προφήτη Ηλία: **«...και ιδού εγώ θα σας αποστείλω τον Ηλία τον Θεσβίτη, πριν να έλθει η ημέρα Κυρίου η μεγάλη και επιφανής (της 2ας Παρουσίας), ο οποίος (Ηλίας) θα αποκαταστήσει καρδίαν πατρός προς υιόν, και καρδίαν ανθρώπου προς τον πλησίον αυτού, για να μη έλθω να πατάξω την γη άρδην (ολοκληρωτικά)»** (Μαλ. Δ 4-5). **«Γη» εδώ είναι οι αμαρτωλοί**, όπως εξηγεί⁷ ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

³ «...kân ύπεραρθεις πάσης γηίνης βάσεως διαέριος τῷ βίω γένηται, ἐπὶ τῆς πνευματικῆς βεβηκῶς πολιτείας, ἦν ἀνέμους ὁ λόγος ὠνόμασεν, ἔστε εἰς θρόνον τοῦ ἐν αὐτῷ καθιδρυμένου ἀφορισθῆναι (οἷος ἦν ὁ Παῦλος ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον, πρὸς τὸ γενέσθαι σκευὸς ἐκλογῆς...»). Από το «κατά Ευνομίου», έκδ. Jaeger, W. Leiden: Brill, 1960. Βιβ. 3, κεφ 1, & 59.

⁴ «Επίτομος» υπό Λεοντίου Μ.Δ., σελ. 99, https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/14_agiaMatrona.pdf

⁵ Διαβάστε τις προφητείες: https://www.imdleio.gr/diaf/2012/Makaria_proph.pdf

⁶ St. Victorinus of Petau, έχομε υπόψιν δύο εκδόσεις «Commentary on the Apocalypse», και «Victorinus Poetovionensis: Commentarius In Apocalypsin». Ο Ιερομάρτυς Βικτωρίνος ήταν επίσκοπος σε μια πόλη της Παννονίας, καλουμένη Petau ή Poetonio ή Pettavium, τώρα η σύγχρονη Ptui, στη Σλοβενία. Μαρτύρησε το 304 επί Διοκλητιανού, και κατά τον άγιο Ιερώνυμο είναι ο πρώτος εξηγητής της Βίβλου στη Δύση.

⁷ **«Μή ποτε έλθων πατάξω τήν γήν άρδην· πατάσσει δε τούς άμαρτάνοντας. Όρᾶς τούς άμαρτάνοντας γήν καλουμένους»;** (PG 56 σ.183).

Εξηγεί επίσης ο ιερός Χρυσόστομος ότι οι αρχιερείς κακώς ενόμιζαν ότι ο Ηλίας θα ξανα-ερχόταν πριν την (πρώτη) εμφάνιση του Μεσσία. Ο Χριστός απαντά σε σχετική ερώτηση των μαθητών του, ότι «ο Ηλίας ήλθε», υποδεικνύοντας τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, λόγω του ότι ήταν ανάλογη η διακονία του με αυτήν του Ηλία, δηλώνοντας ότι πνευματικά μόνο ταίριαζε στην περίπτωση η γνώμη αυτή των αρχιερέων των Ιουδαίων. Ο Ιωάννης και Βαπτιστής του Κυρίου ήταν της πρώτης παρουσίας του Χριστού πρόδρομος, ενώ ο Ηλίας θα είναι της δευτέρας. Όμως είναι δύο διαφορετικά πρόσωπα. Και τονίζει **ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος:**

«Είδες ακρίβεια προφητικού ρητού; Διότι καθώς τον Ιωάννη εκάλεσε ο Χριστός «Ηλία», για την συμμετοχή του στην διακονία, **για να μην νομίσεις ότι το ίδιο λέγεται και από τον προφήτη (Μαλαχία), πρόσθεσε και την πατρίδα του, λέγοντας ο Θεσβίτης.** Ο Ιωάννης όμως δεν ήταν Θεσβίτης. Και άλλο ακόμη προσδιορισμό θέτει λέγοντας: Για να μην έλθω να πατάξω τη γη άρδην, φανερώνοντας την Δευτέρα Παρουσία Του, τη φοβερή. **Διότι στην προηγηθείσα (1η παρουσία) δεν ήλθε να πατάξει τη γη: Διότι δεν ήρθα, λέγει, να κρίνω τον κόσμο, αλλά για να σώσω τον κόσμο.** Φανερώνοντας λοιπόν, το είπε, ότι προ εκείνης (της 2ας) που έχει την κρίση (σαν σκοπό), έρχεται ο Θεσβίτης. **Και μαζί, επίσης, την αιτία διδάσκει της παρουσίας αυτού (του Ηλία του Θεσβίτη). Ποια είναι η αιτία; Για να πείσει, ερχόμενος, να πιστεύσουν οι Ιουδαίοι στον Χριστό και να μην χαθούν πάντες καθ' ολοκληρίαν όταν (ο Χριστός) έρθει.** Για αυτό λοιπόν και αυτός (ο Κύριος), παραπέμποντας αυτούς σε εκείνη την ενθύμηση λέγει: **«Και θα τα αποκαταστήσει όλα».** Που σημαίνει ότι θα διορθώσει την απιστία των Ιουδαίων, των τότε ευρισκομένων. Γι' αυτό και με πάρα πολύ μεγάλη ακρίβεια μίλησε. Διότι **δεν είπε να αποκαταστήσει καρδιά υιού προς πατέρα, αλλά πατέρα προς υιό.** Επειδή Πατέρες ήσαν των Αποστόλων οι Ιουδαίοι, γι' αυτό λέγει, **ότι θα αποκαταστήσει στα δόγματα των υιών τους, δηλ. των Αποστόλων, τις καρδιές των πατέρων, δηλ. τη διάνοια του γένους των Ιουδαίων».**⁸

Ο Προφήτης Ηλίας ενώ προσωπικά και ορατά από τους ανθρώπους θα εμφανισθεί αργότερα για να ελέγξει τον Αντίχριστο, ήδη στο εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης αρχίζει να παρεμβαίνει στις εξελίξεις, όταν το αντίχριστο ρεύμα παίρνει παγκόσμιες διαστάσεις: **«είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται πάνω στις τέσσερις γωνίες της γης, κρατώντας τους τέσσερις ανέμους της γης».** Αυτό είναι ένα τοπίο ολόκληρης της Γης, στο οποίο οι τέσσερις άγγελοι ετοιμάζονται να περάσουν στην τελική φάση καταστροφής, με τη δράση τους. Όταν επομένως οι δυνάμεις του κακού αρχίζουν να οργανώνονται σε παγκόσμια βάση για να ανεβάσουν στην εξουσία τον ηγέτη τους Αντίχριστο, τότε αντίστοιχα σαν κοντινός υποστηρικτής των πιστών, αρχίζει να δρα, έχοντας μεγάλη παρά Θεού την εξουσία, ο προφήτης Ηλίας. Τη σταδιακά αυξανόμενη παρέμβαση του Ηλία στα πράγματα της Γης περιγράφει ο Ιωάννης ο Θεολόγος: **«είδα άλλο άγγελο να ανεβαίνει από την ανατολή του ηλίου»...** Αυτός σφραγίζει τους πιστούς για να αντέξουν στην περίοδο των τελευταίων δοκιμασιών της ανθρωπότητας, πριν και κατά την εμφάνιση του τελικού Αντιχρίστου.

Κατά τον Αιδέσιμο Μπηντ **οι τέσσερις άγγελοι εκπροσωπούνται στη γη από τα τέσσερα κύρια βασίλεια,** τις τέσσερις δηλ. αυτοκρατορίες, των Ασσυρίων, και Περσών, και Ελλήνων και Ρωμαίων, και τις διάδοχές τους πρωταγωνίστριες **«μεγάλες δυνάμεις»** όπως λέμε

⁸ Είδες ακρίβειαν προφητικής ρήσεως; Ἐπειδὴ γὰρ τὸν Ἰωάννην Ἠλίαν ἐκάλεσεν ὁ Χριστὸς, διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς διακονίας, ἵνα μὴ νομίσης τοῦτο καὶ παρὰ τοῦ προφήτου λέγεσθαι νῦν, προσέθηκεν αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίδα, εἰπὼν, Τὸν Θεσβίτην· Ἰωάννης δὲ Θεσβίτης οὐκ ἦν. Καὶ ἕτερον δὲ μετὰ τούτου παράσημον τίθησι λέγων, Μὴ ἐλθὼν πατάξω τὴν γῆν ἄρδην, τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν ἐμφαίνων τὴν φοβερὰν. Τῇ γὰρ προτέρᾳ οὐκ ἦλθε πατάξει τὴν γῆν. **Οὐ γὰρ ἦλθον, φησὶν, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον. Δηλὼν τοίνυν, ὅτι πρὸ ἐκείνης ἔρχεται ὁ Θεσβίτης τῆς τὴν κρίσιν ἐχούσης, τοῦτο εἶρηκε.** Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ὁμοῦ διδάσκει τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Τίς δὲ ἡ αἰτία; Ἴνα ἐλθὼν πείσῃ πιστεῦσαι τοὺς Ἰουδαίους τῷ Χριστῷ, καὶ μὴ πάντες ἄρδην ἀπόλωνται παραγενομένου. Διὸ δὴ καὶ αὐτὸς εἰς ἐκείνην αὐτοὺς παραπέμπων τὴν μνήμην, φησί· Καὶ ἀποκαταστήσει πάντα· τουτέστι, διορθώσεται τὴν ἀπιστίαν τῶν Ἰουδαίων τῶν τότε εὐρισκομένων. Διὸ καὶ σφόδρα ἀκριβέστατα εἶρηκεν. **Οὐ γὰρ εἶπεν· Ἀποκαταστήσει καρδίαν υἱοῦ πρὸς πατέρα, ἀλλὰ, Πατὴρ πρὸς υἱόν.** Ἐπειδὴ γὰρ πατέρες ἦσαν τῶν ἀποστόλων οἱ Ἰουδαῖοι, τοῦτο λέγει, ὅτι ἀποκαταστήσει τοὺς δόγμασι τῶν υἱῶν αὐτῶν, τουτέστι, τῶν ἀποστόλων, τὰς καρδίας τῶν πατέρων, τουτέστι, τοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων τὴν διάνοιαν. (Εἰς το κατὰ Ματθαῖον ομιλίες, τ. 58, σ. 559).

σήμερα.⁹ Πράγματι, ο κοσμοκράτορας του αιώνας τούτου (διάβολος), χρησιμοποιεί την κοσμική ισχύ των αυτοκρατοριών αυτών για να πλανήσει τους ανθρώπους, ώστε αν ήταν δυνατόν να ξεχάσουν όλοι τον αληθινό Θεό, και κατόπιν να αλληλοκαταστραφούν από την κακία τους. Αυτό έκανε με το να θεοποιεί τους Καίσαρες, με το να νομοθετεί αντίθετα από το νόμο του Θεού κλπ. Αλλά ήδη ο Χριστιανισμός ήρθε σε αυτά τα βασίλεια. Και συνυπάρχει πλέον η θηριώδης κοσμική ισχύς, που απειλεί να καταστρέψει την ανθρωπότητα, με την Εκκλησία, η οποία με την πνευματική αποστολή της προσπαθεί να συγκρατήσει το κακό, και κυρίως να σώσει τα πιστά μέλη της, προφυλάσσοντάς τα από το αντίχριστο πνεύμα.

Τα τέσσερα γήινα ισχυρά βασίλεια, των τεσσάρων αγγέλων, κάνουν κοινή εμφάνιση στο εδάφιο αυτό της Αποκάλυψης. Επομένως όπως στο ίδιο τοπίο είδαμε τον Ηλία να ξεκινάει τη δράση του, που όμως θα ολοκληρωθεί επί Αντιχρίστου, έτσι συμβαίνει και με αυτές τις «αυτοκρατορίες» ή μεγάλες δυνάμεις. Τώρα, στο ξεκίνημα της συντονισμένης πνευματικά αντιχριστιανικής πορείας τους, φανερώνονται σαν **«τέσσερεις γωνίες της γης»**, ενώ αργότερα τις ξαναβλέπομε, στο αποκορύφωμα της κακίας τους, στον πόλεμο των Γωγ και Μαγώγ: **«Και όταν συντελεσθούν τα χίλια έτη, θα λυθεί ο Σατανάς από τη φυλακή του και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που είναι στις τέσσερις γωνίες της γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ, ώστε να τους συνάξει στον πόλεμο, των οποίων ο αριθμός τους είναι σαν την άμμο της θάλασσας»**... Και ο πόλεμός τους, αναφέρει σαφώς ο ευαγγελιστής Ιωάννης, είναι εναντίον των Αγίων και της Εκκλησίας: **...«Και ανέβηκαν στο πλάτος της γης (δηλ. κυριάρχησαν με το αντίχριστο πνεύμα τους σ' ολόκληρη τη Γη), και κύκλωσαν το στρατόπεδο των αγίων και την πόλη την αγαπημένη (την Εκκλησία). Και τότε κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε»**. (20ό κεφ.)

Παρατηρήσαμε την αντίθεση της **«τετράγωνης πόλης»** του Ουρανού προς τις **«τέσσερεις γωνίες»** της γης, που την μάχονται. Αυτό δείχνει ότι το κακό προσπαθεί να μιμείται τις δυνάμεις του καλού. Στο μυστήριο της ανομίας στο οποίο αναφέρεται ο απόστολος Παύλος, υπάρχει σκιώδης αντιστοιχία, μίμηση δηλαδή, προς το μυστήριο της θείας Οικονομίας. Επομένως όποιος είναι γνώστης των μυστηρίων του Θεού, είναι και γνώστης ανάλογα με τις ικανότητές του, του μυστηρίου της ανομίας. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος που ο πονηρός δεν θέλει να διαδίδεται στους ανθρώπους η γνώση του Θεού, για να μην φανερώνονται οι οδοί του.

Για τους τέσσερεις ανέμους, ο Μπηντ λέει ότι μας θυμίζουν τους αντίστοιχους του Δανιήλ: **«...εγώ ο Δανιήλ παρατηρούσα στο όραμά μου το νυκτερινό, και να οι τέσσερεις άνεμοι του ουρανού προσέβαλαν στη θάλασσα τη μεγάλη. Και τέσσερα μεγάλα θηρία ανέβαιναν από τη θάλασσα διαφέροντα μεταξύ των»**. (Δαν. Ζ 2-3). Απλώς οι 4 άνεμοι στον Δανιήλ δεν είναι οι ζωογόνοι άνεμοι του λόγου του Θεού, αλλά οι ενάντιοι, δαιμονικής προέλευσης. Αυτοί προωθούν την αθεΐα, τις αιρέσεις, και την ανηθικότητα, και δρουν με το σταμάτημα των ευεργετικών ανέμων της ευαγγελικής διδασκαλίας, όταν η αποστασία αυξηθεί σταδιακά, και όταν επιτρέψει ο Θεός. Τότε η φθοροποιός διδασκαλία αναλαμβάνει πλήρη δράση, εντελώς αντίθετης κατεύθυνσης από αυτήν του Θεού, και οι άνθρωποι οδηγούνται σε καταστροφή, πνευματική αλλά και υλική, που περιγράφεται από την Αποκάλυψη. Τότε, αυτοί που πρέπει να είναι πρόβατα του Θεού γίνονται θηρία του διαβόλου, ο οποίος τους ενώνει όλους σε πόλεμο κατά της Εκκλησίας.

Τα θηρία του Δανιήλ είναι αυτά που ανέφερε πριν ο Μπηντ, εμφανισθέντα με τη σειρά τους στο προσκήνιο της ιστορίας, ενώ την εποχή της παγκοσμιοποιημένης Γης, **τα διάδοχά τους σχήματα, θα δράσουν από κοινού καταδιώκοντας τους πιστούς και την Εκκλησία,**

⁹ **«Τέσσερεις αγγέλους. Που σημαίνει, τέσσερα κύρια βασίλεια, δηλαδή, των Ασσυρίων, και Περσών, και Ελλήνων και Ρωμαίων. Και όπως και στις προηγηθείσες σφραγίδες, μετά τις πολλαπλές διαμάχες της Εκκλησίας, είδε τις χαρές των θριαμβευσάντων ψυχών, έτσι και τώρα, επίσης, πρόκειται να αποδείξει με παραδείγματα τη νίκη επί των προηγούμενων βασιλείων του κόσμου, που έχουν πλέον μπει στην Εκκλησία του Χριστού, η οποία (νίκη) πρόκειται να ακολουθήσει την βασιλεία του Αντιχρίστου. Γιατί τα μεγαλύτερα ζητήματα πρέπει κατ' ανάγκη να επιβεβαιώνονται με μεγαλύτερες αποδείξεις»**. Χρησιμοποιούμε πάντα το κείμενο του Μπηντ από τη μετάφραση του Edward Marshall.

και τελικά εκλέγοντας τον Αντίχριστο σαν παγκόμιο ηγέτη. Εδώ θάλασσα μεγάλη είναι η ανθρωπότητα, γιατί από τα συμπραζόμενα εξάγονται οι σημασίες στα ονόματα. Στο εδάφιο της Αποκάλυψης, όμως, όταν ο άγγελος (Ηλίας) φώναξε «...**με φωνή μεγάλη στους τέσσερις αγγέλους που τους δόθηκε να βλάψουν τη γη και τη θάλασσα, λέγοντας: Μη βλάψετε τη γη μήτε τη θάλασσα μήτε τα δέντρα, μέχρι να σφραγίσουμε τους δούλους του Θεού μας πάνω στα μέτωπά τους**», η θάλασσα αναφέρεται σε σχέση με τη γη, και κατόπιν εισάγεται μια τρίτη κατηγορία, τα «δένδρα».

1.2. Οι συμβολισμοί γης, θαλάσσης και δένδρων.

Γενικά μπορούμε να πούμε ότι στο σημείο αυτό η Αποκάλυψη με τη «θάλασσα» υποδεικνύει τους απίστευτους, που πνευματικά κλυδωνίζονται εύκολα από τις περιστάσεις, και με τη «γη» χαρακτηρίζει τους (λίγο ή πολύ) πιστούς που ανάλογα με τα έργα πίστης τους, βρίσκονται ανάμεσα στους πιο εναρέτους (σαν δένδρα) και στους (σαν χλόη) σχεδόν αργούς σε πνευματική εργασία Χριστιανούς, αλλά που δεν έχουν ακόμη ξεπέσει στο εχθρικό στρατόπεδο των αντιχρίστων ή αθέων. Η καταστροφή της 1ης σάλπιγγας ήταν μερική σ' αυτούς που η ψυχή τους ήταν στολισμένη με μεγαλύτερη (ως δένδρα) αρετή και ολοκληρωτική σ' αυτούς που ήταν μικρή (σαν χλόη). Το κακό σ' αυτή την περίπτωση είναι η **διαβολική γνώση** που απλώνεται γρήγορα σαν φωτιά στις διάνοιες πονηρών ανθρώπων, που ακολουθείται από χαλασμό (σαν από χαλάζι) στις καρδιές αυτών που την αποδέχονται, καταστρέφοντας την ως τότε «αγαθή γη» της ψυχής τους και τον φυσικό καλλωπισμό της με αρετές. Ήταν μια ξαφνική καταστροφή, που ακολουθείται από μια μεγαλύτερη στην επόμενη σάλπιγγα.

Αν λάβομε υπ' όψιν μας όμως και το σχετικό κείμενο των σαλπίνγων, η θάλασσα περιέχει πλοία, καθώς και άλλα έμψυχα κτίσματα, και εκτός από τα δένδρα υπάρχει χλόη, και ενδιάμεσες καταστάσεις φυτών. Αυτό δείχνει ότι και μέσα στον κόσμο της απιστίας, η Εκκλησία κάνει σωτηριώδες έργο, και με λιγοστές εκκλησιαστικές κοινότητες ή ιεραποστολές, σαν με πλοία, σώζει κόσμο, ενώ υπάρχουν και πιστοί που ζουν σαν ιχθείς εκεί, χωρίς φανερή πνευματική οργάνωση, όπως συμβαίνει όταν, για λόγους βιοποριστικούς, πιστοί εργάζονται σε μια άθρη χώρα, ή ανήκουν σε εκκλησία κατακομβών, όπως οι πρωτο-Χριστιανικές. Οι διάφορες

κατηγορίες «φυτών» δείχνουν μόνο τη διαφορετική πνευματική βαθμίδα και μόρφωση των ανθρώπων, που ζουν σε χώρες Χριστιανικές. Ο χαρακτηρισμός, κάποιων **ανθρώπων σαν ψυχικών** υπό του αποστόλου Παύλου, είναι παρεμφερής με αυτόν της **γης χωρίς φυτικού καλλωπισμού**, του Ιωάννη.

Ότι συμβαίνει στον κόσμο δεν είναι αποτέλεσμα μόνο υλικών και σωματικών προσπαθειών. Αλλά ούτε και κάποιων ικανοτήτων ψυχικών. Το Πνεύμα του Θεού είναι εκείνο που επεμβαίνει, για να οδηγήσει

στην τελείωση την Εκκλησία, και δι' αυτής να βοηθήσει τον κόσμο. Όλη η Αποκάλυψη μας βεβαιώνει γι' αυτό, ώστε οι πιστοί να μην δειλιάζουν μπροστά σε απειλές και βάσανα από οποιαδήποτε αντίχριστη εξουσία. Αυτό συνεχίζει να μας αναλύει ο Ιωάννης και στο παρόν κεφάλαιο, παρόλο που τα πονηρά πνεύματα προσπαθούν να το αποσιωπήσουν τελείως, όπως και όλη τη Χριστιανική διδασκαλία. Δεν αρκεί, λοιπόν, η ψυχή για να υπάρξουν κατορθώματα (αληθινά ωφέλιμα), βεβαιώνει ο **άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος**:

«Διότι δεν μας αρκεί η ψυχή για να έχουμε κατορθώματα, εάν δεν απολαύσομε της βοήθειας εκείνης (του Πνεύματος). Και για να μάθετε ότι ούτε η ψυχή μας αρκεί σε κατορθώματα, και τι λέγω, σε κατορθώματα; ούτε στο να μπορέσομε να κατανοήσομε τα λεγόμενα:

Ο ψυχικός άνθρωπος, λέγει, δεν δέχεται τα προερχόμενα από το Πνεύμα. Διότι όπως σαρκικό ονομάζει τον εργαζόμενο στη σάρκα, έτσι ψυχικό αποκαλεί τον από ανθρώπινους λογισμούς εξαρτώντα τα πράγματα, και μη δεχόμενο την ενέργεια του Πνεύματος».¹⁰

1.3. Το σφράγισμα των πιστών. Η εντολή του Θεού, να σφραγισθούν οι αληθινά πιστοί, όσοι τηρούν τα προστάγματα του Θεού, εκτελείται: **«Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων. Εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων του Ισραήλ».** Τι σημαίνει αυτό; **«Αυτό μοιάζει με την αποκάλυψη που έγινε κάποτε στον προφήτη Ιεζεκιήλ, σχετικά με τον άνδρα που φορούσε ποδήρη (μακρύ ένδυμα) και έβαζε το σημείον πάνω στα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων** (Ιεζ. Θ 4), **ώστε να μη θανατωθούν οι ευσεβείς μαζί με τους ασεβείς (γιατί οι κρυφές αρετές των αγίων είναι άγνωστες ακόμη και στους αγγέλους)»**, λέει ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος.¹¹

Το ίδιο επίσης θέμα εξετάζει με διεξοδικό τρόπο ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης:

«Λέγει λοιπόν ο απόστολος (Πέτρος), ότι ο Θεός ελύτρωσε τον Λώτ (ομού με την γυναίκα και τας δύο του θυγατέρας) και δεν κατέκαυσε τον μαζί με τους Σοδομίτες. Διαιτί; επειδή και καθ' εκάστην ελυπείτο και επόνει η καρδιά του από την συναναστροφήν όπου είχε των ανόμων εκείνων και αρσενοκοιτών ανθρώπων. Διαιτί και με τους οφθαλμούς του και με τας ακοάς του ο δίκαιος και φιλόξενος άνθρωπος καθ' εκάστην ημέραν εβασάνιζε την δικαίαν ψυχήν του βλέπων και ακούων τα άνομα έργα των Σοδομιτών, και μάλιστα διά την θλίψιν εκείνην όπου εδοκίμασεν ο αοίδιμος, όταν επήγαν οι δύο άγγελοι προς αυτόν ως ξένοι άνθρωποι και τους εξενοδόχησεν. Οι δε Σοδομίται έδραμον και εζήτουν αυτούς διά να τους πορνεύσουν. Αυτός όμως αντεστάθη ανδρείως και δεν τους επαράδωκεν εις χείρας των. **Όθεν επειδή και δεν αρέσκετο η καρδιά του εις τα παράνομα έργα των συγκατοίκων του, αλλά καθ' εκάστην ελυπείτο και ανεστέναζε δι' αυτά, διά τούτο και ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων.**

Τούτο είναι ένα ζωντανόν παράδειγμα, το οποίον πρέπει να ενθυμούνται και να έχουν προ οφθαλμών πάντοτε, όσοι κατοικούν εις πόλεις, ή εις χωρία, ή εις μοναστήρια, ή εις άλλους τόπους. **Διαιτί εάν αυτοί φυλάττουν μεν δικαιοσύνην και τας εντολάς του Θεού, δεν συναρέσκονται δε, εις τα κακά και παρανομίας όπου γίνονται εις τας πόλεις εκείνας, ή εις τα χωρία ή εις τα μοναστήρια, αλλά μάλιστα και λυπούνται δι' αυτάς και στενάζουν, βέβαια διά την λύπην αυτήν και τους στεναγμούς, έχουν να ελευθερωθούν από την οργήν όπου μέλλει να πέμψη ο Θεός εις τας πόλεις, ή εις τα χωρία, ή εις τα μοναστήρια εκείνα, καθώς ηλευθέρωσε και τον Λώτ από την οργήν όπου έστειλεν εις τα Σόδομα.**

Τούτο ηθέλησε να φανερώσει ο Θεός, και διά του προφήτου Ιεζεκιήλ, όταν έμελλε να αφανίσει την πόλιν Ιερουσαλήμ. Επειδή αναγινώσκομεν ότι **έδωκε σημείον εις το μέτωπον όλων εκείνων των δικαίων ανθρώπων, όπου ελυπούντο και εστενάζον διά τας παρανομίας όπου εγίνοντο εις την πόλιν ταύτην και δεν συνηρέσκοντο εις αυτάς, και διά του σημείου αυτού τους ηλευθέρωσεν από την αιχμαλωσίαν και τον αφανισμόν της πόλεως εκείνης.** «Και δόξα Θεού του Ισραήλ ανέβη από των Χερουβίμ... και εκάλεσε τον άνδρα τον ενδεδυμένο τον ποδήρη... και είπε προς αυτόν διέλθε μέσην την Ιερουσαλήμ και δος το σημείον επί τα μέτωπα των ανδρών των καταστεναζόντων και των κατωδυνωμένων επί πάσαις ταις ανομίαις ταις γινομέναις εν μέσω αυτής, και τούτοις (τοις βαστάζουσιν εν ταις χερσί πέλεκυν)

¹⁰ «Ούδὲ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῖν εἰς κατορθώματα, ἐὰν μὴ ἀπολαύσωμεν τῆς βοηθείας ἐκείνης. Καὶ ἵνα μάθητε, ὅτι, οὐδὲ ἡ ψυχὴ ἀρκεῖ ἡμῖν εἰς κατορθώματα· καὶ τί λέγω, εἰς κατορθώματα; οὐδὲ εἰς τὸ δυναθῆναι συνιέναι τῶν λεγομένων· **Ψυχικός, φησὶν, ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος. Ὡσπερ γὰρ σαρκικὸν καλεῖ τὸν τῆ σαρκὶ δουλεύοντα, οὕτω ψυχικὸν καλεῖ τὸν τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἀνθρωπίνοις τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ μὴ δεχόμενον τοῦ Πνεύματος τὴν ἐνέργειαν.**» (PG 56. σ. 182)

¹¹ Αρχιεπ. Αβερκίου Τσοσέβ - π. Σεραφεῖμ Ρόουζ: «Η Αποκάλυψη του Ιωάννη» εκδ. Μυριόβιβλος σελ. 160. Πλέον, οι αναφορές στον αρχιεπ. Αβέρκιο, θα γίνονται από αυτό το βιβλίο, εκτός αν ορισθεῖ διαφορετικά.

είπεν ακούοντός μου: **Πορεύεσθε οπίσω αυτού εις την πόλιν και κόπτετε και μη φείδεσθε τοις οφθαλμοίς υμών, και μη ελεήσητε πρεσβύτερον και νεανίσκον και παρθένον και νήπια και γυναίκας αποκτείνετε εις εξάλειψιν, επί δε πάντας, εφ' ους εστί το σημεῖον, μη εγγίσητε»** (1εζ. 9:3-6).¹²

Η συμμετοχή των πιστών στα μυστήρια της Εκκλησίας είναι η μεγαλύτερη ασφάλεια γι' αυτούς. Κατά το μυστήριο, εξάλλου, του Χρίσματος, το οποίο ακολουθεί το Βάπτισμα, ο ιερέας χρίει σταυροειδώς απαγγέλοντας: **«σφραγίς δωρεάς πνεύματος Αγίου...»**. Όμως πρέπει να διατηρείται η βιωτή του ανθρώπου καθαρή από αμαρτίες, μέσω του Μυστηρίου της Μετανοίας, που είναι η εξομολόγηση και η αλλαγή του αμαρτωλού φρονήματος, για να είναι άξιος σωτηρίας. Γι' αυτό λέγει ο άγιος Νικόδημος, **τον Λωτ «ο Θεός τον ηλευθέρωσεν από την καταδίκην, τους δε γαμβρούς του δεν ηλευθέρωσεν, επειδή και αυτοί εσυναρέσκοντο εις τας ασελγείας εκείνων»**.

«Με τα Μυστήρια του Βαπτίσματος και του Χρίσματος, κυρίως, ο Χριστιανός σφραγίζεται» λέει και ο μακαριστός αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος Βασιλόπουλος.¹³ Και προσθέτει: **«Με την Χάρη του Αγίου Πνεύματος, την οποία λαμβάνει διά των Μυστηρίων, και με τον συνεχή και ανύστακτο αγώνα, που θα κάνει, θα προχωράει στην αγιότητα «μέχρι να μορφωθεί μέσα του ο Χριστός»**. Θα φθάσει έτσι στο καθ' ομοίωσιν που είναι και ο προορισμός του... Αυτούς λοιπόν που με αγώνες, θυσίες, και την χάρη του Θεού, παίρνουν (και διατηρούν) τη σφραγίδα Του, τους γνωρίζει ο Θεός. Γι' αυτό λέγει και η Αγία Γραφή: **«Έγνων Κύριος τους όντας Αυτού»**.

Η σφράγιση των πιστών, που γίνεται όπως είπαμε για να προφυλαχθούν οι αληθινά πιστοί από τα ερχόμενα καταστροφικά γεγονότα που σημαίνονται δια των επομένων σαλπίγγων, μοιάζει με τη σφράγιση των Εβραίων πριν την έξοδό τους από την Αίγυπτο. Η διαφορά έγκειται στο ότι εκεί οι Εβραίοι γνωριζόντουσαν μεταξύ τους, γιατί ήταν διαφορετικός λαός από τους Αιγυπτίους, και έτσι οι πληγές που χτύπησαν τους τελευταίους είχαν και ορατή διαφοροποίηση ανάμεσα στους δύο λαούς. Στην περίπτωση όμως των σημερινών κοινωσιών, οι αληθινοί Χριστιανοί είναι μόνο με πνευματικά κριτήρια διαφορετικοί από τους μη Χριστιανούς, γιατί ήδη όλοι οι λαοί έχουν ανθρώπους που προσήλθαν στην Χριστιανική πίστη, και η αληθινή πνευματική κατάσταση καθενός δεν είναι γνωστή και εξωτερικά αναγνωρίσιμη. Αν τότε έπρεπε να γίνει σφράγιση των ανωφλίων των οικιών των Εβραίων με το αίμα του πασχαλινού αρνιού, για να μην υποστούν και αυτοί τις καταστροφικές συνέπειες μαζί με τους Αιγυπτίους, πολύ περισσότερο ο διαχωρισμός των αληθινά πιστών από τους απίστευτους χρειάζεται τώρα, και γίνεται αοράτως διά των Μυστηρίων.

Ο «Αμνός του Θεού» Ιησούς Χριστός, σφραγίζει, επί πλέον, τους αξίως προσερχομένους στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, με τρόπο αόρατο στους ανθρώπους, αλλά, για μεγαλύτερη βοήθεια στις δύσκολες περιστάσεις, ορατό στους αγγέλους.¹⁴ Η σφραγίδα τίθεται στο μέτωπο, διότι αυτή τη συνήθεια είχαν οι κύριοι των δούλων την παλιά εποχή, αλλά και εκεί έγινε η σφράγιση επί των ημερών του προφήτη Ιεζεκιήλ. Το Θηρίον, δηλ. ο Αντίχριστος, θα δούμε αργότερα ότι θα σφραγίζει και αυτός πάνω στο μέτωπο τους ανθρώπους του. Το κέντρο του μετώπου δηλώνει το που προσέχει ο νους του συγκεκριμένου ατόμου. Όταν είναι πάνω του χαραγμένος ο Σταυρός του Χριστού, σημαίνει ότι έχει την πίστη και ελπίδα του στον Χριστό, για

¹² Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, «Ερμηνεία εις τας επτά καθολικάς επιστολάς των Αγίων Αποστόλων». Το αναφέρομε και στο τέλος του α' τόμου των Προφητειών:

https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/14_AgNifwn-Nikodimos.pdf

¹³ «Η Αποκάλυψις εξηγημένη», Έκτη σφραγίς, σελ. 206. Οι αναφορές θα γίνονται σ' αυτό το βιβλίο.

¹⁴ Και ακόμη στους Αγίους, που θα βηθούν και αυτοί, όπως χαρακτηριστικά έλεγε ο γέρ. Αμβρόσιος: «Το 1990 είχε πει ότι σύντομα ο Θεός, επειδή θέλει να στηρίξει τους ανθρώπους, θα αποκαλύπτει τους Αγίους Του οφθαλμοφανώς. **Επειδή οι πειρασμοί θα είναι μεγάλοι και τα βάσανα δυσβάσταχτα, θα παραχωρήσει ο Κύριος να εμφανίζονται Άγιοι, και μάλιστα μεγάλοι, όπως ο Άγιος Δημήτριος ή ο Άγιος Γεώργιος**. Θα ακούν οι άνθρωποι ότι τη μία εβδομάδα παρουσιάστηκε ο τάδε Άγιος στην Κρήτη, την άλλη ο τάδε στη Μακεδονία, άλλος εδώ, άλλος εκεί...» (α' βιβ. σελ. 122). Διαβάστε: https://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

να αντιμετωπίσει τις θλίψεις αυτής της ζωής και να κερδίσει την αιωνιότητα κατά την κοινή Ανάσταση.

«Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων» λέει ο Ιωάννης. Λέει μόνο ότι άκουσε, και όχι ότι και είδε, διότι από όλες τις χώρες της γης είναι οι σφραγισμένοι, αλλά και διότι δεν σφραγίζονται όλοι συγχρόνως. Γιατί δεν φθάνουν όλοι στην επιθυμητή τελείωση συγχρόνως, και επίσης τα έσχατα χρόνια που γίνεται η σφράγιση είναι μια μεγάλη χρονική περίοδος. Για το λόγο αυτό είδαμε ότι ο άγγελος (προφήτης Ηλίας), διατάζει τη σφράγιση όχι όντας μεσούρανα, αλλά ανεβαίνοντας στον ουρανό, δηλ. ενωρίτερα από τότε που θα αναλάβει πλήρη δράση, επί Αντιχρίστου.

Και για ένα ακόμη λόγο, λέει ο π. Χαράλαμπος, τον οποίο αναφέραμε συνοπτικά πριν: **«Λέγει άκουσα, διότι δεν βλέπει την πράξη της σφραγίσεως. Αοράτως και μυστικώς ενεργεί η θεία χάρις στη σφράγιση. Δεν φαίνεται. Δεν φθάνουν όλοι στο μαρτύριο για να γίνεται φανερή η σφραγίδα του Θεού. Χιλιάδες Χριστιανοί ζουν σύμφωνα με το θέλημα του Θεού μυστικά, ταπεινά και αθόρυβα».**¹⁵

1.4. Οι 12 φυλές, οι 144.000 και η σημασία του 12.

«Και άκουσα τον αριθμό των σφραγισμένων. Εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες, σφραγισμένοι από κάθε φυλή των γιων του Ισραήλ». Ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος λέει σχετικά: **«Ο αριθμός 144.000 είναι γινόμενο του 12.000 επί 12. Ο αριθμός δώδεκα είναι ιερός, διότι 12 ήσαν οι φυλές του Ισραήλ, δώδεκα και οι Απόστολοι, ο σκελετός και η βάση Παλαιάς και Καινής Διαθήκης».**¹⁶

Επειδή ο λόγος του Θεού έχει αιώνια αξία, για να μας συνδέσει ο Ιωάννης με τον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης και τον εκεί διαιρεμένο σε 12 φυλές Ισραήλ, αναφέρει την κατάσταση της όλης Εκκλησίας με τον τρόπο που είναι προσφιλής σ' αυτόν, δηλ. με αναδρομική αναφορά στην ήδη διαδραματισθείσα ιστορική πορεία της. Αυτό εξυπηρετεί και την παραστατικότητα της Αποκάλυψης, που είναι γεμάτη από εικόνες, επειδή με εξωτερικό τρόπο αναφέρεται η Παλαιά Διαθήκη στους πνευματικούς αγώνες της εποχής της.

Σε δώδεκα λοιπόν φυλές είχε διαιρεθεί ο παλιός Ισραήλ, οι οποίες παραδίδουν τη σκυτάλη των αγώνων στις 12 κατά πνεύμα φυλές των Χριστιανών, που είναι το νέο Ισραήλ, το οποίο πλέον εκτείνεται σε όλη τη Γη, και διαιρείται και αυτό σε 12 μέρη κατά τον αριθμό των Αποστόλων **«διότι διαίρεσαν λέγει (η Γραφή) την Οικουμένη οι δώδεκα (απόστολοι)»**, εξηγεί ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας.¹⁷ Και ο απόστολος Ιάκωβος απευθύνεται, με την καθολική του επιστολή, **«στις 12 φυλές που βρίσκονται στην διασπορά».**¹⁸

Στις έσχατες μέρες προβλέπεται η είσοδος ενός σημαντικού μέρους Εβραίων στην Εκκλησία, που άρχισε ήδη, και ο Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει επομένως τις φυλές του νέου Ισραήλ, δηλ. της Εκκλησίας, με τα ονόματα των αντιστοιχών του παλαιού Ισραήλ, για να δείξει ότι υπάρχει συνέχεια μεταξύ των δικαίων της Παλαιάς και των αγίων της Νέας Διαθήκης και ότι πραγματοποιείται πλέον η προφητεία για την προσέλευση των Εβραίων στην πίστη. Μάλιστα είναι μυστήριο, κατά τον απόστολο Παύλο, ο τρόπος που γίνεται καθυστερημένα:

«Επειδή δεν θέλω να αγνοείτε, αδελφοί, το μυστήριο αυτό, για να μην αναπαύεσθε στη φρονιμάδα σας. Ότι έγινε δηλ. πώρωση από τη μεριά του (παλιού) Ισραήλ, μέχρις ότου το πλήρωμα των εθνών να εισέλθει (στην Εκκλησία), και έτσι όλος ο (πνευματικός) Ισραήλ να σωθεί, όπως εγράφη: Θα έρθει από την Σιών ο λυτρωτής (Ιησούς) και θα

¹⁵ Έκτη σφραγίς, σ. 208.

¹⁶ «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως» σελ. 75. Οι αναφορές μας στον π. Ιωήλ γίνονται από αυτό το βιβλίο.

¹⁷ **«Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς.** Δύναμις πάλιν τῆς Ἐκκλησίας οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν λόγοι, οὓς καὶ ἐξ ὅλης καρδίας κελεύει τοὺς ἀγίους ἀποστόλους νοθετεῖν. **Καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς.** Ἕκαστος, φησὶ, μέρους βασιλευέτω τῶν ἐθνῶν. **Διείλαντο γὰρ, φησὶ, τὴν οἰκουμένην οἱ δώδεκα».** Μεγάλου Αθανασίου, ερμηνεία στους ψαλμούς, τ. 27, σ. 221.

¹⁸ «Ἰάκωβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ, χαίρειν».

απομακρύνει από την ασέβεια τον Ιακώβ». (Ρωμ. 11:25-26). Και ο Ιακώβ είναι ο πατριάρχης των 12 φυλών του παλιού Ισραήλ, ενώ συγχρόνως ανήκει στους δικαίους της Εκκλησίας. Και επειδή ο ίδιος, ο Ιακώβ, προφήτευσε ότι από τη φυλή του Ιούδα θα γεννηθεί ο Μεσσίας, και αυτή θα δοξασθεί γι' αυτό, ο Ιωάννης πρώτη αυτήν αναφέρει όταν απαριθμεί τους σφραγισμένους: **«Από τη φυλή Ιούδα δώδεκα χιλιάδες σφραγισμένοι»...**

Με τις αναφερόμενες φυλές, συμπληρώνει ο π. Ιωήλ, δεν δηλώνεται ότι πρόκειται περί Ιουδαίων κατά σάρκα απογόνων των δώδεκα αυτών φυλών. **Σημαίνεται «το πλήθος της Εκκλησίας του Χριστού, εκ της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης συνισταμένης. Επομένως η σφράγιση τούτων υπό του Θεού, σημαίνει την προστασίαν της Εκκλησίας υπό του Θεού, η οποία θα παραμείνει στη γη, σαν σύνολο, μέχρι τέλους του κόσμου. Αναφέρεται ότι οι σωσμένοι αυτοί κατάγονται από τις φυλές του Ισραήλ. Δεν πρόκειται όμως περί Ιουδαίων κατά σάρκα απογόνων των δώδεκα φυλών του Ισραήλ, αλλά περί Χριστιανών, οι οποίοι είναι κατά πνεύμα απόγονοι και κληρονόμοι συνεχιστές και αντικαταστάτες του κατά σάρκα Ισραήλ. Τούτο φαίνεται εκ της σειράς την οποίαν έχουν οι φυλές του Ισραήλ στους στίχους 5 - 8. Στους στίχους αυτούς προτάσσεται όχι ο Ρουβίμ ως πρεσβύτερος, όπως έπρεπε να γίνει εάν επρόκειτο περί των κατά σάρκα κληρονόμων, αλλά ο Ιούδας, εκ του οποίου κατήγετο ο Χριστός, και υπό του οποίου Χριστού ιδρύθη η Εκκλησία. Μετά τον Ιούδα ο οποίος είναι φορέας των Μεσσιανικών υποσχέσεων, έρχεται ο Ρουβήμ ο πρεσβύτερος, και την σειρά κλείνουν ο Ιωσήφ, και ο Βενιαμίν ως νεότερος. Η φυλή του Δαν παραλείπεται ίσως διότι, κατά τη μαρτυρία του Ειρηναίου στηριζόμενου σε παλιά Ιουδαϊκή παράδοση, εκ της φυλής ταύτης θα προέλθει ο Αντίχριστος, ή διότι η φυλή αυτή εξέλιπε λίαν ενωρίς (Α Παραλ. VI - VII)»** (σελ. 76).

Ο Δαν ήταν γιος του Ιακώβ από την Βαλλά, παιδίσκη της Ραχήλ. Το όνομά του το έδωσε η Ραχήλ για να της θυμίζει την **κρίση του Θεού**. Επειδή **«είπε η Ραχήλ· με έκρινε ο Θεός και επήκουσε της φωνής μου και μου έδωσε υιό· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δαν».** (Γεν. 30:6). Ενώ ο Ιούδας γεννήθηκε από την άλλη γυναίκα του Ιακώβ, τη Λεία, η οποία σαν ευχαριστία, και εξύμνηση, **δοξολογία προς το Θεό, του έδωσε το όνομά του: «(Η Λεία) έτεκεν υιό και είπε· τώρα περισσότερο, θα το κάνω αυτό, θα δοξολογήσω τον Κύριο· γι' αυτό εκάλεσε το όνομα αυτού Ιούδα».**

Τα ονόματα δεν είναι τυχαίας σημασίας, και αυτό επιβεβαιώνεται από τις προφητείες που λέει στα παιδιά του λίγο πριν αναχωρήσει από τη πρόσκαιρη αυτή ζωή ο Ιακώβ: **«Εκάλεσε δε ο Ιακώβ τους υιούς αυτού και τους είπε· συνάχθητε (μαζευτείτε), για να σας αναγγείλω, τι θα σας απαντήσει επ' εσχάτων των ημερών».**

Τότε προς τον Ιούδα λέγει: **«Ιούδα, εσένα ας δοξάσουν οι αδελφοί σου· τα χέρια σου να είναι στην πλάτη των (καταδιωκόμενων από σένα) εχθρών σου· θα σε προσκυνήσουν οι υιοί του πατρός σου».** Η αίνεση και προσκύνηση των άλλων Πατριαρχών προς τον Ιούδα, απευθύνεται βέβαια προς τον Μεσσία, απόγονό του, διότι ο Ιούδας σαν άνθρωπος έκανε σφάλματα, που αναγράφονται στη Βίβλο, και δεν ήταν άγιος τέτοιων τιμών. Και πολλά ακόμη προφήτευσε ο Ιακώβ στον Ιούδα, που πραγματοποιήθηκαν όλα στον Ιησού Χριστό (Γεν. Μθ 8-12).

Για τον Δαν προφητεύει ο Ιακώβ: **«Ο Δαν θα κρίνει το λαό του, ως και μία φυλή στον Ισραήλ. Και ας γίνει ο Δαν όφισ επί της οδού, όπως ο καθισμένος στο μονοπάτι, που δαγκώνει την πτέρνα του ίππου, και θα πέσει ο ιππεύς προς τα πίσω, περιμένοντας τη σωτηρία του Κυρίου».** Η προφητεία αυτή, επίσης, δεν σταματάει στον Δαν.¹⁹ Συνδυάζεται με το λόγο του Θεού προς τον όφι που εξαπάτησε τους πρωτοπλάστους: **«...Και είπε Κύριος ο Θεός στον όφι· επειδή το έκανες αυτό, καταραμένος θα είσαι εσύ από όλα τα κτήνη και από όλα τα θηρία που βρίσκονται επί της γης· επάνω στο στήθος και στην κοιλιά σου θα πορεύεσαι και γη θα τρως όλες τις ημέρες της ζωής σου. Και έχθρα θα θέσω ανάμεσα σε σένα και ανάμεσα στην γυναίκα, και ανάμεσα στο σπέρμα σου και ανάμεσα στο σπέρμα αυτής· αυτός θα**

¹⁹ Λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Είναι άξιο θαυμασμού και εκπλήξεως, πως ο δίκαιος αυτός με τα μάτια του πνεύματος, προορόντας τα όλα, τα προανέφερε στα παιδιά του, και αυτά που θα συμβούν στον καθένα προέλεγε. Διότι αυτά που θα γίνουν μετά πολύ χρόνο από τώρα τα προλέγει». (Ομιλίες στην Γένεση, PG 54. σελ. 575).

σου τηρήσει (κρατήσει) την κεφαλή, και συ θα του τηρήσεις την πτέρνα» (Γεν. 3:14).

Σπέρμα της γυναικός εννοείται ο Χριστός, ο οποίος όχι μόνο κρατάει υπό έλεγχο την κεφαλή του όφεως, δηλ. τον Σατανά και τη δύναμή του, αλλά τον έχει ήδη συντρίψει, και μάλιστα έχει δώσει αυτή την εξουσία και στους πιστούς. «Διότι είπε **πατείτε επάνω όφειων και σκορπίων και πάνω σε όλη τη δύναμη του εχθρού**. Δεν είπε εξουσιάζετε, όπως περί των θηρίων, αλλά πατείτε, εισάγοντας ισχυροποιημένη την εξουσία. **Γι' αυτό και ο Παύλος δεν είπε** (ευχόμενος στους πιστούς) **ο Θεός να υποτάξει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας, αλλά ο Θεός να συντρίψει τον Σατανά κάτω από τα πόδια σας**. Όχι πλέον, όπως πριν, **αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, και συ αυτού τηρήσεις πτέρναν**. Αλλά ολόκληρος η νίκη, καθαρό το τρόπαιο, **παντελής αφανισμός του πολεμίου και συντριβή και απώλεια**».²⁰

Η πτέρνα είναι το κατώτερο μέρος του σώματος, σε επαφή με τη γη. Υπονοείται λοιπόν η επαφή, από αγάπη, του ενανθρωπίσαντος Κυρίου με τους έχοντας γήινο φρόνημα ανθρώπους, προκειμένου και αυτοί να αλλάξουν, αν το θελήσουν, και να σωθούν.

«Και διότι η Εκκλησία είναι σώμα. Έχει οφθαλμό, και έχει κεφαλή. Όπως ακριβώς εάν η πτέρνα δεχθεί αγκάθι, ο οφθαλμός κάτω σκύβει επειδή είναι μέλος του σώματος, και δεν λέγει, επειδή κάθεται υψηλά, καταφρονώ του κάτω μέρους, αλλά σκύβει και αφήνει το ύψος του. Αν και τι είναι από την πτέρνα ευτελέστερο, ή τι από τον οφθαλμό ευγενέστερο»; Αυτά μας λέει ο ιερός Χρυσόστομος, σε λόγο του για τον πτωχό Λάζαρο.²¹

Όταν όμως οι άνθρωποι παραμένουν αδιάλλακτοι, τότε στρέφονται κάποτε κατά του ευεργέτη τους, προκαλώντας του τραύματα. **«Όμοια με τον όφι πράττουν οι πονηροί, όπως ειπώθηκε, και εσύ τηρήσεις αυτού πτέρναν. Την πτέρνα Χριστού ή του δικαίου θα παραφυλάξουν»**, λέει ο Ωριγένης.²² Αυτό δηλ. ισχύει για όλους τους διδασκάλους του ευαγγελικού λόγου: **«διότι το να πει ο προφήτης δαγκώνοντας την πτέρνα του ίππου, σημαίνει ότι πειράζει (ο νοητός όφεις) αυτούς που κηρύσσουν την αληθινή και σωτήρια οδό»**, κατά τον ιερομάρτυρα Ιππόλυτο.²³

Κατά τον Θεοδώρητο Κύρου, η έννοια του προφητικού ρητού είναι: **«ίππο, καλεί το σώμα, αναβάτη δε την ψυχή, το δε να πέσει στα οπίσω, δηλ. να κείται ύπιος, τον θάνατο σημαίνει, διότι αυτό είναι το σχήμα των πεθαμένων»**.²⁴

Στην περίπτωση του Χριστού, που ενδιαφέρει κυρίως, **πτερνιστής είναι ο Ιούδας ο Ισκαριώτης**, καταγόμενος από τη φυλή του Δαν. Ως παντογνώστης ο Κύριος βεβαίως το ήξερε, και γι' αυτό είπε κατά τη διάρκεια του δείπνου: **«...Ο τρώγων μαζί μου τον άρτο**, δείχνοντας σε εκείνο τον ταλαίπωρο ότι όχι επειδή το αγνοούσε συλλαμβάνεται, αλλά και ότι πολύ καλά το γνωρίζει. Και το οποίο αυτό μάλιστα περισσότερο από όλα ήταν ικανό να τον συκρατήσει. Και δεν είπε με παραδίδει, αλλά **σήκωσε εναντίον μου την πτέρνα του**. Το δόλιο και ύπουλο και λαθραίο της επιβουλής θέλοντας να παραστήσει».²⁵

²⁰ **«Πατείτε γάρ, φησίν, επάνω όφειων και σκορπίων, και επί πάσαν την δύναμιν του έχθρου**. Οὐκ εἶπεν, ἄρχετε, καθάπερ ἐπὶ τῶν θηρίων, ἀλλὰ, **πατείτε**, ἐπιπεταμένην εἰσάγων τὴν ἀρχήν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος οὐκ εἶπεν, Ὁ Θεὸς ὑποτάξει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν, ἀλλ' Ὁ Θεὸς συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν. Οὐκέτι, καθάπερ πρότερον, **Αὐτός σου τηρήσει κεφαλήν, καὶ σὺ αὐτοῦ τηρήσεις πτέρναν**: ἀλλ' ολόκληρος ἡ νίκη, καθαρὸν τὸ τρόπαιον, **παντελής αφανισμός του πολεμίου, καὶ συντριβή, καὶ απώλεια**. (Ομιλίες στην Γένεση, PG 54. σ. 602).

²¹ **«Καὶ γὰρ ἡ Ἐκκλησία σῶμά ἐστιν· ὀφθαλμὸν ἔχει, καὶ κεφαλήν ἔχει**. Ὡσπερ οὖν ἐὰν ἡ πτέρνα δέξηται ἄκανθαν, ὁ ὀφθαλμὸς κάτω κύπτει, μέλος ὦν τοῦ σώματος, καὶ οὐ λέγει, Ἐπειδὴ ἐν ὕψει κάθημαι, καταφρονῶ τοῦ κάτω μέλους, ἀλλὰ κύπτει καὶ καταλιμπάνει τὸ ἑαυτοῦ ὕψος· καίτοι τί πτέρνης εὐτελέστερον, ἢ τί ὀφθαλμοῦ εὐγενέστερον»; (PG 48, σ. 1032)

²² Από επιλογή στους ψαλμούς: **«Όμοίως τῷ ὄφει οἱ πονηροί, ὡς εἴρηται· Καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν, τὴν πτέρναν Χριστοῦ ἢ τοῦ δικαίου φυλάξουσι»**. (τ. 12, σ. 1469).

²³ Αναφερόμενο στον Ισαάκ και Ιακώβ: **«...τὸ γὰρ εἰρηκέναι τὸν προφήτην· «δάκνων πτέρναν ἵππου»**, πειράζων τοὺς τὴν ἀληθινὴν καὶ σωτήριον ὁδὸν κηρύσσοντας» (σ. 92).

²⁴ **«ἵππον δὲ οἶμαι καλεῖν αὐτὸν τὸ σῶμα, ἐπιβάτην δὲ τὴν ψυχήν· τὸ δὲ εἰς τοῦπίσω πεσεῖν, τουτέστιν ὕπιον κεῖσθαι, τὸν θάνατον παραδηλοῖ· τοιοῦτο γὰρ τῶν τεθνεώτων τὸ σχῆμα»**. (ερωτήσεις στην 8τευχον).

²⁵ **«... Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, (Ιω. Ιγ 18)** δεικνύς ἐκεῖνῳ τῷ ταλαίπῳρω, ὅτι οὐκ ἀγνοῶν συλλαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ σφόδρα εἰδῶς· ὁ καὶ αὐτὸ μάλιστα πάντων ἱκανὸν ἦν αὐτὸν κατασχεῖν. Καὶ οὐκ εἶπε, παραδίδωσιν ἐμὲ,

Και ο Κύριος πρόσθεσε: «**σας το λέω από τώρα, ώστε όταν γίνει να πιστεύσετε ότι εγώ είμαι (ο Μεσσίας)**» (Ιω. 13:19).

Από τη φυλή του Δαν θα είναι και ο Αντίχριστος. Όπως ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, που πρόδωσε τον Κύριο, ήταν από τη φυλή του Δαν, έτσι και ο Αντίχριστος που θα εξαπατήσει τον κόσμο και θα πολεμήσει κατά τις έσχατες ημέρες της ανθρωπότητας το «Σώμα Χριστού», δηλ. την Εκκλησία, θα κατάγεται από τη φυλή του Δαν. Αυτό υποστηρίζει και ο άγιος ιερομάρτυς Ιππόλυτος: «**Οτι μεν αυτός (ο Αντίχριστος) από τη φυλή του Δαν πρόκειται να γεννηθεί και να αντιπαχθεί, όντας τύραννος, βασιλιάς, κριτής φοβερός και διάβολος, λέει ο προφήτης: Ο Δαν θα κρίνει τον λαό αυτού, ως και μία φυλή στον Ισραήλ.** Αλλά θα πει κάποιος ότι αυτό για τον Σαμψών έχει ειπωθεί, ο οποίος γεννημένος από τη φυλή του Δαν έκρινε τον λαό του είκοσι έτη. Το επί του Σαμψών όμως είναι το μερικό, το δε ολικό θα εκπληρωθεί στον Αντίχριστο. Διότι και ο Ιερεμίας λέγει έτσι: **από τον Δαν θα ακούσομε την οξύτητα των ίππων του. Από τη φωνή του χρεμετισμού της ιππασίας των ίππων του σείσθηκε ολόκληρη η γη.** Και πάλι ο Μωϋσής λέγει: **σκύμνος λέοντος (λιονταράκι) ο Δαν και θα ξεπηδήσει από τη χώρα Βασάν.**²⁶ Αλλά για να μην σφάλει κάποιος (νομίζοντας) ότι για τον Σωτήρα το είπε αυτό, ας προσέξει: **Δαν λέγει σκύμνος λέοντος, την φυλή ονομάσας του Δαν. Εσαφήνισε το θέμα, ότι από αυτή πρόκειται ο διάβολος να γεννηθεί.** Διότι καθώς από τη φυλή Ιούδα γεννάται ο Χριστός, έτσι από τη φυλή του Δαν θα γεννηθεί ο Αντίχριστος. Του μεν Σωτήρος μας Κυρίου Ιησού Χριστού υιού του Θεού δια το βασιλικό και ένδοξο προκηρυχθέντος λέοντος, κατά τον όμοιο τρόπο και τον διάβολο παρομοίως λέοντα προανήγγειλε η Γραφή δια το τυραννικόν αυτού και βίαιον».²⁷

Η φυλή, λοιπόν, του Δαν δεν αναφέρεται στο κεφάλαιο αυτό της Αποκάλυψης, διότι από αυτήν θα προέλθει ο Αντίχριστος, όπως ήδη προήλθε από αυτήν και ο Ιούδας ο Ισκαριώτης. Επίσης παρατηρείται ότι η φυλή του Λευϊ αναφέρεται στην όγδοη θέση. Αυτό διότι ο Χριστός άλλης ιεροσύνης, αιώνιας, είναι μέτοχος: «**Συ ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξιν Μελχισεδέκ**» (Εβ. Ε 6). Και «**η αληθινή Ιεροσύνη αναδείχθηκε κατά την ογδόη ημέρα, της Αναστάσεως**», ερμηνεύει ο Ανδρέας Καισαρείας. Παλιά η φυλή αυτή δεν αναφερόταν, γιατί ήταν διάσπαρτη ανάμεσα στις άλλες φυλές, αλλά προφανώς τίθεται σε αντικατάσταση της φυλής του Δαν. Ακόμη μπορούμε να προσθέσουμε, ότι δεν παραλείπεται γιατί ενδιαφέρει η πνευματική της συνέχεια, η ιεροσύνη της Νέας Διαθήκης, η οποία είναι η μόνη αληθινή, που έχει την παλιά του Λευϊ σαν τύπο και σκιώδη προδήλωσή της. Επίσης αναφέρεται το όνομα του **Ιωσήφ**, αντί του γιού του Εφραΐμ, για να τονιστεί η γεμάτη δοκιμασίες ενάρετη ζωή του Ιωσήφ, που τον κατέστησε τύπο Χριστού, και γι' αυτό τιμάται ιδιαίτερα από την Χριστιανική Εκκλησία.

ἀλλ', ἦρην ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν· τὸ δολερὸν καὶ ὕπουλον καὶ λαθραῖον τῆς ἐπιβουλῆς παραστήσαι βουλόμενος». (Ιω. Χρυσοστόμου 59 σ.387)

²⁶ «**Σκύμνος λέοντος Δαν καὶ ἐκπηδήσει ἐκ Βασάν. Αὕτη δὲ ἐστὶν Σκυθόπολις**», εξηγεί ο άγιος Αθανάσιος ο Μέγας. Και ο Αντίχριστος από την Γαλιλαία, όπως ο Χριστός, εξέρχεται. (Επίτομος, σελ. 212).

²⁷ Από το περί Συντελείας του κόσμου: «ὅτι μὲν γὰρ οὗτος ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν μέλλει γεννᾶσθαι καὶ ἀντιτάσσεσθαι, τύραννος ὢν, βασιλεύς, κριτῆς δεινὸς καὶ διάβολος, ὡς φησὶν ὁ προφήτης “Δαν κρίνει τὸν ἑαυτοῦ λαόν, ὡσεὶ καὶ μία φυλὴ ἐν Ἰσραήλ”. ἀλλ' ἐρεῖ τις ὅτι τοῦτο ἐπὶ τοῦ Σαμψών εἴρηται, ὅς ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δαν γεννηθεὶς ἔκρινε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἴκοσιν ἔτη. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ Σαμψών μερικὸν γεγένηται, τὸ δὲ καθ' ὅλου πληρωθήσεται ἐπὶ τὸν ἀντίχριστον. λέγει γὰρ καὶ Ἰερεμίας οὕτως· “[σπουδῆν] ἐκ Δαν ἀκουσώμεθα ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσεισθῆ πᾶσα ἡ γῆ”. καὶ πάλιν Μωϋσῆς φησὶν “σκύμνος λέοντος Δαν καὶ ἐκπηδήσεται ἐκ τοῦ Βασάν”. ἀλλ' ἵνα μὴ τις σφαλῆ περὶ τοῦ σωτήρος εἰρησθαι τὸ ῥητὸν τοῦτο, ἐπιστησάτω τὸν νοῦν. “Δαν” φησὶ “σκύμνος λέοντος”. τὴν φυλὴν ὀνομάσας τοῦ Δαν, ἐσαφήνισε τὸ προκειμένον, ἐξ ἧς μέλλει ὁ διάβολος γεννᾶσθαι. ὡσπερ γὰρ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα γεννᾶται ὁ Χριστός, οὕτως ἐκ τῆς Δαν φυλῆς γεννήσεται ὁ ἀντίχριστος. τοῦ μὲν κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ ἔνδοξον λέοντος προκεκηρυγμένου, τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τὸν διάβολον ὁμοίως λέοντα προαναγγόρευσε ἡ γραφὴ διὰ τὸ τυραννικὸν αὐτοῦ καὶ βίαιον». (Ἐκδ. Achelis, H. Leipzig: Teubner, 1897)

Πρώτα λοιπόν αναφέρεται η φυλή του Ιούδα, από την οποία γεννήθηκε ο Χριστός, και μετά ακολουθούν άλλες ένδεκα, που τα ονόματά τους δίνουν μια ιδέα της αρετής που κάθε φυλή του συμπληρωμένου πλέον, και με Ιουδαίους, πνευματικού Ισραήλ, εργαζόταν και θα εργάζεται μέχρι τέλους του κόσμου.²⁸

Ο αρχιεπ. Αβέρκιος αναφέρει τη γνώμη του αγίου Ανδρέα Καισαρείας: **«Ο ίσος αριθμός των σωσμένων από κάθε φυλή, μου φαίνεται, ότι δηλώνει την καρποφορία του αποστολικού σπόρου. Ο αριθμός (144.000) στο σημείο αυτό, είναι το δώδεκα που έχει ληφθεί δώδεκα φορές και πολλαπλασιάζεται επί χίλια, για να δείξει ότι αυτοί ήταν οι μαθητές που προήλθαν από το σπόρο που έπεσε στη γη, πολλαπλασιάστηκε και επέφερε τη σωτηρία σε όλους»**. Αυτή η γνώμη του αγίου Ανδρέα ταυτίζεται με τη δική μας, αλλά περιέργως, όχι με του αρχιεπισκόπου Αβερκίου, που αν και ακολουθεί σχεδόν πάντα τον άγιο Ανδρέα στην ερμηνεία του της Αποκάλυψης, εδώ υποστηρίζει ότι **«το σφράγισμα αυτό είναι (μόνο) των Ισραηλιτών, οι οποίοι πριν το τέλος του κόσμου θα ασπαστούν το Χριστό όπως προβλέπει και ο άγιος (Απόστολος) Παύλος»** (Ρωμ. 9:27, 11:26).

Πάντως, κατά κοινή ομολογία όλων των ερμηνευτών και του αρχιεπ. Αβερκίου, οι αμέσως μετά αναφερόμενοι που κρατούν φοίνικες στα χέρια τους, είναι όσοι νίκησαν τον πειράζοντα διάβολο στη γη, και για το λόγο αυτό, βρίσκονται τώρα νικητές, αφού κρατούν φοίνικες που είναι σύμβολο νίκης, στον Ουρανό. Αναγνωρίζουν ότι με τη χάρη του Θεού κατάφεραν αυτή τη νίκη τους: **«Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο»**, και γι' αυτό τον υμνούν λέγοντας: **«η ευλογία, και η δόξα, και η σοφία, και η ευχαριστία, και η τιμή, και η δύναμη, και η ισχύς, ανήκουν στο Θεό μας στους αιώνες των αιώνων· αμήν»**.

Η αναφορά στο **«Αρνίο»** σαν συντελεστού της σωτηρίας τους, δείχνει την αναγνώριση της δύναμης των Μυστηρίων, διά των οποίων τον Αρνίον - Ιησούς, άνοιξε στους πιστούς οδούς ζωής, και τους ασφάλισε με ιερό σφράγισμα από την φθορά του κοσμικού πνεύματος, και από το αντίχριστο ρεύμα που θα είναι μεγάλο στους έσχατους καιρούς.

«Αυτοί είναι εκείνοι που αναφέρει ο Δαβίδ - εξαριθμήσομαι αυτούς και υπέρ άμμον πληθυνθήσονται - δηλ. όλοι όσοι προηγουμένως μαρτύρησαν διά τον Κύριο αλλά και εκείνοι που πρόκειται με θάρρος να υπομείνουν τις δοκιμασίες κατά τους έσχατους καιρούς. Χύνοντας το αίμα τους για τον Χριστό, κάποιοι έχουν ήδη λευκάνει, και κάποιοι πρόκειται να λευκάνουν τα ενδύματα των πράξεών τους (άγ. Ανδρέας κεφ. 20)», λέει ο αρχιεπ. Αβέρκιος.

Και συμπληρώνει ο αρχ. Αβέρκιος: **«Όλα τα σημεία μαρτυρούν ότι πρόκειται για τους μάρτυρες του Χριστού, και η αναφορά της “μεγάλης θλίψης” κάνει πολλούς σχολιαστές να θεωρούν ότι πρόκειται τελικά, για τους Χριστιανούς που θα σκοτωθούν από τον Αντίχριστο την τελευταία περίοδο της ύπαρξης του κόσμου. Γιατί και ο ίδιος ο Χριστός είχε δηλώσει σχετικά με αυτή την θλίψη: Διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, που τέτοια δεν έγινε από την αρχή του κόσμου μέχρι τώρα, ούτε πρόκειται να γίνει»** (Ματθ. 24:21).

Όμως ο ίδιος ο Κύριος κατά τα σεπτά Πάθη, μας έδωσε το υπόδειγμα της **«μεγάλης θλίψης»**. Και όπως υπέμεινε Αυτός τον πειρασμό από τον Σατανά και τους ανθρώπους του, όταν και τότε κρίση γινόταν του κόσμου, και ο άρχων του κόσμου βλήθηκε έξω από την τυραννική εξουσία του, έτσι κατ' αναλογία θα γίνει και στο «Σώμα του Χριστού», την Εκκλησία, επί Αντιχρίστου. Τότε πάλι θα έχει λυθεί ο Σατανάς για να πλανήσει τον άθεο και κακόπιστο κόσμο, και τότε θα μαρτυρήσουν πολλοί πιστοί.

Για το θέμα αυτό είχε συνομιλήσει ο στάρετς Σεραφείμ του Σαρώφ με ένα θεολόγο, τον Μοτοβίλωφ: **«Μία άλλη φορά, ο Άγιος Σεραφείμ, μίλησε στο Μοτοβίλωφ για τα αφορώντα την πνευματική κατάσταση των τελευταίων Χριστιανών που θα απομείνουν να πιστεύουν (αληθινά) στο Θεό πριν το τέλος του κόσμου:**

²⁸ Δείτε Γένεση (29:32...) και στον **Επίτομο** υπό ΛΜΔ (σ.60): www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/10_apokalypsi-synt.pdf

Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περικόπτονταν αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί, που θα έχουν απομείνει, πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: **Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες;...»²⁹**

«Μεγάλη θλίψη» είναι γενικότερα η ζωή αυτή, από τότε που οι πρωτόπλαστοι διάλεξαν το δρόμο της γνώσης όχι μόνο του καλού αλλά και του κακού, παρά την προειδοποίηση του Θεού, ότι θα μπει ο θάνατος σαν αποκορύφωμα των κακών στην ζωή τους. Και δυστυχώς η ανθρωπότητα συνεχίζει να πειραματίζεται με το κακό, που δεν είναι άλλο από την έλλειψη του καλού. Και καλό και ωφέλιμο είναι ότι έγινε και θεσμοθετήθηκε από τον Θεό και είναι γραμμένο στην Αγία Γραφή και μεταδίδεται από γενιά σε γενιά με την ιερή Παράδοση. Αν και οι περισσότεροι ακολουθούν την πλατιά και κατηφορική οδό της απωλείας, υπάρχουν όμως και αυτοί που θέλουν να τηρήσουν τα προστάγματα ζωής του Θεού. Επειδή ο δρόμος γι' αυτούς είναι ανηφορικός και δύσκολος, σαρκώθηκε ο Υιός, το ένα από τα πρόσωπα του Τριαδικού Θεού, και με τα σεπτά Πάθη και την Ανάστασή του, άνοιξε πλέον όχι μόνο το δρόμο για τον παλιό Παράδεισο, αλλά για τη θέωση, συμφιλιώνοντας την ανθρώπινη φύση, στο πρόσωπό Του, κατά τον καλύτερο τρόπο, με το Θεό.

Οι πιστοί έχοντας σαν πολυτιμότερο δώρο το Μυστηριακά μεταλαμβανόμενο τίμιο σώμα και αίμα του Κυρίου Ιησού Χριστού, καθαρίζονται από τις αμαρτίες τους και παίρνουν δύναμη στον αγώνα τους, μέχρι να μεταβούν στην άλλη ζωή. **«Αυτοί είναι που έρχονται από τη θλίψη τη μεγάλη, και έπλυναν τις στολές τους και τις λεύκαναν μέσα στο αίμα του Αρνίου. Γι' αυτό είναι μπροστά στο θρόνο του Θεού και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα... Δεν θα πεινάσουν πια, ούτε πλέον θα διψάσουν... Γιατί το Αρνίο που βρίσκεται ανάμεσα στο θρόνο θα τους ποιμαίνει...»**

Οι **«στολές»** είναι και αυτές δώρο του Ιησού Χριστού στους πιστούς, από το Βάπτισμα και το Χρίσμα, με τα οποία εισέρχονται στη **«στρατευόμενη Εκκλησία»**. **Γι' αυτό η λέξη «στολή» προσδιορίζει όχι μόνο το δώρο του Θεού, αλλά και τον τρόπο ζωής των αγωνιζομένων πιστών στη γη.** Και όταν κάποια αμαρτία λερώσει τις στολές, τότε πάλι δια του Χριστού, μέσω του μυστηρίου της Εξομολόγησης, αλλά και της θείας Ευχαριστίας γίνεται η εκ νέου λεύκανσή τους. Επομένως το Αρνίο, δηλ. ο Ιησούς Χριστός σαν άνθρωπος, είναι αναγκαιότατος για τη σωτηρία μας, όπως και ο Ίδιος μας βεβαίωσε: **«Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Ουδείς έρχεται προς τον (Θεό) Πατέρα παρά μόνο δι' Εμού»** (Ιω. 16 6). Και αυτός ακριβώς ο λόγος καταπολεμάει πλήθος αιρέσεων.³⁰

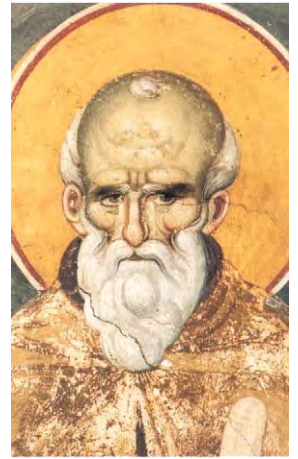
Πριν μεταβούμε στο επόμενο (όγδοο) κεφάλαιο, να δούμε μια βαθύτερη ερμηνεία των αριθμών **12 και 144.000**, που επιβεβαιώνει όσα είπαμε, και μας συνδέει με τους 144.000 που αναφέρονται στο 14ο κεφάλαιο: **«Και είδα, και να! Το Αρνίο να έχει σταθεί πάνω στο όρος Σιών, και μαζί του εκατόν σαράντα τέσσερεις χιλιάδες να έχουν το όνομά του και το όνομα του Πατέρα του γραμμένο πάνω στα μέτωπά τους. Και άκουσα φωνή από τον ουρανό**

²⁹ The Orthodox Word, 1973, No 50. Το αναφέρομε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ, σ. 104.

³⁰ Ο ιδιαίτερος τονισμός, από τον Ιωάννη τον Θεολόγο, στην Αποκάλυψη, ότι η σωτηρία των πιστών ανήκει **και στο Αρνίο: «Η σωτηρία μας ανήκει στο Θεό μας που κάθεται πάνω στο θρόνο, και στο Αρνίο»**, προβάλλει έντονα την **αναγκαιότητα** να υπάρχει διαχρονική δυνατότητα λήψης της χάριτος από τον ενανθρωπίσαντα Κύριο Ιησού Χριστό, διά του οποίου ερχόμαστε στον Θεό - Πατέρα, και ο οποίος είπε: **«αμήν αμήν λέγω υμίν, εάν μη φάγητε την σάρκα του υιού του ανθρώπου και πίνητε αυτού το αίμα, ουκ έχετε ζωήν εν εαυτοίς»** (Ιω. Στ 53). Και πρόσταξε: **«πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»** (Μτ Κη-19). Αυτό προϋποθέτει Μυστήρια, μέσα σε ένα ιερό καθίδρυμα (Εκκλησία) δικό Του. Μόνο έτσι θα φτάνει η αυθεντική ευλογία του Χριστού στους πιστούς κάθε εποχής, όπως ακριβώς δινόταν στους Αποστόλους. Επομένως η Αποκάλυψη καταπολεμάει πλήθος αιρέσεων της εποχής μας, που άλλες δεν αναγνωρίζουν Μυστήρια, άλλες είναι ανθρώπινα ιδρύματα με Χριστιανικούς τίτλους που απλώς μιμούνται τα αληθινά Μυστήρια, ή άλλες δεν συνεχίζουν να ανήκουν στην Μία Εκκλησία για διάφορους λόγους.

σαν βοή νερών πολλών και σαν φωνή βροντής μεγάλης»...

Ο 12 δηλώνει την (ανθρώπινη) φύση και το χρόνο λέει ο Άγιος Μάξιμος ο ομολογητής: **«Ο δώδεκα αριθμός δηλώνει την φύση και τον χρόνο, επειδή βέβαια είναι πενταδική η φύση λόγω των αισθήσεων, εβδοματικός δε ο χρόνος, όπως σε όλους είναι φανερό. Το πέντε δε με το επτά αν συνθέσεις, θα συμπληρώσεις τον δώδεκα αριθμό»** (7+5=12).

Η σημασία του αριθμού δώδεκα είναι για τον λόγο αυτό σπουδαία, και προδηλώνεται στην Παλαιά Διαθήκη, σε πόλεμο του βασιλιά Δαβίδ, που είναι τύπος Χριστού, λέει επίσης, ο άγιος Μάξιμος: **«Και επέστρεψε ο Ιωάβ (στρατηγός του Δαβίδ), και επάταξε την φάραγγα των αλών, δώδεκα χιλιάδες. Διότι κάθε ένας που είναι στρατηγός του νοητού Δαβίδ, δηλαδή του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, κατά των δυνάμεων του (νοητού) εχθρού, πατάσσει δώδεκα χιλιάδες στην φάραγγα των αλών. Φάραγγα αλών είναι η σάρκα, καθώς έγινε τόπος παθών ατιμίας διά της παρακοής, στην οποία σαν σε φάραγγα, δια λόγου και θεωρίας (πνευματικής), κάθε ευσεβής και φιλόθεος πατάσσει τη φύση και τον χρόνο, δηλ. την παράλογο επίβολή τους πάνω στην ψυχή, ουδόλως εμμένοντας, ένεκα του ύψους της αρετής και της (πνευματικής) γνώσης, σε όσα βρίσκονται κάτω από τους νόμους της (αισθητικής) φύσης και του χρόνου»**.³¹

Μπορούμε και με άλλο τρόπο να φτάσουμε στο ίδιο συμπέρασμα, λέει πάλι ο άγιος Μάξιμος. Διότι αν την τετράδα των αισθητών πραγμάτων αυτού του κόσμου (δηλ. όπως θα λέγαμε σήμερα τις 4 διαστάσεις τις οποίες άμεσα αισθανόμαστε) φτάσει κάποτε ο άνθρωπος να μην τις χρησιμοποιεί σωστά, σε σχέση με τις τρεις δυνάμεις της ψυχής του (λογικό, θυμικό, επιθυμητικό), τότε νικείται κατά τον αριθμό 4x3=12. Για να αποκαταστήσει τη βλάβη χρειάζεται να προστρέξει στον Κύριο, και με τη δύναμή Του, όπως ο Ιωάβ, που αναφέραμε πριν, να εξοντώσει κάθε κατάλοιπο κακίας. Τότε όσοι άνθρωποι το πετύχουν γίνονται **υπέρ αίσθηση και χρόνο, το οποίο ακριβώς δηλώνεται από τον αριθμό δώδεκα**. Και αυτοί αναφέρονται από την Γραφή σαν **ηλικίας μεγαλύτερης των δώδεκα ετών**, λέγει πάλι ο άγιος Μάξιμος, όπως στην περίπτωση όσων είχαν βγει από την Βαβυλώνια αιχμαλωσία και οικούσαν στο Ισραήλ. **«...Οι δε πάντες ήσαν εξ Ισραήλ από δωδεκαετούς (και άνω), χωρίς παιδων και γυναικών...»**.³²

Ο Χριστός διδάσκει δωδεκαετής στο ναό διότι ήταν τέλειος, ως Θεός, και όχι διότι σταδιακά τελειώθηκε καθώς έλεγαν κάποιοι αιρετικοί, ως ο Εβίων, στον οποίο απαντώντας ο **άγιος Επιφάνιος Κύπρου** αναφέρει ότι και ενωρίτερα, όντας νήπιο ακόμη κατά τη σωματική

³¹ «Του ἁγίου Μαξίμου ἐρωτήσεις διάφοροι, καὶ ἐκλογαὶ διαφόρων κεφαλαίων ἀπορουμένων»: Καὶ ἐπέστρεψεν Ἰωάβ καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν ἀλῶν, δώδεκα χιλιάδας· πᾶς γὰρ ὁ τῷ νοητῷ βασιλεῖ Δαυὶδ στρατηγῶν, τουτέστι τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ, κατὰ τῶν ἐναντίων δυνάμεων, πατάσσει δώδεκα χιλιάδας ἐν τῇ φάραγγι τῶν ἀλῶν. Φάραγγι δὲ ἐστὶν ἀλῶν ἢ σὰρξ, ὡς χωρίον παθῶν ἀτιμίας διὰ τῆς παρακοῆς γενομένη, ἐν ἧ, καθάπερ φάραγγι, διὰ λόγου καὶ θεωρίας πᾶς εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος πατάσσει φύσιν καὶ χρόνον, ἡγουν τὴν ἐπ' αὐτοῖς τῆς ψυχῆς παράλογον πρόληψιν, μηδαμῶς ἐμμένων διὰ τὸ ὕψος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως τοῖς ὑπὸ φύσιν καὶ χρόνον νόμοις. Ὁ γὰρ δώδεκα ἀριθμὸς τὴν φύσιν δηλοῖ καὶ τὸν χρόνον, εἴπερ πενταδικὴ μὲν ἡ φύσις διὰ τὰς αἰσθήσεις, ἐβδοματικὸς δὲ ὁ χρόνος, ὡς πᾶσι καθέστηκεν εὐδῆλον, πέντε δὲ τοῖς ἐπτά συνθεῖς, τὸν δώδεκα πληρώσας ἂν σαφῶς ἀριθμὸν».

³² Είναι η 55η απάντηση προς Θαλάσσιον του αγίου Μαξίμου: «...Καὶ δηλοῖ τοῦτο σαφῶς τῆς προκειμένης ἡμῖν εἰς ἐξέτασιν γραφῆς ὁ λόγος, ἔχων οὕτως **οἱ δὲ πάντες ἦσαν ἐξ Ἰσραὴλ ἀπὸ δωδεκαετούς, χωρὶς παιδων καὶ γυναικῶν, μυριάδες τέσσαρες τρισχίλιοι τριακόσιοι ἐξήκοντα**. (Α' Ἐσδρα Ε 41). Εὐγε τῆς ἀκριβείας τῶν λογίων τοῦ πνεύματος, ἐπισημηναμένου μηδένα τῶν ἀριθμουμένων ἐν Ἰσραὴλ καὶ τῆς Βαβυλωνίας ἐκβεβηκότων – ταύτην δὲ λέγω τοῦ παρόντος αἰῶνος τὴν σύγχυσιν – εἶναι παντελῶς ὑπὸ τὸν δωδεκαετῆ χρόνον, δηλοῦντος τοῦ λόγου μυστικῶς ὅτι μόνος ὁ γενόμενος ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ χρόνον – τοῦτο γὰρ ὁ δώδεκα σημαίνει σαφῶς ἀριθμὸς, ἐκ πέντε διὰ τὰς αἰσθήσεις καὶ ἐπτά διὰ τὸν χρόνον συναγόμενος – καὶ τὴν πρὸς ταῦτα τῆς ψυχῆς διακόψας σχέσιν ἐκβαίνει τῆς αὐτῶν συγχύσεως, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν ἐπιειγόμενος...»

του ηλικία, ο Κύριος, έδειξε ότι δεν ήταν κοινός άνθρωπος. Διότι προς την μητέρα του και τον Ιωσήφ, όταν τον βρήκαν στο ναό, μετά πολλή αναζήτηση, απάντησε: **«και τι που Με ζητούσατε; Δεν γνωρίζετε ότι σ' αυτά τα οποία είναι του Πατέρα Μου πρέπει να είμαι»;**³³

Η κρισιμότητα της (πνευματικής) ηλικίας των δώδεκα ετών δηλώνεται από το Ευαγγέλιο και στην περίπτωση της **κόρης του αρχισυναγώγου που ήταν δωδεκαετής**,³⁴ καθώς και της **αιμορροούσας γυναίκας η οποία δώδεκα έτη είχε το πάθος αυτό** και δεν μπορούσε κανείς ιατρός να την θεραπεύσει. Και είναι μυστήριο, το πως προλαβαίνει η εθνική αυτή γυναίκα να πάρει την ίαση πρώτη, απλώς αγγίζοντας τον Κύριο, ενώ ο Ιησούς πορευόταν προς ανάσταση της κόρης του αρχισυναγώγου, η οποία τον ίδιο καιρό πεθαίνει.

Η εθνική γυναίκα, τύπος της εξ εθνών Εκκλησίας, πρώτη λαμβάνει την ίαση και χαρακτηρίζεται **θυγάτηρ**: **«Θάρσει, θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε»**, δηλ. **«έχε θάρρος θυγατέρα Μου, η πίστη σου σε έσωσε»**. Και όπως λέει ο ιερός Χρυσόστομος **«αποκληθείσα θυγατέρα, υπάρχει πλέον πολλών μητέρα, έχουσα μάρτυρα αυτόν που παλαιότερα είπε ότι πολλά τα τέκνα της ερήμου μάλλον παρά της εχούσης τον άνδρα. Για την Συναγωγή λέγω της οποίας άνδρας ήταν ο (Μωσαϊκός) νόμος, που σαν Αρχισυνάγωγος, καλεί σήμερα τον Δεσπότη (Χριστό) στην ανάσταση του πεθαμένου παιδιού του»**.³⁵

Μάλιστα **«ο Λουκάς εκείνο που δεν είπε ο Ματθαίος πρόσθεσε. Ότι δωδεκαετής ήταν η θυγατέρα του αρχισυναγώγου. Και η αιμορροούσα δώδεκα έτη είχε που ήταν άρρωστη. Άρα λοιπόν με τη γέννηση εκείνης, αυτή αιμορροεί... Και το ίδιο όριο του χρόνου είναι του τέλους εκείνης (της Συναγωγής) και της αρχής της σωτηρίας αυτής (της εξ εθνών Εκκλησίας). Δώδεκα (12) ετών εκείνη πεθαίνει, και δώδεκα (12) έτη πάσχουσα αυτή θεραπεύεται...»** λέει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων.³⁶

Μας δηλώνεται έτσι ότι την περίοδο της χάριτος, μετά την έλευση του Κυρίου, όποιοι δεν περάσουν το όριο της πνευματικής ηλικίας των 12 ετών, δηλ. όσοι δεν υπερβούν την αμαρτωλότητα και εκκοσμίκευση διά της πίστεως στον Σωτήρα Χριστό, είναι εκτός της Ουράνιας Ιερουσαλήμ. Και **προλαβαίνει η πίστη της εθνικής γυναίκας την Συναγωγή**. Αυτό δείχνει ότι η Εκκλησία απαρτίζεται πρώτα από τα έθνη, όταν για την απιστία της η Συναγωγή πεθαίνει. Την οποία όμως μεταβαίνει και ανασταίνει ο Κύριος Ιησούς κατόπιν, διά των κατά καιρούς μαθητών Του και με την άορατη, στην αρχή, και εμφανή στο τέλος του κόσμου παρέμβαση του προφήτη Ηλία, ώστε να ολοκληρωθεί η μία Εκκλησία από όλα τα έθνη και τους Ιουδαίους **«και ούτω πας Ισραήλ σωθήσεται»** (Ρωμ. ΙΑ 26).

Δηλαδή σταυροειδώς ευλόγησε τα έθνη της Γης ο Κύριος Ιησούς Χριστός, όπως κάποτε ο Ιακώβ ευλόγησε σταυροειδώς τα δύο παιδιά του Ιωσήφ, δηλ. πρώτα τον δευτερότοκο Εφραΐμ, και μετά τον πρωτότοκο Μανασσή. Στην παρατήρηση του Ιωσήφ ότι έκανε λάθος, ο Ιακώβ απαντά: **«Γνωρίζω τέκνο μου, γνωρίζω. Και αυτός (ο πρωτότοκος) θα γίνει λαός και θα υψωθεί κι αυτός. Αλλά ο αδερφός του ο νεότερος θα γίνει μεγαλύτερός του. Και οι**

³³ «...Και από δωδεκαετούς εύρισκεται καθημενος ανά μέσον των ιερέων και πρεσβυτέρων, έρωτών τε αυτούς και ζητών μετ' αυτών», και **έξεπλήττοντο επί τῷ λόγῳ τῆς χάριτος τῷ έκπορευομένῳ έκ τοῦ στόματος αὐτοῦ...** Ἄλλα και ἔτι ανώτέρω, ὅτε νηπιάζοντος αὐτοῦ ἀνήλθον (φησίν) οἱ περὶ Ἰωσήφ και Μαριάμ εἰς Ἰερουσαλήμ προσκυνησαι ἐν τῇ ἑορτῇ και ἀνέκαμπτον, ἔμεινεν Ἰησοῦς και ἐζήτουν αὐτὸν ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ... Ὁ κύριος πρὸς αὐτήν: **τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ἤδευτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;** σημαίνων ὅτι ὁ ναὸς εἰς ὄνομα Θεοῦ τουτέστιν πατὸς τοῦ ἰδίου ὠκοδομήθη. εἰ τοίνυν ἀπὸ νηπίου οἶδε τὸν ναὸν και τὸν πατέρα, οὐκ ἄρα φιλὸς ἄνθρωπος ὁ γεννηθεὶς Ἰησοῦς». (Κατὰ αἰρέσεων τ. 1, σ. 373).

³⁴ Ματθ. Θ 18, και Μαρ. Ε 22, και Λουκ. Η 41.

³⁵ «Θυγάτηρ κληθείσα πολλών υπάρχει μήτηρ, μάρτυρα κεκτημένη τὸν πάλαι βοήσαντα: Ὅτι πολλά τὰ τέκνα τῆς ερήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· λέγω δὴ τῆς **συναγωγῆς, ἧς ἄνῆρ ὁ νόμος**, ἀρχισυνάγωγος, Δεσπότην σήμερον εἰς τὴν ἔγερσιν καλῶν τῆς τελευτησάσης παιδός». (τ. 64. σ. 20)

³⁶ «Ὁ δὲ Λουκάς, ὁ μὴ εἶπε Ματθαῖος, προσέθηκεν ὅτι δωδεκαετής ἦν ἡ τοῦ ἀρχισυναγώγου θυγάτηρ. Καὶ ἡ αἰμορροούσα δώδεκα ἔτη εἶχεν αἰμορροούσα· οὐκοῦν ἄμα τῇ γενέσει ἐκείνης, αὕτη αἰμορροεῖ... Καὶ ὁ αὐτὸς ὄρος τοῦ χρόνου τοῦ τέλους ἐκείνης, και τῆς ἀρχῆς τῆς σωτηρίας ταύτης ἐστί. Δώδεκα ἐτῶν ἐκείνη ἀποθνήσκει, και δώδεκα ἐτῶν τοῦ πάθους αὕτη πιστεύουσα θεραπεύεται... (Στο κατὰ Λουκάν, PG 72, -τ. 72-, σ. 637).

απόγονοί του θα γίνουν πλήθος εθνών»... (Γέν. Μη 14-19). Πρώτα πήρε την ευλογία το πλήθος των εθνών και μετά ακολουθούν οι Ιουδαίοι, για την απιστία τους, παρόλο που πρώτοι αυτοί είχαν μάθει από τον Μωϋσή για τον ένα Θεό και ήξεραν τις προφητείες για την έλευση του Μεσσία.

Όσοι λοιπόν έγιναν **«υπέρ αίσθηση και χρόνο»**, ή είναι **«ηλικίας (πνευματικής) μεγαλύτερης των δώδεκα ετών»** είναι επόμενο να εισέρχονται στην Ουράνια πόλη, τη Νέα Ιερουσαλήμ, η οποία **«έχει δώδεκα πυλώνες και πάνω στους δώδεκα πυλώνες δώδεκα αγγέλους, και ονόματα είναι γραμμένα πάνω στους πυλώνες, που είναι τα ονόματα των δώδεκα φυλών των υιών Ισραήλ»** (Αποκ. Κα 12). Και είναι επόμενο οι 12 φυλές να ανήκουν στον πνευματικό Ισραήλ. Διότι ποιος άλλος θα μπορούσε να περάσει το ασφαλέστατο «μεγάλο και ψηλό» τείχος, που **«έχει δώδεκα θεμελίους λίθους, και πάνω τους είναι τα δώδεκα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αρνίου»;**

«Αυτά τα βαθύτερα νοήματα αν δεν τα καταλαβαίνουν οι απλούστεροι, αυτοί ας θαυμάζουν τα μεγαλεία του Θεού όπως αυτά λέγονται. Διότι είναι εποικοδομητικό ακόμη και όταν τα σκεπτόμαστε (σαν να είναι μόνο) σωματικά», λέει επίσης ο άγιος Κύριλλος, και συμπληρώνει: **«Όσοι όμως μπορούν να διαβούν στο να βλέπουν ότι και αυτά συνέβαιναν σαν τύπος σε εκείνους, γράφτηκαν όμως για μας, ας ευχηθούν στο Θεό να μας δώσει λόγο που να τα σαφηνίζει»**. (PG 72, σ. 637).

1.5. Η σημασία των 4, 40, 100 και 144.

Μπορούμε και τη σημασία του συνολικού αριθμού των **144.000** να ερευνήσουμε. Το 4+40+100, όλο σε χιλιάδες, δηλώνει την πνευματική ποιότητα των ανθρώπων, που με την μελέτη του λόγου του Θεού που έχει κέντρο τα **4 ευαγγέλια**, και με την υπομονή στις κακοπάθειες ή και την εκούσια άσκηση την οποία σαν **σαρακοστή (40ή)** είναι νομοθετημένο να διέρχονται στη ζωή τους οι Χριστιανοί, επιτυγχάνουν την τελεία εφαρμογή των **10 εντολών**, δηλαδή την τελεία αρετή που υποδηλώνεται από το εκατό. Διότι **«ο αριθμός εκατό την τελεία αρετή σημαίνει, καθώς έχει την θεία δεκάδα των εντολών δεκαπλασιασμένη»** λέει ο άγιος Μάξιμος. Σ' αυτή την τελειότητα που υπονοείται από την ηλικία του, των 100 ετών, όταν έφθασε ο Αβραάμ, γίνεται πατέρας του Ισαάκ...³⁷

Το τέσσερα λοιπόν δηλώνει την πρώτη υπέρβαση του κόσμου, διότι διά της μελέτης του ευαγγελικού λόγου πιστεύουμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, και έτσι το ενδιαφέρον μας μετατοπίζεται από τα στοιχεία του κόσμου στην απόκτηση αρετών, και **είναι τέσσερεις οι γενικές αρετές: φρόνηση, ανδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**. Αλλιώς μένομε στις προ Χριστού αντιλήψεις, στις οποίες η καταξίωση είναι κοσμική, και αντιστοιχούν στο γράμμα της Παλιάς Διαθήκης όπου ακόμα και η λατρεία του Θεού στο ναό της Ιερουσαλήμ γινόταν με θυσίες ζώων. Οι εθνικοί φιλόσοφοι προσπαθούσαν να βρουν δρόμο σωτηρίας των ανθρώπων αλλά το μέγιστο στο οποίο έφθασαν είναι το Σωκρατικό «έν οίδα ότι ουδέν οίδα» (ένα γνωρίζω ότι ουδέν γνωρίζω). Πρέπει λοιπόν **οι Χριστιανοί να θυμούνται ότι το πολίτευμά τους είναι ανώτερο από ιδεολογίες, και φιλοσοφίες, και υλικές επιδιώξεις**, που συνήθως εξαπατούν τους ανθρώπους, και γι' αυτό μας προειδοποιεί ο απόστολος Παύλος: **«Βλέπετε μη σας εξαπατά κανείς δια της φιλοσοφίας και ωμής απάτης, κατά την παράδοση των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου...»** (Κολασ. Β:8).

Με το σαράντα δηλώνεται μια επαύξηση, εκούσια ή ακούσια, στους κόπους και πόνους για την αρετή. **«Ο αριθμός σαράντα (40) έχει σε πολλά σημεία ληφθεί από την Θεόπνευστο Γραφή σαν να προκαλεί κάκωση. Όπως οι κακοπαθήσαντες στην έρημο Ισραηλίτες 40 χρόνια, και οι ίδιοι που δούλεψαν στην Αίγυπτο για 400 χρόνια. Αλλά και ο κόσμος αυτός στον οποίο την κάκωση υπομένομε συνίσταται από τέσσερα στοιχεία»** λέει

³⁷ «Ὁ δὲ ἑκατὸν ἀριθμὸς τὴν τελείαν ἀρετὴν σημαίνει, ὡς ἔχων δεκαπλουμένην τὴν θείαν δεκάδα τῶν ἐντολῶν· εἰς ἣν φθάσας ὁ Ἀβραάμ πατὴρ γίνεται τοῦ μεγάλου Ἰσαάκ, νεκρὸς κατὰ φύσιν, ζωῆς καὶ χαρᾶς γεννήτωρ κατὰ πνεῦμα γενόμενος». (55η προς Θαλάσσιον).

ο άγιος Μάξιμος ο ομολογητής.³⁸

Επειδή δεν βρίσκονται όλοι στο ίδιο πνευματικό επίπεδο όταν υπομένουν πειρασμούς ή κάνουν άσκηση, **δεν υποδεικνύεται με τον αυτό αριθμό (40) το ίδιο κατόρθωμα ή ο ίδιος αγώνας.** Έτσι πχ οι Ιουδαίοι, τους οποίους νομοθέτησε ο Μωυσής να νηστεύουν σαράντα ημέρες, κατόρθωσαν απλώς την αποχή από τα πρακτικά αμαρτήματα, γιατί ήταν πνευματικά νήπιοι. **Ο προφήτης Ηλίας** όταν νηστεύει σαράντα ημέρες κάνει ανώτερο αγώνα, προφυλάσσοντας το νου του από συγκαταθέσεις, διότι το προφητικό του χάρισμα αυτήν ακριβώς, την αποχή από συγκαταθέσεις, απαιτεί. **Ο Κύριος**, τέλος, νηστεύοντας 40 ημέρες, μας δείχνει πως με τη δύναμή Του, να γίνουμε ανώτεροι όχι μόνο από πρακτικά αμαρτήματα και συγκαταθέσεις, αλλά ακόμη και από λεπτές εμπλαθείς φαντασίες.³⁹

Γενικά ισχύει ότι τα πολλαπλάσια επί δέκα ενός αριθμού δείχνουν επίταση δηλ. ενίσχυση, τελείωση αυτού που δηλώνεται από τον αριθμό, καλό ή κακό ανάλογα με το νόημα που έχει στη θέση της Γραφής που αναφέρεται. Δηλ. το 40 δηλώνει επίταση αυτού που δηλώνεται από το 4, το 100 αυτού που δηλώνεται από το 10 κλπ. **«Διότι τελείωση των εκατοντάδων είναι η χιλιάδα. Όπως ακριβώς η μεν δεκάδα είναι των μονάδων, η δε εκατοντάδα των δεκάδων, η δε μυριάδα των χιλιάδων»**⁴⁰ κατά τον άγιο Κύριλλο.

Το 40.000, ή τέσσερεις μυριάδες όπως αλλιώς αναφέρεται, εκφράζει κατά τον καλύτερο τρόπο τις τέσσερεις γενικές απάθειες στην τελειότητά τους, οι οποίες αποκτώνται διά των τεσσάρων γενικών αρετών. **«Πρώτη απάθεια είναι η παντελής αποχή από την αμαρτία η οποία γίνεται με έργα, η οποία παρατηρείται στους αρχαίους. Δευτέρα είναι η παντελής αποβολή των εμπλαθών λογισμών, η οποία βρίσκεται στην ανώτερη (από τους αρχαίους) τάξη. Τρίτη είναι η περί τα πάθη παντελής ακινησία, που συμβαίνει σε όσους βρίσκονται ακόμη ψηλότερα. Και τέταρτη είναι η παντελής κάθαρση και από αυτή τη λεπτή φαντασία των παθών, που απαντάται μόνο στους τελείους»**⁴¹

Η Παρθένος και Θεοτόκος Μαρία, η μητέρα του Κυρίου μας, είχε τις 4 γενικές απάθειες και τις 4 γενικές αρετές στον τελειότατο βαθμό, και μάλιστα διότι αγωνίσθηκε γι' αυτό, και όχι επίκτητα, όπως ο Υιός της, σαν Θεός. **«Γιατί, όπως δεν υπήρχε τρόπος να γεννήσει το Χριστό καλύτερα από ό,τι Τον γέννησε, ούτε να γίνει κατά τρόπο πραγματικότερο μητέρα Του από ό,τι έγινε, αλλά έφθασε στη σχέση της προς Αυτόν στο ακρότατο όριο γνησιότητας, έτσι δεν ήταν δυνατόν να φθάσει και σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής από εκείνο με το οποίο έζησε όλη τη ζωή της».** λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας (+1392).

³⁸ «Ο μὲν τεσσαρακοστὸς ἀριθμὸς ὡς κακωτικὸς πολλαχοῦ ἐν τῇ θεοπνεύστῳ παρείληπται γραφῇ, ὡς οἱ κακοπαθήσαντες ἐν τῇ ἐρήμῳ Ἰσραηλῖται τεσσαράκοντα ἔτη καὶ οἱ αὐτοὶ δουλεύσαντες ἐν Αἰγύπτῳ τετρακόσια ἔτη. Ἀλλὰ γὰρ καὶ ὁ κόσμος οὗτος ἐν ᾧ τὴν κάκωσιν ὑπομένομεν ἐκ τεσσάρων συνίσταται στοιχείων». (Απάντηση στο τι σημαίνει ο τεσσαράκοντα αριθμός).

³⁹ Κατά τον άγιο Μάξιμο: «Ο οὖν Μωυσῆς ὡς πρῶτος νομοθετήσας καὶ νηπίοις οὔσι τοῖς Ἰουδαίοις τὸν νόμον παραδούς, τεσσαράκοντα νηστεύει ἡμέρας, σημαίνων ὅτι ἢ κατ' αὐτὸν νομοθεσία τῶν κατὰ πρᾶξιν ἀμαρτημάτων τὴν ἀποχὴν νομοθετεῖ· πᾶσα γὰρ ἀμαρτία ἐκ τῶν αἰσθητῶν καὶ τῶν αἰσθήσεων συνίστασθαι πέφυκεν. Ὁ δὲ Ἡλίας τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος τύπον φέρων ὡς ὑπεραναβεβηκῶς τὰ νομικὰ παραγγέλματα νηστεύει τεσσαράκοντα ἡμέρας, σημαίνων ὅτι τὸ προφητικὸν χάρισμα τὴν ἀποχὴν τῶν συγκαταθέσεων νομοθετεῖ. Ὁ δὲ κύριος ὡς πληρωτῆς τοῦ νόμου καὶ μόνος ἄρας τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, νηστεύσας τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας, δέδωκεν ἡμῖν δύναμιν οὐ μόνον τῶν κατὰ πρᾶξιν καὶ συγκατάθεσιν ἀμαρτιῶν ἀπέχεσθαι ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ψιλῶν φαντασιῶν ἀνωτέρους γενέσθαι».

⁴⁰ Στο «Περὶ τῶν ἐλευθερωθέντων τῆς αἰχμαλωσίας καὶ δουλείας, συνεξεληθόντων τῷ Ζοροβάβελ»: «Τελείωσις γὰρ ἑκατοντάδων, ἢ χιλιάς· ὡσπερ ἢ μὲν δεκάς μονάδων, ἢ δὲ ἑκατοντὰς δεκάδων, ἢ δὲ μυριάς χιλιάδων» (τ. 77 σ.1284).

⁴¹ Εκ του Αγίου Κυρίλλου: «Δ' δὲ μυριάδες (40.000) εἰσὶν, αἱ δ' (4) γενικαὶ ἀρεταί, **φρόνησις, ἀνδρεία, σωφροσύνη, δικαιοσύνη**, μεθ' ὧν καὶ φύσιν καὶ χρόνον διαβάς ὁ νοῦς, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας λῆξιν ἀποκαθίσταται, **Ἡ αἱ δ' (4) γενικαὶ απάθειαι**, ὧν πρώτη μὲν ἢ παντελής ἀποχή τῆς κατ' ἔργον ἀμαρτίας, ἐν τοῖς εἰσαγωγικοῖς θεωρουμένη. Δευτέρα δὲ ἢ παντελής ἀποβολὴ τῶν εμπλαθῶν λογισμῶν, ἐν τοῖς ὑπὲρ τούτους συνισταμένη. Τρίτη δὲ ἢ περὶ τὰ πάθη παντελής ἀκίνησις ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις γινομένη. Τέταρτη δὲ ἢ καὶ αὐτῆς δὴ τῆς ψιλῆς φαντασίας τῶν παθῶν παντελής κάθαρσις ἐν τοῖς τελείοις ὀρωμένη». (τ. 77 σ.1285).

Και αν η Παρθένος δεν μπορούσε να φθάσει σε μεγαλύτερο μέτρο αρετής, τότε είναι προφανές ότι και κανείς άλλος δεν έφτασε σ' αυτό το μέτρο.

Και αυτό φαίνεται, λέει επίσης ο άγιος Νικόλαος, και από τα λόγια που είπε ο ίδιος ο Κύριος «**όταν σε δημόσια συνάθροιση είπε ότι “μητέρα μου και αδελφοί μου είναι όσοι ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν”**». Αυτά τα είπε θέλοντας να κοσμήσει όχι τόσο εκείνους, όσο τη μητέρα Του. Γιατί κοσμείται βέβαια η μητέρα, όταν τονίζεται ότι **εκείνα που κάνουν τους ανθρώπους άξιους να ονομάζονται “μητέρα και αδελφοί Του” είναι η φροντίδα για την τήρηση του θείου νόμου. Πράγματι, το γεγονός ότι την Παρθένο δεν την τίμησε απλώς με το όνομα της μητέρας ούτε την αποκάλεσε μόνο, αλλά την είχε αληθινά μητέρα, φανερώνει καθαρά ότι αυτή είχε ξεπεράσει κάθε κορυφή αγιότητας**».⁴² Επομένως η Παναγία, εκτός του ότι είναι όντως «Σώμα Χριστού» ως γεννήσασα σωματικά τον Κύριο, έχει κατορθώσει όλες τις αρετές στην τελειότητά τους, δηλ. κάθε αρετή που θα έχουν εργασθεί όλοι οι άγιοι μέχρι το τέλος του κόσμου. Δίκαια λοιπόν λαμβάνεται η Θεοτόκος σαν τύπος του συνόλου της Εκκλησίας του Χριστού, και μάλιστα στην Αποκάλυψη.

Πολλά χρήσιμα νοήματα, μας υπενθυμίζουν λοιπόν οι αριθμοί. Το ίδιο και ο αναφερόμενος στο κεφάλαιο αυτό των **144.000**. Από τα γραφόμενα συμπεραίνεται ότι **ο αριθμός αυτός μας δείχνει πρώτα και κύρια το ποιόν των σημαινομένων με αυτόν, και μετά το πλήθος**, το οποίο πρέπει να το θεωρούμε σαν εικόνα του νοήματος του αριθμού στον φυσικό κόσμο, και επομένως όχι αναγκαία ταυτόσημο με τον ίδιο τον αριθμό.

Οι χιλιάδες ενισχύουν, όπως είπαμε, την έννοια των αριθμών στους οποίους δίνονται, και ποιοτικά και ποσοτικά. Λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«...Δεν μου φαίνεται ότι ο αριθμός χίλια (1.000) με ακρίβεια σημαίνει εκατό φορές την δεκάδα, αλλά ότι έχει ληφθεί σε ένδειξη πλήθους από τον λόγο. Διότι είναι συνηθισμένο, από την πολλή χρήση που έχει στη Γραφή, με τον αριθμό αυτό να δείχνεται το πλήθος, όπως ο Δαβίδ λέει αντί του πλήθους χιλιάδες ευθυνούντων και υπέρ χιλιάδας χρυσίου και αργυρίου (ψαλμ. 67)»**⁴³.

Επειδή οι αριθμοί εκφράζουν και επιβεβαιώνουν πρωτίστως τα νοήματα των Γραφών, πρέπει επομένως να είναι εντελώς διαφορετική η προσέγγιση της Αποκάλυψης και όλων των άλλων ιερών Γραφών από τους Ορθοδόξους, σε σχέση με τους αγνοούντες τους πατέρες της Ορθοδοξίας, άθεους ή αιρετικούς ερμηνευτές.

Επειδή η Εκκλησία δεν είναι μόνο εξωτερικά αλλά και μέσα μας, όπου έχουν την έδρα τους οι λογισμοί, οι επιθυμίες, ο θυμός, οι αρετές και τα πάθη, έπεται ότι από την εσωτερική πνευματική κατάσταση του καθενός μας εξαρτάται και η εικόνα της πνευματικής κατάστασης του συνόλου που ανήκομε. Δηλ. η πνευματική εικόνα της τοπικής Εκκλησίας, του Μοναστηριού, του χωριού ή της πόλης, κλπ. Η ύπαρξη ενός Αγίου μέσα σε ένα σύνολο ανθρώπων μπορεί να το βελτιώσει περισσότερο από όσο πολλοί άλλοι μη πνευματικά ανεβασμένοι.

Αυτά, κατά συνέπεια, τα οποία γράφει η Αποκάλυψη, δεν πρέπει να θεωρηθούν μόνο σαν εκφράσεις της εξωτερικής κατάστασης των διαφόρων κοινωνιών, αλλά κυρίως της πνευματικής κατάστασης συνόλων αλλά και μεμονωμένων ατόμων. Να αντιληφθούμε πως **ότι γράφεται είναι και στο προσωπικό πεδίο μια ειδοποίηση**, ότι όλα όσα πράττομε με έργα, λόγια, και σκέψεις, καταμετριοούνται και κρίνονται από τον καρδιογνώστη Θεό, όχι μόνο κατά την κρίση που ακολουθεί το θάνατο και τη Δευτέρα Παρουσία, αλλά, προς διόρθωσή μας, και ενδιάμεσα, με διάφορες δοκιμασίες που είναι σχετικές με ότι περιγράφεται εξωτερικά.

Πρέπει να μπορούμε στην Ουράνια Πόλη με εσωτερική εργασία, ώστε να ξεπεράσουμε την πνευματική νηπιότητα και το όριο της «ηλικίας» των δώδεκα ετών, και έτσι αφού μέσα μας

⁴² Νικολάου Καβάσιλα, βιβλίο «Η Θεομήτωρ» (Τρεις Θεομητορικές Ομιλίες), σειρά «Επί τας Πηγάς», εκδ. Αποστ. Διακονίας. Διαβάστε για την γέννηση της Θεοτόκου: https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas_theotokos.html

⁴³ «...ὁ δὲ τῶν χιλίων ἀριθμὸς οὐ μοι δοκεῖ δι' ἀκριβείας σημαίνειν τὴν τῶν ἑκατοντάδων δεκάδα, ἀλλ' εἰς πλήθους ἔνδειξιν παρελήφθη ὑπὸ τοῦ λόγου· σύνηθες γάρ ἐστιν ἐκ τῆς καταχρήσεως τῆς γραφικῆς τῷ ἀριθμῷ τούτῳ τὸ πλήθος ἔνδεικνυσθαι, ὡς φησὶν ὁ Δαβὶδ ἀντὶ τοῦ πλήθους ὅτι Χιλιάδες εὐθυνούντων, καὶ Ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου» (15η ομιλία, τ. 6, σ. 237).

έχομε καθαρθεί και κατά δύναμη εργασθεί στην αρετή, να είναι δυνατόν να ενωθούμε με τους άλλους δικαίους και αγίους της Εκκλησίας, που είναι πολίτες της άνω Ιερουσαλήμ.

- Συνέχεια... -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

Καὶ ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν ἑβδόμην, ἐγένετο σιγή ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς ἡμῶριον.

8-2 Καὶ εἶδον τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους οἱ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐστήκασιν, καὶ ἐδόθησαν αὐτοῖς ἑπτὰ σάλπιγγες.

8-3 καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἔχων λιβανωτὸν χρυσοῦν, καὶ ἐδόθη αὐτῷ θυμιάματα πολλά, ἵνα δώσει ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων πάντων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν τὸ ἐνώπιον τοῦ θρόνου.

8-4 καὶ ἀνέβη ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων ταῖς προσευχαῖς τῶν ἁγίων ἐκ χειρὸς τοῦ ἀγγέλου ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

8-5 καὶ εἴληφεν ὁ ἄγγελος τὸν λιβανωτὸν καὶ ἐγέμισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἔβαλεν εἰς τὴν γῆν. καὶ ἐγένοντο βρονταὶ καὶ φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ σεισμός.

8-6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι οἱ ἔχοντες τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας ἠτοίμασαν ἑαυτοὺς ἵνα σαλπίσωσι.

8-7 Καὶ ὁ πρῶτος ἐσάλπισε, καὶ ἐγένετο χάλαζα καὶ πῦρ μεμιγμένα ἐν αἵματι, καὶ ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν· καὶ τὸ τρίτον τῆς γῆς κατεκάη, καὶ τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάη, καὶ πᾶς χόρτος χλωρὸς κατεκάη.

8-8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ὡς ὄρος μέγα πυρὶ καιόμενον ἐβλήθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῆς θαλάσσης αἷμα, **8-9** καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσει, τὰ ἔχοντα ψυχάς, καὶ τὸ τρίτον τῶν πλοίων διεφθάρη.

8-10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η

(**Ἡ ἑβδόμη σφραγίδα καὶ τὸ χρυσὸ θυμιατήρι**)

Καὶ ὅταν ἀνοίξε τὴ σφραγίδα τὴν ἑβδόμη, ἐγένετο σιγή στον Ουρανὸ περίπου μισή ὥρα.

8-2 Καὶ εἶδα τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους που εἶχαν σταθεῖ μπροστά στο Θεό, καὶ τοὺς δόθηκαν ἑπτὰ σάλπιγγες.

8-3 Καὶ ἄλλος ἄγγελος ἦρθε καὶ στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριο, ἔχοντας θυμιατὸ χρυσό, καὶ τοὺς δόθηκαν θυμιάματα πολλά, γιὰ νὰ τὰ προσφέρει με τὶς προσευχὲς τῶν Ἁγίων Πάντων πάνω στο θυσιαστήριο τὸ χρυσό που εἶναι μπροστά στο θρόνο.

8-4 Καὶ ἀνέβηκε ὁ καπνὸς τῶν θυμιαμάτων με τὶς προσευχὲς τῶν ἁγίων ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγγέλου μπροστά στο Θεό.

8-5 Καὶ ἔλαβε ὁ ἄγγελος τὸ θυμιατήρι καὶ τὸ γέμισε ἀπὸ τὴ φωτιά τοῦ (ουρανοῦ) θυσιαστηρίου καὶ τὴν ἔριξε στη γῆ. Καὶ ἐγέναν βροντὲς καὶ φωνὲς καὶ ἀστραπὲς καὶ σεισμός.

(**Οἱ ἑπτὰ σάλπιγγες**)

8-6 Καὶ οἱ ἑπτὰ ἄγγελοι, που ἔχουν τὶς ἑπτὰ σάλπιγγες, ετοίμαστηκαν γιὰ νὰ σαλπίσουν.

8-7 Καὶ ὁ πρῶτος σάλπισε, καὶ ἐγένετο χαλάζι καὶ φωτιά ανακατεμένα με αἷμα καὶ ρίχτηκαν στη γῆ. Καὶ τὸ ἓνα τρίτο τῆς γῆς κατακάηκε καὶ τὸ ἓνα τρίτο τῶν δέντρων κατακάηκε καὶ κάθε χλωρὸ χορτάρι κατακάηκε.

8-8 Καὶ ὁ δεύτερος ἄγγελος σάλπισε, καὶ σαν ὄρος μέγαλο που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα. Καὶ ἐγένετο τὸ ἓνα τρίτο τῆς θάλασσας αἷμα,

8-9 καὶ πέθανε τὸ ἓνα τρίτο ἀπὸ τὰ κτίσματα (δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ) που εἶναι μέσα στη θάλασσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν ψυχὲς, καὶ τὸ ἓνα τρίτο τῶν πλοίων καταστράφηκε.

8-10 Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος σάλπισε: καὶ ἔπεσε ἀπὸ τὸν ουρανὸ ἓνας ἀστὴρας μέγας καιόμενος σαν λαμπάδα, καὶ ἔπεσε πάνω στο ἓνα τρίτο τῶν ποταμῶν καὶ

τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

8-11 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος. καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνθησαν.

8-12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος ἐσάλπισε, καὶ ἐπλήγη τὸ τρίτον τοῦ ἡλίου καὶ τὸ τρίτον τῆς σελήνης καὶ τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων, ἵνα σκοτισθῇ τὸ τρίτον αὐτῶν, καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς μὴ φανῇ ἢ ἡμέρα, καὶ ἡ νύξ ὁμοίως.

8-13 Καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἀετοῦ πετομένου ἐν μεσουρανήματι, λέγοντος φωνῇ μεγάλη· οὐαί, οὐαί, οὐαί τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ τῶν λοιπῶν φωνῶν τῆς σάλπιγγος τῶν τριῶν ἀγγέλων τῶν μελλόντων σαλπίζειν.

πάνω στις πηγές των νερῶν.

8-11 Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρα λέγεται ὁ Ἄψινθος (ὅπως καὶ τὸ φυτὸ μετὰ τὴν κατάπικρη γεύση, τὴν ἀψινθιά). Καὶ ἐγένετο τὸ ἕνα τρίτο των νερῶν σαν ἄψινθος καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους πέθαναν ἀπὸ τὰ νερά, γιατί πικράθηκαν.

8-12 Καὶ ὁ τέταρτος ἄγγελος σάλπισε. Καὶ χτυπήθηκε τὸ ἕνα τρίτο τοῦ ἡλίου καὶ τὸ ἕνα τρίτο τῆς σελήνης καὶ τὸ ἕνα τρίτο των ἀστεριῶν, γιὰ νὰ σκοτεινιάσει τὸ ἕνα τρίτο ἀπὸ αὐτά, καὶ ἡ ἡμέρα νὰ μὴ φωτίσει κατὰ τὸ ἕνα τρίτο τῆς καὶ ἡ νύχτα παρόμοια.

8-13 Καὶ εἶδα, καὶ ἀκουσα ἕναν αετὸ νὰ πετάει μεσοῦρανα, λέγοντας με φωνὴ μεγάλη. Οὐαί (αλοίμονο), οὐαί, οὐαί σ' αὐτοὺς ποὺ κατοικοῦν πάνω στη γῆ ἀπὸ τις ὑπόλοιπες φωνές τῆς σάλπιγγας των τριῶν ἀγγέλων ποὺ πρόκειται νὰ σαλπίσουν.

2.1. Η ἑβδομὴ σφραγίδα καὶ ἡ Οὐράνια σιγή.

Σιγή ἐγένετο στὸν Οὐρανὸ, λέει ἐδῶ ὁ Θεολόγος Ἰωάννης, δηλ. κάτι τὸ πρωτοφανές ὡς τότε ἐκεῖ ποὺ τὰ ἀγγελικὰ τάγματα, ὅπως ψάλλεται στὴν Ἐκκλησία, **«ασιγήτοις φωναίς Σε υπερωψεί»**. Μήπως ἔπαυσε ἡ λατρεία καὶ ἡ δοξολογία καὶ ἡ εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεό; Δὲν εἶναι δυνατόν ἡ κατάσταση στὴ Γῆ νὰ ἀνατρέψει ὅτι καλὸ ἔχει φτιάξει ὁ Θεὸς στὸν Οὐρανὸ. Ἀλλὰ ὅπως ὅταν πρόκειται νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ Εὐαγγέλιο στὶς ἐκκλησίες γίνεται σιγή ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, καὶ ὅλων ἡ προσοχὴ στρέφεται ἐκεῖ ἀπὸ ὅπου θὰ ἀκουσθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἔτσι καὶ στὸν Οὐρανὸ πρόκειται νὰ ἀκουσθῶν οἱ ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ γιὰ τὰ γεγονότα τῆς Γῆς, καὶ ὅλες οἱ Οὐράνιες δυνάμεις δίνουν τὴν προσοχὴ τοὺς σ' αὐτές, ὄχι μόνο γιὰ νὰ τις γνωρίσουν, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ τις ἐφαρμόσουν. Διότι οἱ ἄγγελοι εἶναι **«λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα γι' αὐτοὺς ποὺ πρόκειται νὰ κληρονομήσουν τὴ σωτηρία»** (Ἐβρ. 1:14).

Ἐπειδὴ οἱ πειρασμοὶ των πιστῶν πρόκειται νὰ γίνουν μεγαλύτεροι, διότι οἱ ὑπόλοιποι των ἀνθρώπων ἀρχισαν νὰ ἀποστατοῦν ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ νὰ δίνουν ἐπομένως ἐξουσία στα πονηρὰ πνεύματα νὰ προχωρήσουν σὲ πολὺ μεγάλης ἐκτασης καταστροφές, **ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει γιὰ τὴ σωτηρία των ἀληθινῶν Χριστιανῶν.**

Εἶδαμε ὅτι αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ γίνονται γνωστοὶ στοὺς ἀγγέλους με ἕνα ἰδιαιτέρου σημάδι, ἕνα Θεϊκὸ σφράγισμα, ποὺ δίνεται πρὶν τὰ καταστροφικὰ γεγονότα ποὺ ετοιμάζονται ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα. Αὐτὰ τὰ πνεύματα καθοδηγοῦν τις γήινες κοσμοκρατορίες νὰ καταστρέψουν τὴν ἀνθρωπότητα, ψυχικὰ καὶ υλικὰ. Τὸ σημάδι αὐτὸ εἶπαμε ὅτι δίνεται διότι ὑπάρχουν πολλοὶ Χριστιανοὶ ποὺ συμμετέχουν στα Μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ λίγοι ἔχουν τὴν καρδιά τους στραμμένη ἀληθινὰ στὸ Θεό. Ἡ ἐπέμβασή του Θεοῦ, ποὺ ἀναγγέλλεται μέσω σαλπίγγων, δηλ. μέσω ἰσχυρῶν προσταγμάτων, γίνεται μετὰ τὸ σφράγισμα, καὶ εἶναι μία σειρά ἀποφάσεων ποὺ ἔχουν συγχρόνως χαρακτήρα προειδοποίησης καὶ κρίσης. Πρόκειται γιὰ κρίσεις μερικῶν χαρακτήρα ἀρχικά, ἀλλὰ ποὺ σταδιακὰ, διὰ των σαλπισμάτων, φθάνουν στὴν ὀριστικὴ Κρίση τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Το μέγα πλήθος και την λειτουργική διακονία των αγγέλων κατά τον καιρό της τελικής Κρίσης, είδε και περιγράφει ο προφήτης Δανιήλ: **«χίλια χιλιάδες (αγγέλων) ελειούργουν σ' Αυτόν, και μύρια μυριάδες παρίσταντο σ' Αυτόν. Δικαστήριο στήθηκε, και βίβλοι ανοίχτηκαν»** (Δαν. 7:10).

Η σιγή λοιπόν στον Ουρανό δηλώνει ότι για ένα διάστημα που ονομάζεται **ημιώριο**, δηλ. μισής ώρας, ο Θεός προετοιμάζει τους αγίους της θριαμβεύουσας Εκκλησίας και τους αγγέλους του Ουρανού, **να αυξήσουν στο μέγιστο την προσοχή τους**, προσευχόμενοι βαθύτερα, γιατί πρόκειται να ακούσουν τις τελικές αποφάσεις Του για τα πράγματα της Γης. Αυτή η εντονότερη προσευχή, παρόλο που είναι προσωπική και δεν ακούγεται από τους άλλους, φτάνει στον Θεό σαν ισχυρή βοή: **«Διότι έτσι είπε ο Θεός προς τον τηρούντα σιγή μακάριο Μωϋσή: Τι βοάς προς Εμένα; Βοήν ονομάζων τη σιγή για την σπουδαία (καρδιακή) νοερά προσευχή».**⁴⁴

Οι πιστοί ενισχύονται από τις αποφάσεις του Θεού, ενώ συγχρόνως δίνεται η δυνατότητα στους υπόλοιπους των ανθρώπων να συνειδητοποιήσουν που βαδίζουν, μήπως συνέλθουν και κάποιιο σωθούν. Καιρός μετανοίας δηλ. παρέχεται, αλλά όχι επ' αόριστον. Λίγο πριν την γενική Κρίση τα γεγονότα αρχίζουν να εξελίσσονται τόσο γρήγορα, που ο στάρετς Λαυρέντιος έλεγε ότι **ο τρίτος παγκόσμιος Πόλεμος, δεν θα είναι για μετάνοια, αλλά για εξολόθρευση.**⁴⁵ Οι επτά σάλπιγγες περιλαμβάνουν και την τελική Κρίση, η οποία όμως προσδιορίζεται καλύτερα στις «επτά φιάλες» και άλλα κεφάλαια της Αποκάλυψης.

Ο Οικουμένιος θεωρεί σημαντική την εστίαση στην Συντέλεια: **«Ποια όμως είναι η της έβδομης σφραγίδας λύση; Η Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου και η αντίδοση των αγαθών».** Διότι συνεχίζει ο άγιος **«αν και μερικοί, από τους αμαρτωλούς, παραδίνονται σε τιμωρία, αλλά όμως (εκπληρώνεται) ο σκοπός του Χριστού και η αιτία της ενανθρώπησης, (που είναι) να γίνουν όλοι κληρονόμοι της Βασιλείας.** Όταν λύθηκε λοιπόν η έβδομη σφραγίδα, έγινε σιγή σαν μισή ώρα, ως ερχομένου του Βασιλέως της κτίσεως, και πάσης αγγελικής και υπερκοσμίου δυνάμεως ευρισκομένης σε κατάπληξη από την υπερβολή της δόξης του ερχομένου, και δια τούτο σιωπούσης»⁴⁶ ...

Ο Οικουμένιος (10ος αιώνας) ρίχνει όλο το βάρος στην Δευτέρα Παρουσία, που είναι το σημαντικότερο γεγονός. Μας ενδιαφέρουν όμως και τα γεγονότα των σαλπίνγων που προηγούνται, και μας επηρεάζουν άμεσα, χωρίς να ξεχνάμε ότι επειδή **η Αποκάλυψη πρώτα απευθύνεται στο πνεύμα μας**, τα λεγόμενά της εφαρμόζονται και ατομικά στον καθένα από εμάς.

Με την **«ώρα»** δηλώνεται κάποιος καιρός στον Ουρανό. Όταν αυτός βρίσκεται κοντά στη Συντέλεια, είναι **γεμάτος από γεγονότα πνευματικής σημασίας**, όπως **οι ώρες της Μεγάλης Εβδομάδος**, πριν τη Σταύρωση του Κυρίου και την Ανάσταση. Αυτό έχει καταγραφεί στα λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας, όπου είναι φανερή η **ιδιαίτερη σημασία και πυκνότητας των γεγονότων της εσχάτης αυτής Εβδομάδος της επί γης παρουσίας του Κυρίου Ιησού Χριστού.** Ανάλογα ιδιαίτερης βαρύτητας είναι τα γεγονότα της Συντελείας τα οποία θα περάσει η Εκκλησία, η οποία ακολουθεί πάντα τον Κύριο που είναι το αρχέτυπο γι' Αυτήν. Το ότι ο καιρός κόβεται στη μέση και λαμβάνεται **ο μισός κύκλος της «ώρας»**, δηλ. **το «ημιώριον»**, δηλώνει ότι από όλη την ώρα, **το μισό (προς το τέλος) είναι το σημαντικότερο**, στο οποίο κυρίως υπάρχει πληθύς πνευματικών γεγονότων, που φανερώνει **συντόμευση των**

⁴⁴ «Οὕτω γὰρ καὶ ὁ τῶν ὄλων Θεὸς πρὸς σιγῶντα τὸν μακάριον ἔφη Μωσῆν· **Τί βοᾶς πρὸς με; Βοήν τὴν σιγὴν ὀνομάζων διὰ τὴν σπουδαίαν τῆς διανοίας εὐχὴν**». (Θεοδωρήτου Κύρου, ερμηνεία στους Ψαλμούς, PG 80,885).

⁴⁵ Στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ: https://www.imdleo.gr/diaf/files/proph/2_epitomom_parts/26_prof_me_leptom.pdf

⁴⁶ Από την «πλήρη ερμηνεία του Οικουμενίου στην Αποκάλυψη»: **«Τίς δὲ ἡ τῆς ἐβδόμης σφραγίδος λύσις; ἡ δευτέρα τοῦ Κυρίου παρουσία καὶ ἡ ἀντίδοσις τῶν ἀγαθῶν εἰ γὰρ καὶ τινες κολάσει παραδίδονται τῶν ἡμαρτηκότων, ἀλλ' ὁ γε σκοπὸς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὑπόθεσις τὸ πάντας κληρονόμους τῆς αὐτοῦ γενέσθαι βασιλείας. λυθείσης τοιαυτοῦ τῆς ἐβδόμης σφραγίδος, ἐγένετό φησιν σιγή ὡς ἡμιώριον ὡς ἤξοντος δὴ τοῦ βασιλέως τῆς κτίσεως, καὶ πάσης ἀγγελικῆς καὶ ὑπερκοσμίου δυνάμεως καταπεπλημένης τῆ ὑπερβολῆ τῆς δόξης τοῦ παραγινομένου, καὶ διὰ τοῦτο σιωπησάσης»** (University of Michigan Press 1928, σ. 102).

διαδικασιών στον Ουρανό. Σύμφωνα όμως με το πνεύμα της Αποκάλυψης δηλώνει και αντίστοιχη συντόμευση στη Γη. Ο Κύριος μας πληροφόρησε για τη συντόμευση αυτή: **«Διότι θα είναι τότε θλίψη μεγάλη, τέτοια που δεν έχει γίνει από την αρχή του κόσμου έως τώρα, ούτε πρόκειται να (ξανα)γίνει. Και εάν δεν εκολοβώνοντο (περικόπτονταν) οι ημέρες εκείνες, δεν θα σωζόταν κανείς απ' τους επιζώντες (με σάρκα). Δια τους εκλεκτούς όμως θα κολοβωθούν οι ημέρες εκείνες».** (Ματθ. 24:21-22).

Η θλίψη που θα ζήσει η Εκκλησία επί Αντιχρίστου, θα αντιστοιχεί στην θλίψη του Κυρίου κατά τα σεπτά πάθη όπως είπαμε ήδη. Και τις ημέρες των Παθών τα γεγονότα είναι τόσο πυκνά που **γεμίζουν τις ώρες της Μεγάλης Εβδομάδος**, δίνοντάς μας μία εικόνα των αλληπάλληλων θλίψεων, που θα ζήσουν στα έσχατα οι Χριστιανοί.

Στον Ουρανό δεν υπάρχει μηχανικός χρόνος, αλλά είναι η διαδοχή των πνευματικών γεγονότων που δημιουργεί την έννοια του χρόνου. Τον χρόνο αυτό, που γίνεται αντιληπτός από την ψυχή μας, ονομάσαμε άλλοτε⁴⁷ πνευματικό, για διάκριση από τον μηχανικό που τον αντιλαμβανόμαστε σωματικά.

2.2. Γενικά για τις επτά σάλπιγγες.

«Και όταν άνοιξε τη σφραγίδα την έβδομη, έγινε σιγή στον Ουρανό περίπου μισή ώρα. Και είδα τους επτά αγγέλους που είχαν σταθεί μπροστά στο Θεό, και τους δόθηκαν επτά σάλπιγγες». Το ερώτημα είναι: Έγινε λοιπόν πρώτα σιγή στον Ουρανό, και κατόπιν δόθηκαν οι επτά σάλπιγγες στους αγγέλους, ή η σιγή δηλώνει βαθύτερη και εντονότερη προσευχή από όλους όσους μπορούν να βρίσκονται πνευματικά εκεί, και **διαρκεί ολόκληρη την περίοδο της προετοιμασίας και των γεγονότων των σαλπίνγων;** Επειδή σιγή απαιτείται όχι μόνο πριν αλλά και κατά την

εξαγγελία των αποφάσεων του Θεού, που γίνονται σταδιακά, μέσω επτά σαλπισμάτων, έπεται ότι **όλη** η περίοδος απαιτεί ιδιαίτερη προσευχή: από τότε που ξεκινάει η ετοιμασία μέχρι τη λήξη των γεγονότων των επτά σαλπίνγων.

Θεωρούμε επομένως ότι με το **«ημιώριο»** δηλώνεται και η πριν τις αποφάσεις σιγή, αλλά και όλη η περίοδος των σαλπίνγων μέχρι τη Συντέλεια. Διότι νοηματικά το «ημιώριο» περιλαμβάνει και την τελική Κρίση, με την άκρα σιγή όσο αυτή θα διαρκέσει, στην οποία είδαμε να εστιάζεται ο Οικουμένιος. Επειδή επομένως είναι πνευματική η έννοια του χρόνου του «ημιωρίου», δεν είναι λάθος να υπάρχουν πολλές εξεικονίσεις του στη Γη, εφόσον δεν απομακρύνονται από το νόημα.

Ένας άγγελος στον Ουρανό συντονίζει τις προσευχές των Αγίων Πάντων, δηλ. όλης της Εκκλησίας, αγγέλων και ανθρώπων, ώστε μέσω αυτού να φτάνουν στο Θεό: **«Και άλλος άγγελος (εκτός των επτά) ήρθε και στάθηκε δίπλα στο θυσιαστήριο, έχοντας θυμιατό χρυσό, και του δόθηκαν θυμιάματα πολλά, για να τα προσφέρει με τις προσευχές των Αγίων Πάντων πάνω στο θυσιαστήριο το χρυσό που είναι μπροστά στο θρόνο. Και ανέβηκε ο καπνός των θυμιαμάτων με τις προσευχές των αγίων από το χέρι του αγγέλου μπροστά στον Θεό».**

«Το χρυσό θυσιαστήριο στο οποίο τελείται κάθε θείο Μυστήριο, και όπου προσφέρεται η θυσία του Μαρτυρίου είναι ο ίδιος ο Χριστός, η προεικόνιση του οποίου φανερώθηκε στον Μωυσή στο Όρος, μαζί με τη σκηνή του Μαρτυρίου» (Εξ. 25:9, Εβρ. 8:5), λέει από τον άγιο Ανδρέα Καισαρείας, και ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (σελ. 168). Ότι είναι Θεϊκό είναι πολύτιμο, διότι αυτό που αποτελεί τον Ουράνιο πλούτο είναι οι δωρεές του Θεού, που γι' αυτό είναι χρυσές ή πολύτιμοι λίθοι και μαργαριτάρια, κατά την Αποκάλυψη. Έτσι το θυμιατό είναι χρυσό, διότι είναι ολόκληρο δοσμένο από το Άγιον Πνεύμα.

⁴⁷ Διαβάστε γι' αυτόν στις «πνευματικές οντότητες»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

Τις προσευχές, παρά το ότι ο Θεός σαν Παντογνώστης τις γνωρίζει, γράφεται εδώ, αλλά και στην Παλαιά Διαθήκη, ότι τις λαμβάνει δι' αγγέλων, για να προστεθεί και η δική τους εκτίμηση και μεσιτεία στα αιτήματα των ανθρώπων. Ο αρχάγγελος **Ραφαήλ** δηλώνει ότι είναι διαπιστευμένος στην διακονία αυτή: **«Εγώ είμαι ο Ραφαήλ, ένας εκ των επτά αγίων αγγέλων, οι οποίοι αναφέρουν τις προσευχές των αγίων και εισέρχονται ενώπιον της δόξης του Αγίου (Θεού)»**. (Τωβ. Ιβ 15). Έτσι οι άγγελοι αποτελούν μαζί μας μία Εκκλησία, που από κοινού αγωνίζεται κατά του εχθρού διαβόλου και των δαιμόνων, που είναι ξεπεσμένα αγγελικά πνεύματα. Δεν υπάρχουν άλλες “εξωγήινες” λογικές οντότητες, όπως μερικοί φαντάζονται, πέρα από τα αγγελικά πνεύματα, αγαθά ή πονηρά. Αλλά και αυτές οι λογικές οντότητες των ασωμάτων δυνάμεων, δεν έχουν τίποτα το φθαρτό επάνω τους, γιατί δεν ανήκουν στο φθαρτό και υλικό Σύμπαν που ζούμε σωματικά.⁴⁸

Ιδιαίτερα για την αγωνιζόμενη στη Γη Εκκλησία γράφεται, ότι ενισχύεται η πίστη των Χριστιανών, και θερμαίνεται η καρδιά τους στην αγάπη του Θεού, με φωτιά που ρίχνεται από το ουράνιο θυσιαστήριο:

«Και έλαβε ο άγγελος το θυμιατήρι και το γέμισε από τη φωτιά του (ουρανού) θυσιαστηρίου και την έριξε στη γη. Και έγιναν βροντές και φωνές και αστραπές και σεισμός». Η φωτιά αυτή επειδή ρίχνεται, δηλ. σκορπίζεται στη γη, χωρίς να κατευθύνεται σε συγκεκριμένα άτομα, είναι προφανές ότι θα έχει δύο ειδών επιπτώσεις. **Τους πιστούς θα τους ενισχύσει, ενώ τους απίστευτους θα ταράξει.**

Στους πιστούς, από την ουράνια φωτιά, ανοίγεται κατά τη δύναμή τους η γνώση των επερχομένων, ώστε όχι απλώς γνωρίζουν αλλά και έντονα προειδοποιούν τους λοιπούς των ανθρώπων, οι οποίοι αναπαισμένοι μέχρι τότε στην απιστία τους υφίστανται απότομο κλονισμό των πεποιθήσεών τους. Ακούγονται διάφορες φωνές προειδοποίησης, ανάλογα με την πνευματική δύναμη των πιστών, οι οποίες είναι:

- Θεολογικές φωνές, που σαν βροντές προειδοποιούν για τις συνέπειες της απομάκρυνσης από τα δόγματα της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστης,
- Φωνές ελέγχου της ηθικής διαφθοράς, και
- Προφητικές φωνές, που σαν αστραπές φωτίζουν το νου των ανθρώπων για το μέλλον.

Μια παρόμοια ρίψη φωτιάς έγινε επί Ιεζεκιήλ του προφήτου, όταν και τότε ο Θεός επρόκειτο να τιμωρήσει τους κατοικούντες την Ιερουσαλήμ. Ο Ιεζεκιήλ βλέπει, στο όραμα του ουρανού άρματος, ένα άνδρα ο οποίος διατάζεται να μπει ανάμεσα από τους τροχούς, κάτω από τα Χερουβείμ, και να γεμίσει τις παλάμες του με άνθρακες πυρός: **«γέμισε τις παλάμες σου με άνθρακες πυρός ανάμεσα από τα Χερουβείμ, και να τους σκορπίσεις πάνω στην πόλη»** (Ιεζ. Ι 2). Και επειδή τα γεγονότα της Παλαιάς προζωγραφίζουν αυτά της Νέας Διαθήκης, τα τέσσερα Χερουβείμ συμβολίζουν, όπως και στην Αποκάλυψη, τους τέσσερις Ευαγγελιστές που κέντρο τους έχουν το λόγο του Θεού, που είναι σαν αναμμένο κάρβουνο, και τους μεν πιστούς φωτίζει, τους δε άπιστους ή κακόπιστους κατακαίει ελέγχοντάς τους. Ο ίδιος ο προφήτης φωτίζεται τότε, και διδάσκει με τόσο έντονο λόγο, ώστε όχι μόνο κλονίζονται κάποιοι ασεβείς όταν τον ακούνε αλλά και πεθαίνουν! **«Προφήτευσε, υιέ ανθρώπου. Και έπεσε πάνω μου πνεύμα Κυρίου και είπε προς εμένα: λέγε, τάδε λέγει Κύριος· αυτά και αυτά είπατε, οίκος Ισραήλ, και τους διαλογισμούς του πνεύματός σας Εγώ γνωρίζω... Μάχαιρα φοβείσθε και μάχαιρα θα φέρω εναντίον σας, λέγει ο Κύριος... Πάνω στα όρη του Ισραήλ θα σας κρίνω, και θα το γνωρίσετε διότι εγώ είμαι ο Κύριος. Και συνέβη ενώ προφήτευσα και ο Φαλτίας ο του Βαναίου (ένας των ηγετών του λαού) απέθανε...»** (Ιεζ. Κεφ. Ια).

⁴⁸ Βλ. «πνευματικές οντότητες»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf>

Αυτό στη σύγχρονη εποχή θυμίζει όσους με το παραμικρό αυτοκτονούν, όταν ακούσουν ότι έρχονται μεγαλύτερα των συνήθων δεινά, αντί να στραφούν στο Θεό για βοήθεια.

«Και οι επτά άγγελοι, που έχουν τις επτά σάλπιγγες, ετοιμάστηκαν για να σαλπίσουν». Ο Θεός ειδοποιεί τους αγγέλους να ετοιμασθούν, για να συμμετάσχουν και αυτοί, με διάφορες αποστολές, στα τελούμενα στη γη, αλλά και γιατί όλα στον ουρανό γίνονται με τάξη, και τελειότητα. Το ότι είναι επτά οι άγγελοι δεν σημαίνει ότι αναγγέλλουν μόνο επτά κρίσεις του Θεού, διότι ο αριθμός επτά δηλώνει ένα πλήρες σύνολο μέσα στο χρόνο. Ούτε ακόμη ότι είναι μόνο επτά οι άγγελοι που αναλαμβάνουν διακονία τον καιρό των επτά σαλπίγγων. **«Δεν εννοεί μόνον επτά αγγέλους, αλλά αναριθμήτους. Ο αριθμός επτά είναι ως γνωστόν συμβολικός αριθμός»**, λέει και ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 227).

2.3. Οι άγγελοι του Θεού με τις σάλπιγγες και η δράση των δαιμόνων.

Αρχίζουν να σαλπίζουν κατόπιν οι άγγελοι, οι οποίοι χωρίζονται σε δύο ομάδες.

Οι πρώτοι τέσσερεις σαλπίζουν ελαφρότερες καταστροφές για να ανακόψουν το κακό, από τους τρεις τελευταίους. Όσο προχωράμε προς τον τελευταίο άγγελο, η κατάσταση στη Γη χειροτερεύει. Ο χωρισμός των αγγέλων σε **τέσσερεις** και **τρεις** υποδηλώνει ένα καιρό (των τεσσάρων αγγέλων) που χαρακτηρίζεται από γενική διαφθορά των ηθών και μαζική απομάκρυνση των ανθρώπων από τον ευαγγελικό λόγο και τις τέσσερεις (4) γενικές αρετές, και ένα καιρό (των τελευταίων τριών αγγέλων) που υποδηλώνει ότι **επιπρόσθετα θα υπάρχουν μεγαλύτερα θεολογικά ναυάγια**, δηλ. ευρύτατη διάδοση βλασφημιών δογμάτων και αιρετικών αντιλήψεων, επί πλέον αυτών της προηγούμενης περιόδου των τεσσάρων αγγέλων, και πολύ μεγαλύτερη της ήδη υπάρχουσας ηθική κατάπτωση.

«Να προσεύχεσθε για να μην εισέλθετε σε πειρασμό (Ματθ. Κστ 41). Γιατί θα γίνει μεγάλη δυστυχία, που όμοιά της δεν υπήρξε από την αρχή του κόσμου... Γι' αυτό, Εκείνος (ο Θεός) θα στείλει αυτούς τους επτά μεγάλους Αρχαγγέλους για τη διάλυση του βασιλείου του Αντίχριστου»

λέει ο άγιος Βικτωρίνος, και διότι: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στη γη, όταν επτά ποιμένες θα εγερθούν σ' αυτή, και οκτώ επιθέσεις («δαγκώματα») ανδρών, και θα περικυκλώσουν τον Ασσούρ, δηλαδή, τον Αντίχριστο, στην τάφρο του Νεβρώδ, στην καταδίκη του διαβόλου».**⁴⁹ Είναι δηλ. κατά τον ιερομάρτυρα Βικτωρίνο (+304) κατάλληλο και για την περίπτωση των επτά σαλπιστών αγγέλων το αναφερόμενο στον προφήτη Μιχαία, περί του τρόπου κατατροπώσεως του Σατανά. Διότι **«ξεσηκώθηκαν εναντίον του επτά ποιμένες και οκτώ δαγκωματιές ανθρώπων, δηλαδή οι προ της ελεύσεως του Χριστού και οι μετά την ογδόην (δηλ. την έλευση), διά νομικών και Νέων γραμμάτων καλούντες σε σωτηρία τους πλανημένους»**⁵⁰ ερμηνεύει ο άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας. Εδώ οι άπιστοι και βουτηγμένοι στην κακία, ένεκα της συσπείρωσής τους κατά της Εκκλησίας θεωρούνται πνευματικά «σώμα του Σατανά», από το οποίο σαν με δαγκώματα η ευαγγελική διδασκαλία αποσπάει όσους μετανοήσουν και πιστεύσουν στον Χριστό.

⁴⁹ «...καί ἔσται αὕτη εἰρήνη· ὅταν Ἄσσυριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῆ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθῆσονται ἐπ' αὐτὸν ἐπτά ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων· καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἄσσουρ ἐν ρομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρώδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς»... (Μιχαίας 5:4-5)

⁵⁰ **«Καὶ ἐγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν «ἐπτά ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων».** ἐπιλάμψαντος γὰρ ἡμῖν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, κατεξανέστησαν τρόπον τινὰ τοῦ παραλύσαντος ἡμᾶς σατανᾶ νομικά τε καὶ προφητικά κηρύγματα, ἢ ἀποστολική τε παιδείυσις. διὰ γὰρ τοι τούτων κατεδήχθη τρόπον τινὰ καὶ σεσύληται. καὶ κατὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος φωνὴν διηρπάσθη τὰ σκεύη αὐτοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶ δουλείας ἐκπεφοιτηκότων τῶν πεπλανημένων ποτὲ, καὶ τὸν φύσει καὶ ἀληθῶς Θεὸν καὶ τῶν ὄλων δεσπότην ἐπεγνωκότων. οὐκοῦν ἐπανέστησαν μὲν αὐτῷ **«ποιμένες ἐπτά καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων,»** τουτέστιν, οἱ πρὸ τῆς ἐπιδημίας, καὶ οἱ μετὰ τὴν ὀγδόην, διὰ νομικῶν τε καὶ νέων γραμμάτων καλοῦντες εἰς σωτηρίαν τοὺς πεπλανημένους». Εἰς τοὺς 12 προφῆτες, 2τομη ἔκδοσις Pusey, P.E. τῆς Οξφόρδης, Clarendon Press, 1868, ανατυπωμένη το 1965. Τόμ. 1, σ. 86.

Του ιδίου νοήματος είναι, λέει ο άγιος Κύριλλος, και το αινιγματικό χωρίο του Εκκλησιαστή **«δῶσε μερίδα στους επτά και βέβαια στους οκτώ»⁵¹** (Εκκλ. 11:2). **«Ο δέκα πέντε αριθμός είναι περιεκτικός των επτά καθώς και των οκτώ. Σημαίνεται δε με κάποιο τρόπο από την Θεόπνευστο Γραφή, διά μεν του επτά όλος ο καιρός του Νόμου μέχρι (και) των αγίων προφητών, για τον σαββατισμό της εβδομής, διά δε του οκτώ πάλιν ο (καιρός) της Νέας Διαθήκης, κατά την οποία έγινε η Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού κατά την ογδόη»⁵²** (δηλ. την Κυριακή, που είναι η ημέρα της διανοίγεισης σε μας από τον Κύριο αιώνιας βασιλείας Του. Όπου το οκτώ -8- είναι σύμβολο της αιωνιότητας, όπως και στα μαθηματικά είναι του απείρου όταν είναι πλαγιαστό (∞), αλλά συγχρόνως και της έναρξης της την ογδοη ημέρα, δηλ. αυτήν της Ανάστασης του Κυρίου).

Ο Αιδέσιμος Μπηντ εξετάζει τις σάλπιγγες από τη μεριά της Εκκλησίας στο επίπεδο του λόγου και της πίστης, αλλά με γενικότερο τρόπο, γιατί βέβαια τότε ήταν πολύ ενωρίς για να μπορεί να περιγράψει τα συμβαίνοντα γεγονότα στα χρόνια που ζούμε. **«Η Εκκλησία, η οποία συχνά δηλώνεται με τον αριθμό επτά, είναι επιφορτισμένη με το καθήκον του κηρύγματος»**, λέει ο Αιδέσιμος Μπηντ, και αναφέρει τα αποτελέσματα των σαλπίγγων:

«Η 1η σάλπιγγα δηλώνει την κοινή καταστροφή των αθέων στη φωτιά και το χαλάζι, **η 2η την απέλαση του διαβόλου** από την Εκκλησία με το αγριότερο κάψιμο της θάλασσας του κόσμου, **η 3η την πτώση των αιρετικών** μακριά από την Εκκλησία και τη διαφθορά τους από τα ρεύματα της Αγία Γραφής, **η 4η σάλπιγγα δηλώνει την αποστασία των ψευδαδελφών** στο σκοτεινιάσμα των άστρων, **η 5η την μεγαλύτερη εχθρότητα των αιρετικών**, προδρόμων της εποχής του Αντιχρίστου, **η 6η τον ανοικτό πόλεμο του Αντιχρίστου** και των δικών του εναντίον της Εκκλησίας, και την καταστροφή αυτού του εχθρού, με την παρεμβολή (στο σημείο αυτό) μιας ανακεφαλαίωσης από τον καιρό της έλευσης του Κυρίου. **Η 7η σάλπιγγα δηλώνει την ημέρα της Κρίσης**, στην οποία ο Κύριος θα δώσει την ανταμοιβή τους στους δικούς Του και θα κρίνει όσους έφθειραν τη Γη».⁵³

Οι σάλπιγγες αναγγέλλουν όπως είπαμε τις αποφάσεις του Θεού. Το πώς όμως εκτελούνται δεν αναλύεται στην Αποκάλυψη. Υπάρχουν οι προφήτες που μας εξηγούν τον τρόπο. Όταν οι άνθρωποι αμαρτάνουν χωρίς διάθεση μετανοίας, καυχώμενοι μάλιστα πολλές φορές για τα αμαρτωλά κατορθώματά τους, τότε για να μην γίνει νόμος η αμαρτία, και οι νεότεροι μεγαλώνουν με αυτό το νόμο και χάνονται, **ο Θεός ανακόπτει το κακό με το να αποτραβήξει τη χάρη του από τους αμαρτωλούς, ώστε όσοι συνεχίζουν να δουλεύουν στο κακό, να τιμωρηθούν από αυτό που κάνουν!**

Εκείνο που οι αμαρτωλοί δεν ξέρουν, είναι το ότι μπορούν να αμαρτάνουν μόνο όσο ο Θεός τους παρέχει καιρό μετανοίας, οπότε τους σκεπάζει με την ανάλογη χάρη. Ο Κάϊν όταν ο Θεός του απεκάλυψε το έγκλημά του και κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να κρυφτεί από Αυτόν και να γλυτώσει τις συνέπειες του φόνου, νόμιζε, όπως έλεγε στο Θεό, ότι αμέσως μόλις κάποιος θα τον συναντούσε θα τον σκότωνε: **«και θα γίνει ώστε όποιος με βρει να με σκοτώσει»**. Ο Θεός του είπε ότι δεν θα γίνει έτσι. Αλλά **«και έθεσε Κύριος ο Θεός σημάδι στον Κάϊν ώστε να μην τον σκοτώσει ο οποιοσδήποτε τον συναντήσει»** (Γεν. 4:9-15).

⁵¹ «...δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καί γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν».

⁵² «...ὁ δέκα καὶ πέντε ἀριθμὸς περιεκτικὸς ἐστὶ τῶν ἐπτά, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀκτώ. σημαίνεται δὲ πως αἰεὶ παρὰ γε τῆ θεοπνεύστῳ γραφῆ, διὰ μὲν τοῦ ἐπτά σύμπας ὁ τοῦ νόμου καιρὸς μέχρι τῶν ἀγίων προφητῶν, διὰ τὸν ἐν ἐβδόμῃ σαββατισμὸν, διὰ δὲ τοῦ ὀκτώ πάλιν ὁ τῆς νέας διαθήκης, καθ' ἣν ἡ ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γενομένη κατὰ τὴν ογδόην. καὶ τοῦτο οἶμαι δηλοῦν τὸ αἰνιγματωδῶς εἰρημένον, “Δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά, καί γε “τοῖς ὀκτώ,” τουτέστι τόπον ἐχέτωσαν παρὰ σοί, νόμος τε καὶ οἱ μετ' αὐτὸν προφηταί, τὸν ἐν ἐβδόμῃ τιμῶντες σαββατισμὸν· ἐχέτωσαν δὲ καὶ οἱ ὀκτώ, τουτέστιν οἱ μετὰ τὴν ἀναστάσιμον τοῦ Σωτῆρος ἡμέραν Ἀπόστολοι τε καὶ Εὐαγγελισταί». Από την προαναφερθείσα ερμηνεία στους 12 προφήτες του Αγίου Κυρίλλου, σελ. 86.

⁵³ Το αναφέραμε ήδη στην 4η σάλπιγγα: https://www.imdle0.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf

Τι άλλο είναι αυτό το σημάδι, για να παραμένει ζωντανός, παρά μια ιδιαίτερη χάρη που του έδινε καιρό μετανοίας;

Όταν ο καιρός όμως της μετανοίας παρέλθει, τότε έρχεται η κρίση. Και αν πρόκειται για κρίση ενός ατόμου, συνήθως ακολουθεί ο θάνατος. Αν υπάρχουν όμως κάποια καλά στοιχεία στον άνθρωπο, ή στην περίπτωση της ανθρωπότητας υπάρχουν και ευσεβείς Χριστιανοί, τότε πριν την τελική κρίση δίνονται οι ενδιάμεσες προειδοποιήσεις, που είναι και μερικές κρίσεις του Θεού, γιατί ξεκαθαρίζουν τα πράγματα, δηλ. **απομακρύνουν τους πιστούς και ευσεβείς από τους απίστευτους και ασεβείς**. Αυτοί οι πιστοί και ευσεβείς, επειδή και ένας πιστός αποτελεί «εκκλησία», μπορεί να είναι λογισμοί, επιθυμίες, και θυμός της καρδιάς ενός ατόμου. Δηλαδή **«σάλπιγγες» μπορεί να ηχούν και μέσα σε μεμονωμένα άτομα**. Την περίπτωση του μεμονωμένου ατόμου καλύπτουν λεπτομερώς οι ασκητικοί Πατέρες της Εκκλησίας. Εμείς στον εδώ σχολιασμό της Αποκάλυψης, κρατώντας κατά νουν την αναφερθείσα πνευματική διασύνδεση μεταξύ μεμονωμένων ατόμων και συνόλων ανθρώπων, θα ρίξουμε το βάρος μας στα τελευταία και την Οικουμένη ολόκληρη.

Όταν η αμετανοησία των αμαρτωλών φτάσει σε κρίσιμο σημείο, απειλώντας πλέον να συμφθείρει και τους πιστούς, τότε επιτρέπει ο Θεός, σαν τελική λύση, να λυθούν τα πονηρά πνεύματα που πριν ήταν περιορισμένα λόγω της γενικότερης ευσέβειας του κόσμου. Δηλ. **τότε αναλαμβάνουν δράση οι «Γίγαντες»** κατά την ερμηνεία του Μεγάλου Βασιλείου στον προφήτη Ησαΐα: **«Γίγαντες έρχονται να εκπληρώσουν τον θυμό μου, χαίροντες συγχρόνως και υβρίζοντας. Ο λόγος (του προφήτη) απειλεί επιδημία κάποιων θεομάχων (γι' αυτό υβρίζουν), που αποστέλλονται προς εκδίκηση όσων έχουν αμαρτήσει»**. Ο θυμός προκειμένου περί της απαθούς Θεότητας σημαίνει ότι επέτρεψε να δράσουν απότομα (δηλ. ξαφνικά αλλά και γρήγορα) οι «Γίγαντες», οι οποίοι, ως συνήθως, είναι ταγμένοι στο κακό λέει ο Μέγας Βασίλειος, **και τους οποίους «ονόμασε σαφέστερα ο ψαλμωδός αγγέλους πονηρούς, λέγων: εξαπέστειλε σ' αυτούς οργήν θυμού Αυτού, θυμό και οργή και θλίψη, που έγινε με αποστολή αγγέλων πονηρών»**.

Και επειδή είναι εποχή ξεκαθαρίσματος, γι' αυτό επιστρατεύθηκαν αυτοί **οι πονηροί άγγελοι, δηλ. δαίμονες**: **«Γι' αυτό δε τέτοιοι διάκονοι (του θελήματος του Θεού) επινοήθηκαν σε όσους έπραξαν άξια τιμωρίας, διότι ακριβώς από την πολλή ωμότητα, μη έχοντας καμμία συμπάθεια προς τους τιμωρούμενους, μήτε μπορώντας να αναλάβουν σπλάχνα οικτιρμού, επιχαίρουν όταν μαστιγώνονται οι άνθρωποι και τους καθυβρίζουν, κάνοντας απόλαυσή τους τον πόνο και την οδύνη και την λύπη όσων μαστιγώνονται»**, λέει πάλι ο Μέγας Βασίλειος.

Για τους «γίγαντες» αυτούς λέει επίσης ο Ησαΐας: **«Ο Κύριος Σαβαώθ (των δυνάμεων) έχει διατάξει έθνος οπλομάχο να έρθει από γη πολύ μακρινή. Από το άκρο του θεμελίου του Ουρανού, Κύριος και οι οπλομάχοι αυτού, για να καταφθείρουν (καταστρέψουν) όλη την οικουμένη»**. Επομένως λέει ο Μέγας Βασίλειος **«μη φοβηθείς αυτόν που χτυπάει (δηλ. τον διάβολο), αλλά παρακάλεσε (για συγνώμη και βοήθεια) αυτόν που διατάσσει (τον Θεό)»**. Και γιατί από «γη πολύ μακρινή»; Διότι αυτοί που μας συμπονούν και βοηθούν στα θέματα της σωτηρίας είναι Άγγελοι ειρηνικοί και από κοντά μας προσφέρουν βοήθεια, ενώ αυτοί που είναι για τιμωρία μας έρχονται από μακριά (δηλ. κρατιόντουσαν πριν σε απόσταση από εμάς), ώστε με την ωμότητά τους να βοηθήσουν στην θεραπεία της ψυχής μας.

Και επί πλέον διευκρινίζει ο Μέγας Βασίλειος: **«Πως λοιπόν από γης μακρινής και από το άκρο του Ουρανού έρχεται το οπλομάχο αυτό έθνος (των δαιμόνων); Από γης μεν διότι προτίμησε τον περίγειο τόπο, και να συμφύρεται στα γήινα πάθη. Από το άκρο δε του Ουρανού, διότι από εκεί έγινε η αρχική πτώση του»**, δηλ. από την πρώτην αρχηγική θέση που είχε ο Εωσφόρος στα αγγελικά τάγματα.

Είναι λοιπόν ανελέητοι οι δαίμονες, αλλά σε ποιους; Στους απομακρυσμένους από το Θεό ανθρώπους... δηλ. **στους δικούς τους!** Γι' αυτό έλεγε ο γέροντας Αμβρόσιος⁵⁴ της Μονής Δαδίου (+2006), για όσα θα επιτρέψει ο Θεός στην εποχή μας, της μεγάλης αποστασίας: **«Τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ γρήγορα. Ο διάβολος θα κυριαρχήσει. Όσους τον πλησιάσουν, θα τους τσακίσει, θα τους συντρίψει. Φίλους αυτός δεν έχει».** Για τους αληθινά πιστούς όμως δεν θα γίνει έτσι, αλλά την φροντίδα της Εκκλησίας έχει ο Θεός, όπως περιγράφεται πάλι από τον προφήτη Ησαΐα, που ερμηνεύεται από τον Μ. Βασίλειο. Την Εκκλησία την ασφαλίσει, λέει, πάνω σε **«όρος πεδινό»** (ευρύχωρο οροπέδιο) με το «σημείο Του»:

«Γι' αυτό λαμβάνοντας πρόνοια (ο Θεός) αυτών που τον φοβούνται, τους ανεβάζει μεν στο σημαντικό ύψος του όρους, τους ασφαλίσει δε με την ομαλότητα της κορυφής. Τους δίνει δε φυλακτήριο το σημείο (Σταυρό), με την παραγγελία να παρηγορούν με καλά έργα τους θλιβομένους, να ανοίγουν το στόμα προς διδασκαλία σε όσους θέλουν να μάθουν, για να αποφύγουν την επιδρομή των γιγάντων».

Διότι όλοι θα παραλύσουν όταν θα γίνει η επιδρομή τους. **«Κανείς να μην έχει πεποίθηση στη δύναμή του για να αμυνθεί προς τους επερχόμενους οπλομάχους. Κανείς να μην ελπίζει στην ταχύτητα των ποδιών του, για να μπορέσει δήθεν να αποδράσει την ημέρα της συντριβής, στην οποία έρχονται για να καταφθείρουν όλη την οικουμένη».** Αυτά προσθέτει ο Μέγας Βασίλειος επεξηγώντας τον προφήτη Ησαΐα.⁵⁵

Γίνεται έτσι γνωστός ο τρόπος που έρχονται οι μεγάλες δοκιμασίες στην ανθρωπότητα, και είναι κατανοητό το γιατί αυξάνουν όσο μεγαλώνει η αποστασία, δηλαδή όσο απομακρυνόμαστε από τον αληθινό Θεό.

Ο διάβολος αποκαλείται από τον απόστολο Παύλο **άρχων της εξουσίας του αέρος και πνεύμα που τώρα ενεργεί στους υιούς της απειθείας** (Εφ. 2:2). Διότι η περιοχή που δρα τώρα ο πρώην αρχάγγελος του Θεού δεν είναι ο Ουρανός, όπου κάποτε είχε τιμητική θέση, αλλά ο περίγειος χώρος, από τον οποίο διά των οργάνων του μεταδίδει στους ανθρώπους τις διαβολές του κατά των συνανθρώπων τους, αλλά και κατά του Θεού. Τα μέσα ενημέρωσης δρουν στην περιοχή αυτή του αέρα, και γι' αυτό η έκφραση ο τάδε **βγήκε στον αέρα**, δηλώνει την παρουσίασή του σε τηλεοπτική ή ραδιοφωνική εκπομπή. Τώρα που είναι πιο γρήγορες οι επικοινωνίες και πάρα πολλές οι ράδιο-τηλεοπτικές εκπομπές (καλής ή κακής) ενημέρωσης, οι τοποθετήσεις στα διάφορα θέματα λαού και ηγετών, και οι σχετικές αποφάσεις παίρνονται γρηγορότερα οπότε και τα γεγονότα τρέχουν ταχύτερα.

Μας ενδιαφέρουν όμως τα γεγονότα που επιταχύνουν την πορεία προς τη Συντέλεια, και αυτά είναι τα πνευματικής φύσης. Στο υλικό πεδίο, επειδή οι άνθρωποι είναι εμπαθείς, τα αποτελέσματα των επιλογών τους αντί να είναι ευχάριστα, συνήθως προκαλούν δυσάρεστη ζημιά στο κοινωνικό σύνολο, που είναι τόσο μεγαλύτερη, όσο περισσότερο χρησιμοποιείται η σύγχρονη τεχνολογία.

2.4. Η πρώτη σάλπιγγα. «Και ο πρώτος (άγγελος) σάλπισε, και έγινε χαλάζι και φωτιά ανακατεμένα με αίμα και ρίχτηκαν στη γη. Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε». Εδώ προαναγγέλεται η γέννηση του Αντιχρίστου, συνοδευόμενη από την καταστροφή που ταιριάζει στα έργα του Σατανά. Η γέννηση του Χριστού ήταν, αντίθετα από την καταστροφή που ακολουθεί το πρώτο σάλπισμα, ευλογία Θεού για την ανθρωπότητα, και **ο προφήτης Ιωήλ** την προαναγγείλε συνοπτικά σαν **«αίμα και πυρ και ατμίδα καπνού»** (Ιωήλ 3:3). Το αίμα και η φωτιά μοιάζουν κοινά και στην περίπτωση του Χριστού, και στην περίπτωση του Αντιχρίστου.

⁵⁴ https://www.imdle0.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf και https://www.imdle0.gr/diaf/2012/gAmbrosios_b.pdf

⁵⁵ Δείτε και «αναστατώσεις παντού»: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf> από σελ. 6.

Όμως τα ονόματα έχουν διαφορετικό περιεχόμενο. Στην γέννηση του Χριστού το αίμα δηλώνει τη Σάρκωση, το πυρ την Θεότητα (Θεϊκή φύση) του Υιού, που χωρίς τροπή και αλλοίωση ενώθηκε υποστατικά με την ανθρώπινη φύση του Κυρίου, και η ατμίδα του καπνού δηλώνει το Πνεύμα το Άγιον που επεσκίασε την Παρθένο.⁵⁶

Αντίθετα από ότι συνέβη στη γέννηση του Χριστού, στην έναρξη των καταστροφικών γεγονότων από το πρώτο σάλπισμα, που θα φέρουν τον Αντίχριστο στον κόσμο, γιατί μόνο μέσω καταστροφών έρχεται αυτός, το αίμα και η φωτιά δηλώνουν τη νέκρωση της ψυχής του ίδιου του Αντιχρίστου αλλά και των προδρόμων του, από τη διαβολική γνώση που τις κατακαίει σαν φωτιά. Αυτή τους κάνει να επιθυμούν όσα ικανοποιούν τα πάθη της σάρκας και τα κατασκευάσματα της διανοίας των, και έτσι τους καθιστά τέκνα **φύσει οργής**.⁵⁷ **Οπότε κατόπιν ακολουθεί και στο υλικό πεδίο χαλασμός**, από μάχες και βιαιότητες. **Η χάλαζα αυτό σημαίνει, χαλασμό που έρχεται από ψηλά, από το νου που έχει δεχθεί τη διαβολική γνώση.** Αυτή η γνώση θεωρεί “καθυστερημένο” όποιον δεν προκαλεί καταστροφές, επειδή ο Σατανάς είναι ο κατεξοχήν καταστροφέας, ο αναφερόμενος ως **Απολλύων** ή **Αββαδών** (Αποκ. Θ 11), δηλ. αυτός που οδηγεί στην απώλεια, σε πλήρη ψυχο-σωματική καταστροφή.

Για να μπορέσει να φέρει ο πονηρός σε σύγκρουση τους ανθρώπους, και να τους εμποτίσει τη διάνοια με διαβολικές θεωρίες, χρησιμοποιεί την αδικία και όλη την εμπάθειά τους, όταν τους βρίσκει να ζουν με αμέλεια και μακριά από τη Μυστηριακή Χριστιανική ζωή ή να έχουν ξεπέσει σε κατάσταση απιστίας. Από όλους αυτούς τους εμπαιχτές, τους ισχυρότερους παρακινεί σε αδικία των ασθενεστέρων, και κατόπιν δίνει τη δική του λύση στο πρόβλημα που ο ίδιος κρυφά δημιούργησε: τη διάπραξη βιαιοτήτων, και μάλιστα τη διαφήμισή τους σαν το μοναδικό δρόμο επιτυχίας. Αυτή η διασύνδεση της πνευματικής κατάστασης των ανθρώπων που παραχώρησαν τόπο του νου τους στον πονηρό, με την τελική συμπεριφορά τους που προκαλεί χαλασμό, περιγράφεται στα επακόλουθα του πρώτου σαλπίσματος.

Στον ουρανό των διανοιών των ανθρώπων που απομακρύνθηκαν από το Θεό, όταν αποσύρει Εκείνος ξαφνικά τη χάρη του, τα πονηρά πνεύματα δίνουν τη δική τους διδασκαλία που είναι φωτιά που ανάβει τα πάθη, και προκαλεί νέκρωση των αδελφικών συναισθημάτων, γιατί το αίμα δηλώνει το θάνατο των δημιουργημάτων όταν λαμβάνεται αντί γι' αυτά. Το βλέπομε και στην επόμενη σάλπιγγα: «Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας **αίμα**, και **πέθανε** το ένα τρίτο από τα κτίσματα που είναι μέσα στη θάλασσα» (Αποκ. Η 9). Η «**χάλαζα**» δημιουργείται στον ουρανό μετά από ψύξη, δηλ. στο νου των ψυχρανθέντων στην αγάπη προς το Θεό και τον συνάνθρωπό τους, και μετά πέφτει στη γη, σαν φυσικό επακόλουθο των αποφάσεων που παίρνονται από τέτοια πονηρά διανοήματα.

Στη γη η χάλαζα αντιπροσωπεύει, επομένως, μάχες και συγκρούσεις κάτω από αδελφοκτόνες αντίχριστες ιδεολογίες. **«Η πληγή αυτή μοιάζει με την εβδόμη πληγή του Θεού κατά του Φαραώ της Αιγύπτου, διότι και η πληγή εκείνη του Φαραώ ήταν “χάλαζα και πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη” ήτοι αστραπές μετά βροχής χαλάζης, ώστε “πάσαν βοτάνην και πάντα τα ξύλα (δένδρα) επάταξεν η χάλαζα” εν Αιγύπτω»** μας θυμίζει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος (σελ. 86). Στην Παλαιά Διαθήκη όμως τα συμβαίνοντα ήταν εξωτερικά γεγονότα, τύποι των πνευματικών της Καινής. Δηλ. η χάλαζα ήταν πράγματι χάλαζα, και τα δένδρα και η βοτάνη ήταν πράγματι βοτάνη. Δεν συμβαίνει το ίδιο όμως με όσα περιγράφονται στην Αποκάλυψη. Εδώ τα νοήματα κινούνται πρώτα και κύρια στον πνευματικό χώρο, που αφορά άμεσα τις ψυχές μας, και μετά τυπώνονται στον υλικό κόσμο τα αποτελέσματά τους.

⁵⁶ Όπως ψάλλει η Εκκλησία κατά την Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση: «Αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, τέρατα γῆς, ἃ προεἶδεν Ἰωὴλ· αἷμα τὴν Σάρκωσιν· πῦρ τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ καπνοῦ, τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ ἔπελθόν τῆ Παρθένῳ καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἑνανθρωπίσεως, Κύριε δόξα σοι».

⁵⁷ «...καὶ ἡμεῖς πάντες ανεστράφημεν ποτέ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει οργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποὶ». (Εφ. 2:3).

Οι συνέπειες της πρώτης σάλπιγγας είναι επομένως και αυτές δύο ειδών, πνευματικές και υλικές, όπως γενικά αναφέραμε ήδη. **«Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε και το ένα τρίτο των δέντρων κατακάηκε και κάθε χλωρό χορτάρι κατακάηκε»**. Πιο συγκεκριμένα όμως, ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, μας λέει ότι οι άνθρωποι που εδώ εκπροσωπούν το τρίτο της γης, δηλ. το τρίτο όσων είχαν πίστη σε κάποιο βαθμό, κατακάηκαν από τη σαν φωτιά διαβολική γνώση. Επομένως το τρίτο των χλιαρών Χριστιανών και των ακίνητων στην αρετή όπως τα δένδρα, κατακάηκε και πέρασε στον πνευματικά νεκρό χώρο της αθεΐας και του αντιχριστιανισμού. Το χορτάρι που καταστρέφεται από το χαλάζι πιο εύκολα από ότι τα δένδρα, κάηκε από αυτό το χαλασμό εντελώς. Δηλ. κατά τους **συμβολισμούς** που και πρωτύτερα εξηγήσαμε, η διαβολική γνώση που εισάγει το μίσος μεταξύ των κοινωνικών ομάδων, βρήκε πρόσφορο έδαφος στη διάνοια των χλιαρών χωρίς έργα Χριστιανών. Και αν και η κοινωνική τους ζωή ήταν τέτοια που τους κρατούσε μακριά ακόμη και από τη θεωρητική γνώση των γραμμάτων της Εκκλησίας, ήταν σαν το χορτάρι εντελώς εκτεθειμένοι στην καταστροφή. Όμως τα δένδρα, και οι αντιστοιχούντες σ' αυτά χλιαροί μεν στην πίστη, αλλά έχοντες μόρφωση ευσεβείας Χριστιανοί, αντέχουν περισσότερο στις δαιμονικές προσβολές,⁵⁸ με σημαντικές πάντως απώλειες, που φθάνουν το ένα τρίτο, σ' αυτή τη σάλπιγγα.

Στο υλικό πεδίο, ο κοντινότερος στην εξωτερική περιγραφή της πρώτης σάλπιγγας τρόπος καταστροφής, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι είναι αυτός από τα πυροβόλα όπλα και τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς. Το αεροπλάνο εφευρέθηκε το 1903 από τους αδερφούς Ράιτ, και εκτός από την καλή χρήση του, χρησιμοποιείται στην πολεμική αεροπορία για καταστροφές γήινων στόχων από αέρος και αερομαχίες. Η χρήση τώρα προηγμένων τεχνολογιών κυματικών όπλων τύπου HAARP μπορεί να επιφέρει, με ενδοθερμική επέμβαση, καταστροφή του τύπου της 1ης σάλπιγγας, στο ένα τρίτο ή και περισσότερο της Γης.⁵⁹ **Όμως, ο εύκολος, εξωτερικός τρόπος (κατ' ευθείαν) προσέγγισης του κειμένου της Αποκάλυψης βάζει σε δεύτερη θέση το πνευματικό της περιεχόμενο. Επομένως δεν δίνει τα σωστότερα αποτελέσματα, ακόμα και για τα υλικά πράγματα, αλλά είναι μια απλή, συχνά μακρινή εικόνα αυτού που είναι το κύριο νόημα, το οποίο με τον τρόπο αυτό παραβλέπεται.**

Για μας, από τις συνέπειες της πρώτης σάλπιγγας, σημαντικότερες για να ληφθούν υπόψιν είναι οι πνευματικές, δηλ. η μαζική διάδοση των αιρετικών, αθεϊστικών και αντιχριστιανικών διδασκαλιών, που κατευθύνουν τους ανθρώπους στην απώλεια αντί την σωτηρία. Έτσι στη γη έχουμε χαλασμούς κάτω από αυτές τις ιδεολογίες και πλάνες. Σαν ακρότατο σημείο όχι απλής χρονικής έναρξης, αλλά εντατικής προετοιμασίας αυτών των εσχατολογικών φαινομένων, μπορούμε να λάβουμε **τον καιρό του Σχίσματος** (δηλ. γύρω στα 1054 μ. Χ.) της μέχρι τότε ενιαίας Ορθοδόξου Χριστιανικής Εκκλησίας.

Εκκλησιαστικά, η κυριότερη αιτία ήταν η βλάσφημη προσθήκη στο Σύμβολο της Πίστεως **«και εκ του Υιού» (Filioque)** για την εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος, από την Εκκλησία της Ρώμης. Έκτοτε οι πλάνες αυξήθηκαν και κατέστησαν την Εκκλησία αυτή παπική. Δημιουργήθηκαν έτσι πόλεμοι και έριδες κάτω από το κοσμοκρατορικό φρόνημα του πάπα της Ρώμης, σε Δύση και Ανατολή, όπως οι Σταυροφορίες, και τελικά οι παρεκκλίσεις από την Ορθοδοξία κατέληξαν στην Διαμαρτύρηση του Λούθηρου, στον κατατεμαχισμό σε προτεσταντικές ομάδες της πρώην Δυτικής Εκκλησίας, και στην αθεΐα από την επικρατούσα σύγχυση.

Αν θεωρήσουμε την **μεγάλη εσχατολογική περίοδο από τότε που ήρθε ο Χριστός στη γη (επ' εσχάτων των χρόνων, 1η Πετ. 1:20) μέχρι την Συντέλεια σαν «μία ώρα»**, τότε το

⁵⁸ Δηλ. αν έχει κάποιος μάθει για αιρετικούς μονοφυσίτες, αρειανούς κλπ εύκολα αναγνωρίζει τα χαρακτηριστικά τους στις σύγχρονες κινήσεις. Μερικές, όπως οι «Αρειανοί» του Χίτλερ, εμφανίζονται και με το ίδιο όνομα!

⁵⁹ Στα «όπλα του γενικού πολέμου» περισσότερα: https://www.imdle0.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf

ημιώριο (ή ημι-όριο προς το τέλος), είναι λογικό να αρχίζει περίπου τον καιρό του Σχίσματος, διότι τώρα η Συντέλεια δεν μοιάζει να είναι μακριά, και διότι δεν λαμβάνεται ακριβώς, αλλά **«ως ημιώριον»**. Ο ίδιος ο Χριστός ονομάζεται ως **«ώρα» επί των ορέων**⁶⁰ από τον προφήτη Ησαΐα δηλ. **σαν καιρός Αναστάσιμος που κάλυψε με την ωραιότητά Του τους υψηλούς στην αρετή**, όπως στην φύση η ανοιξιάτικη ομορφιά καλύπτει τα όρη. Και επειδή ο Χριστός υποσχέθηκε ότι θα είναι μαζί μας μέχρι της Συντελείας του αιώνας,⁶¹ **«ώρα» είναι η Χριστιανική εποχή, που δεν πρόκειται να παρέλθει**⁶² και να αντικατασταθεί από άλλη.

Επίσης το τέλος του αιώνας τούτου από τη γέννηση του Χριστού, δηλ. η Χριστιανική εποχή **«ενδεκάτη ώρα»** ονομάζεται, και ο Ιωάννης ο Θεολόγος **«εσχάτη ώρα»** την αποκαλεί όπως μας εξηγεί ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.⁶³ Ο άγιος Κύριλλος μας εξηγεί ότι μέχρι την ογδόη ώρα ήταν η κατά τον Νόμο του Μωυσή λατρεία, εννάτη έως και δεκάτη είναι η ώρα των προφητών. Ενδεκάτη ώρα είναι ο ερχομός του Μονογενούς Υιού του Θεού στον κόσμο. **«Διότι όπως ακριβώς από την ενδεκάτη ως την δωδεκάτη άλλη μία ώρα είναι, η τελευταία, έτσι από του ερχομού του Χριστού ως την Συντέλεια είναι άλλη μία ώρα»**.⁶⁴

Αρκετούς αιώνες μετά το Σχίσμα ακολουθούν τα γεγονότα της πρώτης σάλπιγγας, που προαναγγέλουν τη γέννηση του Αντιχρίστου, όταν η ιδεολογία του έχει πλέον αρχίσει να παίρνει την τελική της, **φανερά εχθρική στάση προς την Εκκλησία του Χριστού. Αυτό γίνεται στα μέσα περίπου του 18ου αιώνας**. Ο αποκρουσμός, και ιδιαίτερα ο Εωσφορισμός από τις Μασσονικές στοές, της έδωσαν μια σχεδόν τελική μορφή.⁶⁵

Από το 1726 ιδρύονται στοές στη Γαλλία που προετοιμάζουν ιδεολογικά την Επανάσταση του 1789. Μέλη τους είναι εξέχοντα πρόσωπα της αριστοκρατίας όπως ο πρίγκιπας της Ορλεάνης και άλλοι ευγενείς που νωρίτερα είχαν χάσει τα προνόμιά τους από τον βασιλιά Λουδοβίκο 14ο, καθώς και διανοούμενοι όπως ο γνωστός αθεϊστής Βολταίρος. Το 1789, όταν ξέσπασε η Επανάσταση, μόνο οι στοές που προήλθαν από την «Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας» που ίδρυσε ο προαναφερθείς πρίγκιπας έφταναν τις 1.000...

Μπορούμε επομένως να θεωρήσουμε **την εποχή γύρω στην Γαλλική Επανάσταση σαν αρχή της οργανωμένης εξάπλωσης των αθεϊστικών ιδεολογιών**, και με αποτέλεσμα, χάριν αυτών, τις χωρίς ηθικές αναστολές φονικές συγκρούσεις των λαών, μέσα και έξω από τις χώρες τους. Αυτό αργότερα συνέβη και στην κομμουνιστική επανάσταση στη Ρωσία. **Η Αμερική την ίδια εποχή επιτυγχάνει την ανεξαρτησία της από τους Άγγλους (1776)**, αλλά αυτό θεωρείται θετικό γεγονός, γιατί έγινε με, ως ένα βαθμό, πίστη στο Θεό,⁶⁶ και όχι κάτω από

⁶⁰ **«...πάρεμι ως ώρα επί τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθὰ, ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου, λέγων, Σιών βασιλεύσει σου ὁ Θεός»...** (Ησ. 52:7).

⁶¹ «καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20).

⁶² **«...ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται»**. (Ματθ. 24:34).

⁶³ «Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξεληθὼν» καὶ τῷ κόσμῳ ἐπιδημήσας μετὰ σαρκὸς καὶ λέγων· «Ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον», εἶδεν πάντας τοὺς ἐθνικοὺς «ἐστῶτας ἀργούς». **Ἐνδεκάτην ὥραν λέγει τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ τῶν καιρῶν, περὶ ἧς Ἰωάννης φησὶν· «Παῖδια, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν»...** (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τοὺς περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν).

⁶⁴ «Καὶ γὰρ ἡ κατὰ νόμον λατρεία, ἕως ὀγδόης· ἐννάτη δὲ ὥρα, καιρὸς τῶν πνευματοφόρων προφητῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ὡς καλοὶ ἐργάται ἀπεστάλησαν παρὰ τοῦ οἰκοδεσπότητος ἐργάσασθαι τὸν ἀμπελῶνα τῆς ψυχῆς ἡμῶν ἕως δεκάτης. Ἐνδεκάτη ὥρα, ἐπιδημία τοῦ Μονογενοῦς· ἐπ' ἐσχάτων γὰρ τῶν χρόνων ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων ἐπεδήμησεν ἡμῖν ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱὸς, Θεοῦ Λόγος· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ ἐνδεκάτης εἰς δωδεκάτην ἄλλη μία ὥρα ἐστὶν ἡ ἐσχάτη, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας Χριστοῦ ἕως τῆς συντελείας, ἄλλη μία ὥρα ἐστίν» (Αγίου Κυρίλλου, στις παραβολές, PG 77, σελ. 1097).

⁶⁵ Διαβάστε «Η Γαλλική Επανάσταση και η Μασονία»: https://www.imdleio.gr/diaf/2012/img2/gal_epan-Mas.pdf

⁶⁶ Όταν ο Γάλλος ιστορικός Alexis de Tocqueville επισκέφθηκε τις Ηνωμένες Πολιτείες το 1831-32, και ένα από τα πρώτα πράγματα που παρατήρησε σχετικά με τον αμερικανικό λαό, ήταν ότι υπήρχε πολύ πιο ευσεβής θρησκευτικά από τους Ευρωπαίους. Γράφοντας για την εμπειρία του στο περίφημο βιβλίο του «**Η Δημοκρατία στην Αμερική**», σημειώνει ότι **«δεν υπάρχει χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο στον οποίο η χριστιανική**

αθεϊστική ιδεολογία και συνθήματα.

Από τα σημάδια που μας έδωσε ο Κύριος Ιησούς Χριστός στο Ευαγγέλιο, για τους έσχατους χρόνους, πέρα από την αύξηση της έντασης γνωστών φαινομένων όπως σεισμών, πείνας, πολέμων κλπ, υπάρχει και **το σημάδι της βλάστησης των φύλλων της συκής**, δηλ. η εκ νέου εμφάνιση και δραστηριοποίηση της Εβραϊκής συναγωγής, που και αυτή ανάγεται χρονικά στα μέσα περίπου του 18ου αιώνας. Οι διδασκαλίες των ραββίνων δεν συμφωνούν αναγκαστικά μεταξύ τους στα δόγματα, ούτε οι περισσότερες υπακούουν στο Μωσαϊκό Νόμο, και είναι πολλές φορές προσωπικές επινοήσεις που εισάγουν προλήψεις, όπως πλουσίματα χεριών και ποτηριών, και γιαυτό ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι μάταια νομίζουν οι Εβραίοι πως τον σέβονται μ' αυτές, διότι είναι διδασκαλίες που γίνονται κατ' εντολήν ανθρώπων, και επομένως δεν αφορούν υπακοή στον Θεό: **«Μάτην δε σέβονται με, διδάσκοντες διδασκαλίας εντάλματα ανθρώπων»** (Ματθ. Ιε 9).

Μόλις λοιπόν η αποστασία αυξήθηκε και άρχισαν να προβάλλονται δημόσια αντίχριστες θεωρίες και αθεϊστικές ιδεολογίες, τότε **οι καιροί των εθνών άρχισαν να παρέρχονται**, οπότε **ξεπροβάλλει η Συναγωγή**, προκειμένου και αυτή να επιλέξει Χριστό ή Αντίχριστο. Η μυστική κίνηση των Χασιδικών ή Κασιδικών Εβραίων που ιδρύθηκε τον 18ο αιώνα στην ανατ. Ευρώπη από τον Βάαλ Σημ Τοβ (Baal Shem Tov) παίζει τώρα σημαντικό ρόλο στον επηρεασμό πολιτικών στη Δύση και στην Ανατολή.⁶⁷

Όπως είναι προφανές, αλλά και ήδη εξηγήσαμε,⁶⁸ **είναι διαφορετικός ο χρόνος των πολιτικών ή άλλων γεγονότων από τα πνευματικά**. Πρώτα έρχονται τα πνευματικά, όπως στον ουρανό πρώτα μαζεύονται τα σύννεφα, και κατόπιν βρέχει, δηλ. κατόπιν ακολουθούν τα γεγονότα στη γη. Εξάλλου πρώτα οι άνθρωποι σκέφτονται, και μετά δρουν. Επομένως από την επαναδραστηριοποίηση της Συναγωγής τα μέσα του 18ου αιώνα, δεν είναι περίεργο που πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι σήμερα, οπότε γίνονται οι τελικές προσπάθειες επανίδρυσης του Συνεδρίου (Σανχεντρίν) των 71 Εβραίων αρχιερέων. Αυτό πάντως παρά τις προσπάθειες, μεταξύ των οποίων και του Ναπολέοντος το 1806, δεν έχει επισήμως ξανασυγκροτηθεί.⁶⁹

Έχει όμως πραγματοποιηθεί (1967 & **2017**), η προφητεία του Κυρίου περί της Ιερουσαλήμ: **«και Ιερουσαλήμ είναι πατουμένη υπό εθνών άχρι πληρωθώσι καιροί εθνών»** (Λουκ. Κα 24), που δηλώνει την επανεμφάνιση των Εβραίων με πρωταγωνιστικό ρόλο στη διεθνή σκηνή, και συγχρόνως την εξασθένηση του ηγεμονικού ρόλου των εθνών.

Κατά τον γέροντα Παΐσιο **οι σιωνιστές δουλεύουν περίπου 250 χρόνια ως τώρα**.⁷⁰ Δηλ. από τα μέσα του 18ου αιώνας, γύρω στο 1750, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι πράγματι με την αποστασία των Χριστιανικών εθνών ανοίγει ο δρόμος για τον Ιουδαϊσμό, προκειμένου όπως είπαμε να τοποθετηθεί και αυτός θρησκευτικά ως προς το πρόσωπο του Χριστού. Μεταξύ των Εβραίων, από το 1.000 μ.Χ. περίπου, είχε αρχίσει να κυκλοφορεί το βιβλίο Τολεδώθ Γιεσουά,

θρησκεία διατηρεί μια μεγαλύτερη επιρροή στις ψυχές των ανθρώπων από ό,τι στην Αμερική»... «Στη Γαλλία είχα δει σχεδόν πάντα το πνεύμα της θρησκείας και το πνεύμα της ελευθερίας να πορεύονται σε αντίθετες κατευθύνσεις. Αλλά στην Αμερική ανακάλυψα ότι ήταν στενά ενωμένα και ότι βασιλεύαν από κοινού πάνω στην ίδια χώρα». Ο πρόεδρος **George Washington** στην Διακήρυξη που εξέδωσε για την Εθνική Εορτή της Ημέρας των Ευχαριστιών στις 3 Οκτωβρίου 1789 τόνιζε: **«Καθώς είναι καθήκον όλων των εθνών να αναγνωρίζει την πρόνοια του Παντοδύναμου Θεού, να υπακούει στο θέλημά Του, να είμαστε ευγνώμονες για τις δωρεές Του, και ταπεινά να ικετεύουμε την προστασία και εύνοιά Του...».**

⁶⁷ Και από αυτήν φαίνεται ότι θα είναι ο ηγέτης από τον οποίο θα γίνει ο γενικός χαλασμός κατά τον άγιο Κοσμά. Κάποιος «Κασιδιάρης». Στην Ελλάδα το σημάδι δόθηκε, μένει στο εξωτερικό να δοθεί, γιατί ο γενικός πόλεμος θα είναι μέσα και έξω. «Ο χαλασμός θα γίνει από ένα **κασιδιάρη**» (47η). https://www.imdle0.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/02_AgKosmas.pdf

⁶⁸ Διαβάστε το Α' τεύχος της ερμηνείας, σελ. 15-16: https://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf

⁶⁹ Γίνονται από διάφορους ραββίνους προσπάθειες επανίδρυσης του Σανχεντρίν, όπως **αυτό του 2004**, που δεν έχει την επίσημη αποδοχή του κράτους, ούτε όλων των Εβραίων.

⁷⁰ «...Και οι κομμουνιστές κράτησαν, πόσα χρόνια δηλαδή; Δουλεψαν κοντά 75 χρόνια καί δέν κράτησαν ούτε 70-72 χρόνια... **Οι Σιωνισταί δουλεύουν τώρα, ξέρεις πόσα χρόνια; Και 250! Αυτοί ουτε 7 χρόνια δέν θά κρατήσουν!**» (Από απομαγνημένη συνομιλία του γέρ. Παΐσιου, στο βιβλίο του κ. Ζουρνατζόγλου Γέρ. Παΐσιος ο Αγιορείτης).

που έδινε μια εντελώς βλάσφημη θεώρηση του βίου του Χριστού.⁷¹ Αλλά γύρω στο 1730 μ.Χ. άρχισαν, και μεταξύ των Χριστιανών, να γράφονται βιβλία με διάφορες βλάσφημες εκδοχές, που τις επινοούσαν οι συγγραφείς τους.

Ένα έντονα αντιχριστιανικό κίνημα, την ίδια εποχή, είναι αυτό των «**Φωτισμένων**» (**Order of the Illuminati**) από τη Βαυαρία, το οποίο ιδρύθηκε την Πρωτομαγιά του 1776 από τον Adam Weishaupt,⁷² με την υποστήριξη του **Mayer A. Rothschild**.⁷³ Στόχοι του ήταν η **κατάργηση όλων των κυβερνήσεων, της ιδιωτικής ιδιοκτησίας** (και των φόρων κληρονομιάς), **του πατριωτισμού, της οικογένειας, της θρησκείας, και η δημιουργία μιας παγκόσμιας κυβέρνησης**. Υπήρχε διασύνδεση των «Πεφωτισμένων» με τους Γάλλους επαναστάτες, που εξακριβώθηκε τυχαία όταν κεραυνός χτύπησε το 1785 ένα ταχυδρόμο (ονόματι Lanze) των πρώτων. Τώρα οι Illuminati τιλοφορούνται ως «**Διεθνές Τάγμα των Πεφωτισμένων Ελευθεροτεκτόνων**», και έτσι βέβαια φανερώνουν την πλήρη διασύνδεσή τους με τις Μασονία που φαίνεται στην πράξη και από τα κοινά σύμβολα και τυπικά. Στην Ελλάδα είναι οργανωμένοι κάτω από την στοά «**Grand Lodge of Greece of the Illuminati Freemasons**».

Από την εποχή αυτή του 18ου αιώνα, μαζί με την αύξηση του πληθυσμού της Γης, αρχίζει σωρεία εφευρέσεων που καθιστούν δυνατή τη συμβίωση όλων πάνω στον πλανήτη, αλλά και πιθανή την αιφνίδια καταστροφή με τα πολεμικά μέσα που επινόησε η κακία των ανθρώπων από τις εφευρέσεις αυτές. Η εκβιομηχάνηση και η επιτάχυνση των ρυθμών της ζωής, κάνει τα γεγονότα να τρέχουν όλο και πιο γρήγορα.

Όσο οι αποφάσεις πνευματικού χαρακτήρα επιταχύνονται, τόσο ο πνευματικός νόμος τρέχει επίσης γρηγορότερα, και φέρνει την Συντέλεια πιο κοντά. Δεν ισχύει ότι αν ο διάβολος κινηθεί πιο γρήγορα, θα καταφέρει να προλάβει τις αντιδράσεις και να μείνει μοναδικός κυρίαρχος στην παγκόσμια ιστορία, κάνοντας από ένα σημείο και μετά, ότι θέλει. Βλέπομε να περιγράφεται στην Αποκάλυψη μια συνεχής παρέμβαση του Θεού στα πράγματα της Γης, για να μην κινδυνεύσει, αλλά να ενισχυθεί η Εκκλησία. Η πρώτη σάλπιγγα είναι μια ακόμη τέτοια παρέμβαση. Αυτή εκτοπίζει ένα σημαντικό μέρος από την τάξη των πνευματικά αδιάφορων και ραθύμων, υποχρεώνοντάς τους να εγκαταλείψουν την χλιαρότητα στην πίστη.

Είπαμε ότι φθάνομε όχι απότομα, αλλά σταδιακά στο παχύ σκοτάδι της αθεΐας και του αντι-Χριστιανισμού. Γι' αυτό θεωρήσαμε το Σχίσμα σαν αρχή του «ημιωρίου», μια εποχή από την οποία οι αιρετικές αντιλήψεις προχωρώντας ακάθεκτα οδήγησαν σταδιακά ως την οργανωμένη έκφραση αθεΐας από το μέσο του 18ου αιώνα και μετά. Δηλ. η σύλληψη του τελικού κακού έγινε γύρω στο 1050, αλλά κρατήθηκε αφανές το μεγάλωμά του (σαν μέσα στην κοιλιά της αντι-Εκκλησίας του Αντιχρίστου) μέχρι τη γέννησή του γύρω στα 1750.

Λίγο νωρίτερα των μέσων του 18ου αιώνα αρχίζουν να φανερώνονται οι αθεϊστικές ιδεολογίες, ενώ λίγο αργότερα η χάλαζα από σφαίρες πολεμικών όπλων, μεταξύ των ως τότε Χριστιανικών ομάδων και κρατών, καθιστά ορατά τα αποτελέσματα στη γη. «**Και είναι γνωστό ότι τα βόλια, το χαλάζι των πολεμικών όπλων, είναι όντως ανακατεμένα με φωτιά και με αίμα, γι' αυτό και λέγονται πυροβόλα όπλα**» λέει ο π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (σελ. 16), θεωρώντας και αυτός τη **χάλαζα των σφαιρών** σαν μια χαρακτηριστική εικόνα του κακού στη

⁷¹ Κατά την Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια (Jewish Encyclopedia, Vol 7, New York 1906, σελ. 170-173), το Τολεδώθ Γιεσούα εγράφη τον Μεσαίωνα. Στόχος να εμποδισθεί η επιρροή του Χριστιανισμού στους Εβραίους. Εκεί βλασφημείται η γέννηση του Χριστού εκ Παρθένου. Γίνονται δεκτά τα θαύματα του Χριστού αλλά αποδίδονται σε μαγική δύναμη. Κατηγορείται ψευδώς ο Χριστός ότι ήρθε να καταργήσει το Νόμο. Μαρτυρείται μιν ότι ο Χριστός σταυρώθηκε, αλλά την Ανάσταση την έπλασαν οι μαθητές με την... αυτοκράτειρα Ελένη (που όμως πήγε 250 χρόνια αργότερα στα Ιεροσόλυμα...), και άλλες κοτσάνες... (δείτε και σελ. 62, μητρ. Μελετίου «Τι είναι ο Χριστός»).

⁷² <https://www.imdle0.gr/diaf/2012/img2/metr.Serafeim-Illuminati.pdf>

⁷³ https://www.imdle0.gr/diaf/files/nwo-08/History_of_the_New_World_Order-1.htm

Γη. Αρχίζουν επομένως συγκρούσεις και πόλεμοι μέσα και έξω από χώρες ως τότε Χριστιανικές, αλλά η αντίθετη ιδεολογία θα διαχωρίσει πλέον τους πιστούς από τους απίστους.

Είναι ενδιαφέρον ότι **ένα χρόνο πριν την Γαλλική Επανάσταση, το έτος 1788, σημειώθηκε στον χώρο του βόρειου Ατλαντικού, κοντά στην Ισλανδία, η έκρηξη ενός υποθαλάσσιου ηφαιστείου**, το οποίο εξέβαλε μια τεράστια ποσότητα μάγματος, ώστε σχημάτισε ένα ολόκληρο νησί που υπάρχει έως σήμερα. Τα αέρια που απελευθερώθηκαν από την έκρηξη του ηφαιστείου μεταφέρθηκαν με τα εναέρια ρεύματα **πάνω από τον ουρανό της Γαλλίας**, προκαλώντας εκείνη τη χρονιά **ανομβρία, καταστροφή της γεωργικής παραγωγής και σιτοδεία σε όλη τη χώρα**. Είχαμε δηλ. «εξ ουρανού» μια προειδοποίηση για το μέλλον, σχετιζόμενη με τα προβλεπόμενα της πρώτης σάλπιγγας.

Από όσα συνέβησαν από το μέσο του 18ου αιώνα, σε σχέση με την Χριστιανική πίστη, γιατί πόλεμοι και ακαταστασίες γίνονταν πάντοτε, **μπορούμε την περίοδο από τότε μέχρι τη Συντέλεια να την θεωρήσουμε ένα στενότερο χρονικά ημι-όριο**. Αυτό μπορεί να γίνει γιατί εξετάζοντας το θέμα των σαλπίγγων από πνευματική σκοπιά, είναι βέβαια δυνατόν να δούμε διάφορες εικόνες πάνω στη Γη που του ταιριάζουν. Στην περίπτωση της πρώτης σάλπιγγας παρατηρούμε καλύτερα έτσι το προχώρημα των γεγονότων που έχουν πνευματική βαρύτητα. Σύμφωνα με τον σοφό Οικουμένιο μπορούμε επίσης να δούμε ένα τέτοιο ημι-όριο ή «**ημιώριο**» και στα πιο κοντινά ακόμα γεγονότα προς τη Συντέλεια (3,5 χρόνια). Αλλά αυτό δεν χρειάζεται να το εξετάσουμε από τώρα, γιατί η ίδια η Αποκάλυψη το εξετάζει αργότερα. Θα επικεντρωθούμε στο ημιώριο από το οποίο ξεκινούν όλες οι σάλπιγγες, και μάλιστα με αποτελέσματα εσχατολογικά όχι μόνο πνευματικής αλλά και, αντίστοιχα, υλικής φύσης.

Ολόκληρος ο κύκλος, δηλ. η «ώρα», όταν το «ημίωρο» αρχίζει κατά τα μέσα του 18ου αιώνα, είναι ανάγκη να ξεκινάει τουλάχιστον 250 χρόνια ενωρίτερα (περί το 1500 μ.Χ.). Τότε έχουμε μια σημαντική ημερομηνία: **την επίσημη ανακάλυψη της Αμερικής, που έγινε το 7.000 από Αδάμ ή το 1.492 μ.Χ.** Όπως το λέει και το όνομά της, η «**όχι μερική**» Α-μερική ήταν στην πρόνοια του Θεού η χώρα που θα μπορούσε να κάνει δυνατή την παγκοσμιοποίηση, στηριγμένη στις αρχές που είχε όταν αυτή δημιουργήθηκε, και τον τρόπο διασύνδεσης που είχαν μεταξύ τους και προς την κεντρική κυβέρνηση τα κράτη μέλη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ακόμη και η ημερομηνία της επίσημης ανακάλυψής της, που μας εισάγει στον **όγδοο (μεγάλο) αιώνα**, δείχνει την εσχατολογική σημασία της χώρας αυτής στα γεγονότα της γης. Το ότι όμως η θέληση των ανθρώπων ξέφυγε από την αρχική πίστη στο Θεό, και έφτασε μέχρι την υποστήριξη του σατανισμού, και οι πολιτικοί της είναι τώρα αποκρυφιστές, αυτό δεν είναι καθόλου δημιουργημένο από το Θεό, και δείχνει ότι δεν ακολουθείται πλέον ο σωστός δρόμος, αλλά αυτός προς την καταστροφή.

Παρατηρούμε όμως ότι τον καιρό της ίδρυσης των Ιλλουμινάτι και των αθέων διανοητών της εποχής της Γαλλικής επανάστασης, η Αμερική επιτυγχάνει την ανεξαρτησία της χωρίς να έχει χάσει την πίστη της στο Θεό. Δηλ. η **παρακμή του Χριστιανισμού στην Αμερική καθυστερεί σε σχέση με την Ευρώπη**, η οποία πρώτη δέχεται τις αθεϊστικές και αντιχριστιανικές ιδεολογίες, αλλά και τις συνέπειες από την εγκατάλειψη του Θεού, που φαίνεται στις καταστροφές που την ακολουθούν, κατά τους μεταξύ των χωρών της πολέμους.

Η πτώση του Βυζαντίου το 1453 μ.Χ. (400 χρόνια μετά το Σχίσμα), είναι επίσης μια ημερομηνία σημαντική στην αρχή της περιόδου αυτής της **έσχατης «ώρας»**, διότι αφήνει τον Χριστιανισμό της Δύσης χωρίς έλεγχο στις πλάνες των αιρετικών αντιλήψεων του πάπα και των άλλων θρησκευτικών ομάδων. Οι αιρέσεις προκαλούν σε επιπόλαιους ανθρώπους μίσος κατά της θρησκείας, και όχι μόνο κατά των αιρέσεων ή και κατά των αιρεσιάρχων, όταν αυτοί αδικούνται. Η Ιερά Εξέταση, με τη βία και αυθαιρεσία των ανθρώπων του πάπα, συνέβαλε σ' αυτό. Έτσι ο δρόμος για τα οργανωμένα αντι-χριστιανικά κινήματα άνοιξε.

Την διαφύλαξη των αληθειών του Χριστιανισμού, έχουν αναλάβει οι Σύνοδοι της Εκκλησίας, και ιδίως οι Οικουμενικές. Μέσω αυτών καταπολεμήθηκε η προσπάθεια των αιρεσιάρχων κάθε εποχής να εμφανισθούν με ένδυμα προβάτου ενώ είναι λύκοι, και να παρασύρουν έτσι τους Χριστιανούς, μακριά από το Χριστό, στις προσωπικές εμπαιθείς επιδιώξεις τους. Προϊόν τέτοιων εμπαιθειών κάτω από Χριστιανικό μανδύα ήταν οι Σταυροφορίες, που κατέστρεψαν το Ανατολικό Χριστιανικό Ρωμαϊκό κράτος. Όπως προβλέπει η ίδια η Αποκάλυψη, ένας τέτοιος αρχαιρεσιάρχης, που αποκαλείται Ψευδοπροφήτης, θα εμφανισθεί για να προσπαθήσει να οδηγήσει τους πιστούς στον Αντίχριστο και την αποδοχή του σφραγίσματός του.

Στην Εκκλησία υπάρχουν δόγματα, αλλά και κανόνες που ρυθμίζουν την εκκλησιαστική ζωή. **«Οι δογματικοί Όροι των Συνόδων διαθέτουν ένα απόλυτο και αμετάβλητο κύρος»**, λέγει ο σεβ. Κάλλιστος Γουέαρ, και συνεχίζει: **«Οι δογματικοί Όροι ασχολούνται με τις αιώνιες αλήθειες, ενώ οι κανόνες με την επίγεια ζωή της Εκκλησίας, όπου οι συνθήκες συνεχώς μεταβάλλονται και οι διαφορετικές περιπτώσεις είναι όντως άπειρες. Μεταξύ όμως των Κανόνων και των Δογμάτων της Εκκλησίας υφίσταται μια ουσιαστική σύνδεση: το Κανονικό Δίκαιο δεν είναι παρά η προσπάθεια να εφαρμοστεί το Δόγμα στις πρακτικές καταστάσεις της καθημερινής ζωής του κάθε Χριστιανού»**.⁷⁴

Επομένως τα δόγματα δεν είναι απλώς “θεολογούμενα” ζητήματα, χωρίς σημασία για την καθημερινή ζωή των Χριστιανών. Αντίθετα είναι ζωτικής σημασίας η ύπαρξη και διατήρησή τους στη μνήμη των πιστών, για να μην καταλήξουν αυτοί δούλοι των εκάστοτε πλανεμένων και γίνουν βορά του διαβόλου. Το τονίζει ξανά ο σεβασμιώτατος Κάλλιστος:

«Το κοινωνικό μας πρόγραμμα, έγραφε ο Ρώσος λόγιος Fyodorov, είναι το δόγμα της Αγίας Τριάδας. Η Ορθοδοξία πιστεύει βαθιά πως το δόγμα για την Αγία Τριάδα δεν είναι κάποια «υψηλή θεολογία» με την οποία ασχολείται μόνο ο επαγγελματίας θεολόγος, αλλά κάτι που διαθέτει ζωντανή, πρακτική σημασία για τον κάθε χριστιανό. Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Γραφής, το ανθρώπινο πρόσωπο έχει δημιουργηθεί κατ’ εικόνα του Θεού, και για τους χριστιανούς Θεός σημαίνει Τριάδα: έτσι μόνο στο φως του Τριαδικού δόγματος μπορούμε να καταλάβουμε ποιοι είμαστε και πως ο Θεός θέλει να είμαστε. Η ζωή μας, οι προσωπικές μας σχέσεις και όλα μας τα σχέδια για τον σχηματισμό μιας χριστιανικής κοινωνίας εξαρτώνται από μια σωστή Τριαδική θεολογία».⁷⁵

Η Ρωμαϊκή Χριστιανική αυτοκρατορία ενσωμάτωσε από την Εκκλησία όχι μόνο τους κανόνες ηθικής αλλά και τα δόγματα της πίστεως, δηλαδή με ένα πνεύμα ελευθερίας ολόκληρη την Εκκλησία στην ζωή των πολιτών της, για να τους προσφέρει την πληρέστερη προστασία από τα αίτια του κακού, που ξεκινούν από την άγνοια του Θεού και των εντολών του.

Ο μακαριστός καθηγητής π. Ιωάννης Σ. Ρωμανίδης βλέπει την σχέση πολιτείας - Εκκλησίας σαν κάτι λειτουργικό και εντελώς απαραίτητο στην νέα και υγιώς σκεπτόμενη Χριστιανική Ρωμαϊκή αυτοκρατορία:

«Το κλειδί για την κατανόηση της μεταβολής της Ορθοδόξου Καθολικής Παραδόσεως από παρανόμου σε νόμιμο θρησκεία και κατόπιν σε επίσημη Εκκλησία, έγκειται στο γεγονός, ότι η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία διεπίστωσε, ότι δεν είχε απέναντί της απλώς μίαν επί πλέον μορφήν θρησκείας ή φιλοσοφίας, αλλά μίαν καλώς οργανωμένην “Εταιρίαν Νευρολογικών Κλινικών”, οι οποίες εθεράπευαν την νόσο της θρησκείας και την ασθένεια της ανθρωπότητας που αναζητούσε την ευδαιμονία. Και έτσι παρήγον φυσιολογικούς πολίτας με ανιδιοτελή αγάπην, αφιερωμένους εις την ριζικήν θεραπείαν των προσωπικών τους και των κοινωνικών νοσημάτων. Η σχέσις που ανεπτύχθη μεταξύ Εκκλησίας και Πολιτείας, ήτο ακριβώς αντίστοιχος προς την σχέσιν μεταξύ Κράτους και

⁷⁴ Κάλλιστος Ware, Επίσκοπος Διοκλείας: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ», σελ. 325-326, έκδ. Ακρίτας.

⁷⁵ Από το ως άνω βιβλίο, κεφ. 11, σελ. 329.

συγχρόνου Ιατρικής»!..⁷⁶

Είναι οπωσδήποτε ενδιαφέρον, και επίκαιρος πάντα, ο τρόπος που εξετάζει τον ρόλο της Εκκλησίας ο π. Ιωάννης, ο οποίος μάλιστα τονίζει: **«Ο μόνος σκοπός των Ορθοδόξων δογμάτων είναι η διαφύλαξη της οδού της εν Χριστώ θεραπείας μέσω της καθάρσεως και του φωτισμού της καρδιάς και της θεώσεως των πιστών».** Και για το λόγο αυτό διατυπώθηκαν, λέει, τα δόγματα: **«Ο μόνος σκοπός της διατυπώσεως των δογμάτων από Οικουμενικές και Τοπικές Συνόδους, ήταν και είναι, η διαφύλαξη των πιστών εντός της θεραπευτικής αυτής αγωγής της καθάρσεως και του φωτισμού της καρδιάς»...**

Η προέλευση των Συνόδων είναι κι αυτή χαρακτηριστική της ύψιστης αποστολής των: **«Το συνοδικό σύστημα προήλθε 1) εκ της ομάδος των προφητών σε κάθε Εκκλησία, και 2) εκ των Αποστόλων ως των εποπτών των υπ' αυτών ιδρυομένων Εκκλησιών... Οι επίσκοποι και πρεσβύτεροι των αποστολικών εκκλησιών προήρχοντο από τους προφήτας και διδασκάλους»...**

«Σε κάποιο σημείο, Εκκλησίες, όπως εκείνη της Λαοδικείας (Αποκ. 3:14-22), αυξήθηκαν σε τέτοιο βαθμό, ώστε έγιναν δεκτές ως ημι-φυσιολογικά, όσον έμειναν υπό εποπτίαν. Φαίνεται ότι εξ αιτίας μιας τέτοιας συγκυρίας, αρχίζουν να εμφανίζονται Εκκλησίες όπου προΐστανται πρεσβύτεροι αντί επισκόπων, διότι **δεν υπήρχον αρκετοί θεούμενοι**, δια τον βαθμόν του επισκόπου. **Ότι οι επίσκοποι πρέπει να εκλέγονται εκ των θεομένων, έμεινε βασική προϋπόθεση της Ορθοδόξου Παραδόσεως, ιδιαίτερος υποστηριζόμενη υπό του Αγίου Διονυσίου του Αρειοπαγίτου, μέχρι τον 19ον αιώνα.** Με την πάροδο του χρόνου οι θεούμενοι αποσυνδέθηκαν από τον ενοριακόν κλήρον και ήρχισαν να εμφανίζονται στο επίκεντρο των αναχωρητών και μοναχών, οι οποίοι γίνονται εν συνεχεία τα φυτώρια για την προετοιμασία υποψηφίων Ιεραρχών και κυρίως προέδρων Συνόδων»... Και πάλι συνοψίζοντας για τη δυναμική παρουσία της Εκκλησίας, που ανόρθωσε πνευματικά και επέκτεινε πολλούς ακόμη αιώνες τη ζωή της αυτοκρατορίας των Ρωμαίων:

«Η δύναμη του φωτισμού και της θέωσης όχι μόνο υπέμεινε και εβάστασε τους διωγμούς, αλλά και κατέκτησε τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και έγινε η καρδιά του Ελληνικού της Πολιτισμού. Μη οικείοι με την πραγματικότητα αυτή ιστορικοί, δεν έχουν κανένα τρόπο, να κατανοήσουν την έκταση της μεταμόρφωσης που υπέστη το Ρωμαϊκό κράτος από τη θεραπεία του φωτισμού και της θέωσης. Το κριτήριο με το οποίο η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία έκανε την Ορθόδοξη πίστη και πράξη, και το Συνοδικό της σύστημα μέρος της νομοθεσίας και της διοικήσεώς της δεν διέφερε πολύ από την σημερινή νομική υποστήριξη της γνησίας ιατρικής και της προστασίας των πολιτών από κομπογιαννίτες».

Οι επτά Οικουμενικές Σύνοδοι ονομάζονται από τον Άγιο Νεκτάριο Πενταπόλεως (+1920) και ως **«οι επτά περίβολοι της Ορθοδοξίας οι δια κανόνων και όρων και διατάξεων περιχαράκωσαντες τας ιεράς αληθείας από των σοφισμάτων των κακοδόξων».** Είναι δηλ. επτά ζώνες προστασίας και ασφάλειας των πιστών Ορθοδόξων Χριστιανών οι Οικουμενικές Σύνοδοι.⁷⁷ Όταν όμως αρχίζει να προβάλλεται αδιάντροπα δημόσια η αθεϊστική ιδεολογία, τότε σταδιακά καταστρέφονται οι ζώνες αυτές, αφήνοντας απροστάτευτους όσους πιστούς δεν έχουν εσωτερική πνευματική εργασία αλλά κατευθύνονται εξωτερικά από τις εκάστοτε επικρατούσες κοσμικές αντιλήψεις.

Όταν ο νους των ανθρώπων έχει θέα μέχρι τις κοσμικές ιδέες κάθε εποχής και τον ψυχισμό (αισθηματισμό) που τις περιβάλλει, τότε αυτές γίνονται ο «θεός» του. Επομένως με τις σάλπιγγες της Αποκάλυψης δίνεται μια επί πλέον προειδοποίηση στους πιστούς ότι η δημόσια ζωή, κάθε φορά που ηχούν, κατακυλάει πνευματικά, και όσο πλησιάζομε στο τέλος, η

⁷⁶ «Η θρησκεία είναι νευροβιολογική ασθένεια, η δε Ορθοδοξία η θεραπεία της». Διαβάστε το εδώ: https://www.imdleo.gr/diaf/2012/img2/Romanides_thrisk-nv_asth.pdf

⁷⁷ Αγ. Νεκταρίου Ι. Κατήχησις της Ανατ. Ορθοδόξου Εκκλησίας, έκδοση Ρηγοπούλου, σελ. 192.

ηθική, οι ιδεολογίες, οι νόμοι του κράτους και η συμπεριφορά των ανθρώπων **γίνονται όλο και πιο εχθρικές** και επικίνδυνες για τους αληθινούς Χριστιανούς.

Ο «**άνθρωπος της ανομίας**» δεν μπορεί να έρθει αν δεν καταλυθεί πρώτα ότι τον εμποδίζει.⁷⁸ Πρέπει επομένως να καταστραφούν αυτές οι «**επτά ζώνες προστασίας**» της Εκκλησίας, που βέβαια περιέχουν και πολλές άλλες μικρότερες, για να βρεθεί ο Αντίχριστος στο κέντρο του ενδιαφέροντος, διεκδικώντας θέση Χριστού στις καρδιές των ανθρώπων.

Η πρώτη Οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον Άρειο που υπεβίβαζε τον Κύριο Ιησού Χριστό σε κτίσμα, δηλ. μόνο άνθρωπο, έστω κι αν τον θεωρούσε τον πρώτο και τελειότερο όλων. Όταν η νοοτροπία του να προσβλέπουμε στο Χριστό μόνο σαν άνθρωπο, επικρατήσει στη δημόσια ζωή, τότε βρίσκουν την ευκαιρία να προβληθούν και πολλοί άλλοι “Χριστοί”, επειδή η διαφορά τους προς τον αληθινό Χριστό δεν δείχνεται άπειρη αλλά πεπερασμένη. Και είναι μετά εύκολη υπόθεση η εξαπάτηση και κατεύθυνση του λαού από εμπαιθείς ανθρώπους ψευδο-Χριστούς σε πράξεις αντίθετες προς τη Χριστιανική διδασκαλία, δηλ. σε βλασφημίες, έριδες, βία, μίσος, αρπαγές, φόνους και τα παρόμοια. Η ουμανιστική περίοδος στη Δύση (μετά το 1400 μ.Χ.) που επηρέασε τη Γαλλική Επανάσταση και τις ιδεολογίες που την ακολούθησαν, με κυριότερες αυτές του ναζισμού και κομμουνισμού, επανέφερε ουσιαστικά τον αρειανισμό στο πλήθος, με το να προβάλλει υποκατάστατους χριστούς δηλ. περιστασιακούς «σωτήρες» της πολιτικής, της επιστήμης, των τεχνών κλπ.⁷⁹

Η Γαλλική Επανάσταση με το σύνθημά της **ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα**, δεν διευκρινίζει τι είδους ελευθερία επιδιώκει, και μεταξύ ποίων θα είναι η ισότητα καθώς και η αδελφότητα. Αν και το σύνθημα μοιάζει με Χριστιανικό δεν είναι, διότι δεν αναφέρεται κάπου ότι η Επανάσταση θέτει σαν στόχο τις Χριστιανικές αξίες, ή ζητάει την ευλογία του Θεού για την επιτυχία της. **Αυτό αντίθετα από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, που στηρίχθηκε στην επίκληση του ονόματος της Αγίας Τριάδος για την επιτυχία της.** Και είναι αυτό ακριβώς που διακρίνει σαφώς τους Φιλικούς της Ελληνικής Επανάστασης από τους αντιχριστιανικούς κύκλους των Γαλλικών στοών. Ακόμα και στην Αμερικανική Επανάσταση της ανεξαρτησίας από τους Άγγλους, γινόταν επίκληση του ονόματος του Θεού σε βοήθειά της, και δεν υπήρχε το ίδιο πνεύμα στις μυστικές οργανώσεις των Αμερικανών επαναστατών, με το αντιχριστιανικό των Γάλλων. Αυτό εισήχθη αργότερα.

Δεν μπορούμε να περιμένουμε βοήθεια από το Θεό, αν περιοριζόμαστε (να πιστεύουμε) σε συνθήματα γήινα, χωρίς πίστη που να τα ξεπερνάει και να ανεβαίνει στον Ιησού Χριστό ως Θεό αληθινό. Η πίστη πρέπει να ανεβαίνει στο Θεό για να μπορεί να επιτευχθεί κάτι καλό.

⁷⁸ «Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων ἄρτι ἔως ἐκ μέσου γένηται· καὶ τότε ἀποκαλυφθῆσεται ὁ ἄνομος...» (Β Θεσ. 2:6). ...«Τί δή ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ κατέχον ἀποκαλυφθῆναι αὐτὸν, τουτέστι, τὸ κωλύον; **Οἱ μὲν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν φασίν, οἱ δὲ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἀρχὴν· οἷς ἔγωγε μάλιστα τίθεμαι**». Ιωάννου Χρυσοστόμου (PG. 62, σ. 485).

⁷⁹ Κάποιοι από αυτούς τους ψευδο-Χριστούς έχοντας απομονώσει τον Χριστό από τη Θεϊκή του φύση, προχωρούν στην παρανοικότητα να προβάλλουν πλέον τον εαυτό τους σαν... θεό! Μεταξύ αυτών και ο Νίκος Καζαντζάκης. «**Ήταν “λυσσασμένος” για δόξα** (γράφει ο φίλος του Πρεβελάκης) **την ζωή του την προσδιώρισαν δύο κυρίως πράγματα: ο μεγαλομανής εγωϊσμός του και η μηδενική συζυγική ζωή του. Έτσι: φθάνει στο σημείο να θέλη να δημιουργήσει θρησκεία και Εκκλησίες στο όνομά του και να προσκυνάται για προφήτης του Θεού!**» Η Έλλη Αλεξίου, αδελφή της γυναίκας του Γαλάτεια, στο βιβλίο της «Για να γίνη Μεγάλος», Αθήνα 1981, μας λέγει, ότι όλος ο στόχος του **N. Καζαντζάκη σε όλα, όσα έλεγε, έκανε και έγραφε, ήταν να γίνη μεγάλος. Πόσο μεγάλος; Να γίνη Θεός!... Αλλά πίσω τι κρύβεται το λέει ο ίδιος: «Ένας δαίμονας είναι μέσα μου. Και πολλές φορές ψυχανεμίζομαι, πως δεν είμαι εγώ»** (Για να γίνης Μεγάλος, σελ. 186, 396). Αυτά πέρα από τα ανθελληνικά του αισθήματα: «Προτιμώ την Γερμανία από την Γαλλία. Το Παρίσι μυρίζει πολύ Ελλάδα. **Και η Ελλάδα και οι Έλληνες μου είναι ΜΙΣΗΤΟΙ!** (Γράμμα 76, σελ. 121) από τα «400 γράμματα του Νικ. Καζαντζάκη» από τον φίλο του Παντ. Πρεβελάκη, Αθήνα. Από το «Τι είναι ο Χριστός» μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου.

«Χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα (καλό)»⁸⁰. Και το «Εμένα» διευκρινίζεται ότι είναι όχι απλά του Ιησού ως ανθρώπου αλλά οπωσδήποτε και ως Θεού: «**ο πιστεύων σε Εμένα δεν πιστεύει σε εμένα, αλλά σε Αυτόν που με απέστειλε**».⁸¹

Ο Γάλλος φιλόσοφος Ερνέστ Ρενάν (1823-1892), μερικές δεκαετίες μετά την Γαλλική Επανάσταση γράφει: «**Ο Ιησούς είναι το πιο μεγάλο θρησκευτικό πνεύμα σε ολόκληρη την ιστορία της ανθρωπότητας. Η ομορφιά Του είναι αιώνια. Και της βασιλείας Αυτού ουκ έσται τέλος. Ο Ιησούς είναι σε όλες Του τις σχέσεις και εκδηλώσεις μοναδικός. Σε ολόκληρη την ιστορία δεν υπάρχει ούτε ένα πρόσωπο, που θα μπορούσε κανείς να το βάλει κοντά Του. Χωρίς τον Χριστό, είναι αδύνατο να καταλάβει κανείς την ιστορία της ανθρωπότητας**». Παρατηρεί όμως ο μακαριστός μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος (1933-2012): «**Τι υπέροχα λόγια! Πόσο εξυψώνουν τον Ιησού Χριστό! Μα εκείνος που τα είπε, ΔΕΝ επίστευε στον Χριστό! Για να είναι κανείς Χριστιανός, δεν αρκεί να λέει ωραία λόγια για τον Χριστό**»⁸²...

Στα γραφόμενα αυτά του Ρενάν φανερώνεται ο αρειανισμός του. Δέχεται τον Χριστό σαν το τελειότερο κτίσμα, αλλά όχι επίσης τέλειο Θεό. Χωρίς αυτή την πίστη όμως δεν μπορεί κάποιος να σωθεί. Η πίστη του αποστόλου Πέτρου στην θεότητα του Χριστού ήταν αυτή για την οποία επαινέθηκε από τον Κύριο: «**Μακάριος είσαι, Σίμων, παιδί του Ιωνά, (που έχεις αυτήν την πίστη)**!» Μα του λέει να ξέρει ότι δεν την βρήκε με το μυαλό του. «**Διότι δεν στην αποκάλυψε σάρκα και αίμα, αλλά ο Πατέρας Μου που είναι στους Ουρανούς**». Και «**πάνω σ' αυτή την πέτρα (της πίστης) θα οικοδομήσω την Εκκλησία Μου**» (Ματθ. 16:17-18). Αν επομένως κάποιος δεν έχει αυτή την πίστη στη θεότητα του Κυρίου Ιησού Χριστού δεν μπορεί να ανήκει στην Εκκλησία, και να σωθεί.

Στον ανθρωπισμό ή ουμανισμό⁸³ αν και είναι δανεισμένος από την αρχαία Ελλάδα, αγνοήθηκε ο συνδυασμός λογικής και ευσέβειας των αρχαίων, που αφενός δεν επενέβαινε στις επιστήμες και τις τέχνες καταλυτικά, όπως ο παπισμός, αφ' ετέρου όμως θεωρούσε απαραίτητη τη γνώση του ορίου μεταξύ των ανθρωπίνων επινοήσεων και της αποκάλυψης του Θεού, του πρώτου κινούντος κατά τον Αριστοτέλη.

Η παπική Εκκλησία δέχτηκε το 2009 την θεωρία της Εξέλιξης, και έτσι εισπήδησε πάλι στο χώρο της Επιστήμης, αλλά χωρίς να πάρουν είδηση την πονηράδα του εγχειρήματος οι ορθολογιστές, ακριβώς επειδή τους λείπει η έννοια του ορίου μεταξύ συμβατικού - υπερβατικού, επιστήμης - θρησκείας.⁸⁴

Ο σύγχρονος αρειανισμός δείχνει ότι ένας πρώτος περίβολος ασφαλείας των ανθρώπων της Εκκλησίας έχει σταδιακά καταλυθεί, και μετά τα μέσα του 18ου αιώνα αυτό έγινε πιο φανερό με τις κυκλοφορούσες ιδέες τον καιρό της Επανάστασης⁸⁵ που συνέχισαν και μετά από αυτήν. Είναι χαρακτηριστική η στέψη του Ναπολέοντα (15/8/1769-5/5/1821) σε αυτοκράτορα,

⁸⁰ «ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ιω. Ιε 5).

⁸¹ «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ, ἀλλ' εἰς τὸν πέμψαντά με» (Ιω Ιβ 44).

⁸² «ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» έκδοση Ι. Μητ. Νικοπόλεως 1999. Ο Ρενάν το 1863 εξέδωσε το πολύκροτο βιβλίο «**Η Ζωή του Ιησού**», που προκάλεσε μεγάλο σάλο διότι παρουσίαζε τον Χριστό ως άνθρωπο και όχι ως υιό του Θεού.

⁸³ Ο Ουμανισμός είναι φιλοσοφικής και κοσμικής προέλευσης κίνηση αλλά με θρησκευτική αιρετική κατάληξη, που υποστηρίζει ότι ο άνθρωπος και μόνο ο άνθρωπος είναι υπεύθυνος για την ζωή του και την πορεία της. Κατ' επέκταση, κάθε τι ζωντανό δεν εξαρτάται από την παρουσία κάποιου υπερφυσικού όντος. Ο Ουμανισμός δεν δέχεται την πιθανότητα μεταθανάτιας ζωής.

⁸⁴ Θίξαμε το θέμα, όπως και των UFO και σε άλλες εργασίες, πχ. www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf www.imdleio.gr/diaf/2008/14_CERN.pdf www.imdleio.gr/diaf/2011/01/W_Von_Braun+Vatican+UN+NASA+Pravda.pdf και video: www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/UFO.htm και www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf

⁸⁵ Υπάρχουν και πιο εξωφρενικές ενέργειες των Γάλλων επαναστατών. Για παράδειγμα το 1792 μέσα στην παραζάλη της επανάστασης, που κατάργησε με διάταγμα το Θεό και τον Χριστό, αποφάσισε να της φτιάξει δική της θρησκεία, ένας La Reveillere Lereaux (Λα Ρεβειγιέρ Λετώ): την θρησκεία των θεοφιλανθρώπων! Και βέβαια γελοούσαν όλοι με τη ...θρησκεία του.

όταν ενώ είχε προσκαλέσει τον πάπα Πίο Ζ΄ στην τελετή (2/12/1804), φόρεσε μόνος του το στέμμα... αυτοευλογούμενος. Η ζημιά που έγινε στον “ουρανό” της ανθρώπινης διάνοησης δεν άργησε να φανερωθεί στη γη με τις αδελφοκτόνες πράξεις βίας και το χαλασμό από πολέμους κυρίως στην Ευρώπη. Στη Γαλλία, μόνο κατά την περίοδο που ονομάστηκε «**Τρομοκρατία**» (27/7/1793-27/7/1794) σκοτώθηκαν πάνω από 35.000 άτομα.⁸⁶ Μέχρι το 1803 επικρατούν ο εμφύλιος και οι πόλεμοι της Γαλλικής Επανάστασης. Μετά αρχίζει η **περίοδος των Ναπολεόντιων πολέμων** (1803-1815) που συνέχισαν το αιματοκύλισμα στην Ευρώπη. Οι ταραχές δεν παύουν, αλλά οδηγούν τελικά στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Η πρώτη σάλπιγγα μπορεί να θεωρηθεί σαν μια επισήμανση για το πνευματικό αυτό κακό, και τις ολέθριες επιπτώσεις του πάνω στα δρώμενα της γης.

Μπορούμε κατ’ ανάλογο τρόπο να δούμε **στις επόμενες σάλπιγγες** το προχώρημα του κακού, που μας δείχνει όμως αντίστοιχα προς την αύξηση των δυσκολιών και την μεγαλύτερη αμοιβή των πιστών που, με τα μέσα της Εκκλησίας, το νικούν.

Η Εκκλησία δεν παύει πάντα να αντιμάχεται το κακό, και γι’ αυτό η πρόνοια του Θεού αναδεικνύει σε όλες τις εποχές και ειδικότερα στις κρίσιμες, μεγάλους Αγίους για βοήθεια των ασθενεστερών στην πίστη Χριστιανών. Στην Ελλάδα πλήθος νεομαρτύρων και οσίων, και στην Ρωσία μεγάλοι άγιοι βοήθησαν τον κόσμο.

2.5. Η δεύτερη σάλπιγγα.

«**Και ο δεύτερος άγγελος σάλπισε, και (κάτι) σαν όρος μεγάλο που καίγεται με φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα**». Αυτή η φωτιά είναι του ίδιου τύπου με αυτήν που είδαμε να προκαλεί την καταστροφή στην πρώτη σάλπιγγα. Η φωτιά εκεί είχε νόημα πνευματικό. Το ίδιο και εδώ, πρόκειται για συνέχεια της καταστροφικότητας της ίδιας φωτιάς, που εκπροσωπεί στον “ουρανό” των διανοιών των ανθρώπων τις ιδεολογίες της έχθρας προς το Θεό και τον συνάνθρωπο, όταν δεν συμφωνεί μ’ αυτές. Η φωτιά αυτή μεταδόθηκε σε ένα «μεγάλο όρος».

Όρος αληθινά μέγιστο είναι η Εκκλησία, και έτσι χαρακτηρίζεται από τον προφήτη Δανιήλ: «**Ο λίθος που επάταξε την εικόνα (των κοσμικών εξουσιών) έγινε όρος μέγα και εγέμισε όλη τη γη**».⁸⁷ Κατά τον ίδιο τρόπο στην Αποκάλυψη, ο Ιωάννης λέει «**με έφερε με τρόπο πνευματικό σε όρος μέγα και υψηλό και μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ**»⁸⁸ που αναφέρεται επίσης στην Εκκλησία, με ένα ιδιαίτερο εδώ προσδιορισμό το «υψηλό» γιατί δείχνει την μέσα στην Εκκλησία υψηλή θέση κατόπτευσης που δόθηκε στον Ιωάννη.

Αλλά επίσης είναι και βασιλεία τα «όρη» κατά την Αποκάλυψη, όπως όταν λέει «**οι επτά κεφαλές είναι επτά όρη... και βασιλείς είναι επτά**» (Αποκ. 17:9). Εδώ επομένως έχουμε την επικράτηση των βλασφημών ιδεολογιών σε μια ως τότε **βασιλεία Χριστιανική**, πολύ σημαντική για την Εκκλησία. Και αυτή είναι, για την εποχή μετά την Γαλλική Επανάσταση που εξετάζουμε, η **Ρωσική**. Όπως στην 1η σάλπιγγα προηγείται η συσκότιση των διανοιών των ανθρώπων, έτσι και στη 2η προηγείται της κομμουνιστικής επανάστασης η ακόμη μεγαλύτερη συσκότιση, από πιο προχωρημένες αθεϊστικές θεωρίες και αντίχριστες ιδεολογίες.

Το 1848 ο Μωυσής Μαρδοχαίος Μαρξ Λεβί, γνωστός ως Καρλ Μαρξ, γράφει το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο». Ο Μαρξ ήταν μέλος μιας οργάνωσης, κλάδου των Ιλλουμινάτι, που ονομαζόταν «**Σύνδεσμος των Δικαίων**».⁸⁹ Είχε τόσο υφιστάμενο ρόλο που το όνομά του για είκοσι χρόνια δε φαινόταν στο Μανιφέστο. Απροκατάληπτοι ιστορικοί έχουν διαπιστώσει ότι το Κομμουνιστικό Μανιφέστο δεν περιέχει τίποτα «καινούργιο» ή «πρωταρχικό», αλλά είναι μία

⁸⁶ Από την... «Επιτροπή Κοινής Σωτηρίας» υπό τον Ροβεσπιέρο.

⁸⁷ «...καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα ἐγενήθη ὄρος μέγα καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν». (Δαν. Β 35).

⁸⁸ «...καὶ ἀπήνεγκέ με ἐν πνεύματι ἐπ’ ὄρος μέγα καὶ ὑψηλόν, καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ καταβαίνουσαν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ». (Αποκ. 21:10).

⁸⁹ «League of the Just». https://www.imdleo.gr/diaf/files/nwo-08/History_of_the_New_World_Order-1.htm

αναφορά στα συγγράμματα του Adam Weishaupt και του μαθητή του Clinton Roosevelt... Υποστηρίζει όχι μόνο οικονομικές και πολιτικές αλλαγές αλλά και ηθικές και πνευματικές. **Πιστεύει ότι η οικογένεια θα πρέπει να καταργηθεί** και ότι όλα τα παιδιά πρέπει να μεγαλώνουν από μια κεντρική αρχή... Εκφράζει τη στάση του απέναντι στο Θεό λέγοντας: **«Πρέπει να πολεμήσουμε ενάντια σε όλες τις επικρατούσες ιδέες της θρησκείας, του κράτους, της χώρας, του πατριωτισμού. Η ιδέα του Θεού είναι το κεντρικό θέμα ενός διεστραμμένου πολιτισμού. Πρέπει να καταστραφεί».**⁹⁰

Το 1829, οι Αμερικανοί είχαν πληροφορηθεί από τις διαλέξεις της Αγγλίδας Ιλλουμινίστριας Frances "Fanny" Wright, την πρόθεση των Ιλλουμινάτι να οργανώσουν μηδενιστικές και άλλες αθεϊστικές ομάδες κάτω από ένα διεθνή σύνδεσμο που πρόκειται να ονομασθεί «κομμουνισμός».

Σημαντικότεροι από τους Ιλλουμινάτι την ίδια εποχή ήταν ο **Albert Pike** και ο **Giuseppe Mazzini**, που δούλευαν μαζί. Ο Pike ανέλαβε τις θεοσοφικές απόψεις των επιχειρήσεων τους, ο Mazzini την πολιτική. Το 1871, ο Mazzini σε μια επιστολή έγραφε το τελικό τριμερές σχέδιο των Illuminati για την υπαγωγή, μέσω καταστροφικών (και μάλιστα παγκοσμίων) πολέμων, όλων των χωρών της γης σε μια παγκόσμια κυβέρνηση κάτω από τις αρχές του εωσφορισμού. **Τρεις τέτοιοι παγκόσμιοι πόλεμοι προτάθηκαν από τους Mazzini και Pike:**

- Ο πρώτος αυτών των παγκόσμιων πολέμων, ήλπισαν, θα ανέτρεπε την Τσαρική κυβέρνηση της Ρωσίας και θα καθιέρωνε μια δικτατορία "πεφωτισμένων" - ένα νέο επίπεδο στο παιχνίδι του ελέγχου των πληθυσμών. Αυτό θα έδινε στους Ιλλουμινάτι μια ασφαλή βάση από την οποία να λειτουργήσουν, με έναν μεγάλο πληθυσμό και απέραντους φυσικούς πόρους, για να τροφοδοτήσουν με καύσιμα τη νέα μηχανή του Εωσφορισμού.
- Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος θα επέτρεπε στη νέα (Σοβιετική) Ρωσία να καταλάβει την Ευρώπη ή, όπως τελικά έγινε, τη μισή από αυτή.
- Ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος θα ήταν στη Μέση Ανατολή μεταξύ των Μουσουλμάνων και των Εβραίων, και θα επέφερε τον βιβλικό Αρμαγεδώνα.⁹¹

Βλέπομε μόνο από αυτό το αντίχριστο κίνημα πόση διαστροφή απλώθηκε στο νου των διανοουμένων που βρίσκονταν μακριά από την Εκκλησία και τη διδασκαλία της. Αυτή μεταφέρθηκε με συνθήματα στα μυαλά των πιο απλοϊκών εμπαθών ανθρώπων και έγιναν οι αιματηρές επαναστάσεις στις χώρες που βρέθηκαν πνευματικά απροετοίμαστες, με αποτέλεσμα την αλληλοεξόντωση του πληθυσμού και άλλες καταστροφές.

Η υπακοή των απλών πολιτών σε τέτοιου είδους κινήματα φαίνεται πόσο ανόητη είναι από τις διακηρύξεις των ίδιων των ηγετών τους. Ο Karl Marx έγραψε το 1848 ότι ο «**Σλαβικός συρφετός**» αναφερόμενος στο Ρωσικό λαό, καθώς επίσης και τους Τσέχους, και Κροάτες, ήταν «**οπισθοδρομικές**» φυλές, η μόνη λειτουργία των οποίων στην παγκόσμια ιστορία του μέλλοντος επρόκειτο να είναι «**τροφή για τα κανόνια**»! Οι **Marx και Engels** μίλησαν ταυτόσημα σχεδόν, για την αναγκαιότητα να εξαφανισθούν ολόκληροι αυτοί οι λαοί στον προβλεφθέντα από αυτούς ερχόμενο (πρώτο) παγκόσμιο πόλεμο: **Ο ερχόμενος παγκόσμιος πόλεμος θα αναγκάσει όχι μόνο τις αντιδραστικές ομάδες και τις δυναστείες, αλλά ολόκληρους τους αντιδραστικούς λαούς, να εξαφανιστούν από το πρόσωπο της γης. Και αυτό θα είναι πρόοδος..!** Οι θεωρητικοί επομένως του κομμουνισμού έχουν παρόμοια φυλετική ιδέα με αυτή των Ναζιστών ότι κάποιες φυλές είναι άχρηστες ή επιβλαβείς στην ανθρωπότητα, ενώ κάποιες άλλες είναι... εκλεκτές! Αυτό δεν είναι περίεργο, διότι τα κινήματα αυτά εδραιώθηκαν θεωρητικά στη Δύση την ίδια χρονική περίοδο που ακμάζουν αθεϊστικές και

⁹⁰ Δείτε και: https://www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf

⁹¹ Οι αποκαλύψεις αυτές προέρχονται από το αξιοπρόσεκτο και λεπτομερειακό βιβλίο του **William T. Still**, «**NEA ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΤΑΞΗ: ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ**», καθώς και από το βιβλίο του ιστορικού **Garry Allen** «**Οι Εσωτεριστές**», έκδοση Στερέωμα. Συνοπτικά: www.imdle0.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf (ως άνω).

αιρετικές δοξασίες (μετά τη Γαλλική Επανάσταση).

Δεν είναι ανάγκη να γνωρίζει κανείς από που ακριβώς προέρχεται μια αδελφοκτόνα ιδεολογία για να μην εξαπατηθεί. Το μόνο που χρειάζεται είναι να ακούει τα αναγνώσματα της Εκκλησίας και να προσπαθεί να ζει σύμφωνα μ' αυτά. Όσοι έχουν μόνο τυπική σχέση με το άκουσμα του λόγου του Θεού και δεν ενδιαφέρονται να τον τηρήσουν και πολύ περισσότερο όσοι δεν τον γνωρίζουν, γίνονται λεία των κηρύκων του κακού και των δαιμόνων που βρίσκονται πίσω τους, **θεωρώντας σαν «καλό» το κακό** και τις θηριωδίες και καταστροφές σαν έργα μεγάλης καταξίωσης. Αυτό έπαθε και ο Ρωσικός λαός, όταν η παρακμή της διανοήσης έδωσε την ευκαιρία στα δυτικόφερα αντιχριστιανικά κηρύγματα να αντικαταστήσουν το κήρυγμα της Εκκλησίας.

Η αντιστροφή των εννοιών καλού και κακού όσο πιο έντονη είναι τόσο πιο πολύ πλησιάζει τη **βλασφημία του Αγίου Πνεύματος** που είναι ασυγχώρητο αμάρτημα. Η κομμουνιστική ιδεολογία θεωρεί τις βλάσφημες διδασκαλίες θνητών ανθρώπων (Μαρξ, Έγκελς κλπ) σαν υπέρτατη πηγή έμπνευσης, και απαιτεί την απόλυτη υπακοή σ' αυτές, αντικαθιστώντας επομένως το Χριστό με τους ανθρώπους αυτούς, και την Αγία Γραφή που είναι έργο του Αγίου Πνεύματος, με τα βλάσφημα συγγράματά τους. Έτσι **οι δάσκαλοι της κομμουνιστικής ιδεολογίας είναι συγχρόνως αρειανίζοντες Αντίχριστοι και Πνευματομάχοι.**

Κατάφεραν δηλ. οι θεωρητικοί του κομμουνισμού το αντίστοιχο, αλλά ακριβώς αντίθετο από αυτό που γίνεται στην Εκκλησία, όπως το εκθέτει ο σεβασμιώτατος Κάλλιστος Γουέαρ: **«Το δεύτερο και το τρίτο πρόσωπο της αγίας Τριάδας αλληλοσυμπληρώνονται ως προς τη δραστηριότητα τους στον κόσμο. Το λυτρωτικό έργο του Χριστού δεν μπορεί να θεωρηθεί χωριστά από το αγιαστικό έργο του Αγίου Πνεύματος. Ο Λόγος έλαβε σάρκα, μας λέει ο άγιος Αθανάσιος, για να λάβουμε εμείς το Άγιο Πνεύμα. «Αυτός ούν εστί (λοιπόν είναι) Θεός σαρκοφόρος, και ημείς άνθρωποι πνευματοφόροι».** Από μια άποψη, ολόκληρος ο «σκοπός» της Σάρκωσης ήταν η αποστολή του Αγίου Πνεύματος την ημέρα της Πεντηκοστής».⁹²

Η δεύτερη σάλπιγγα έχει επομένως (αντίστροφη) πνευματική διασύνδεση με την **2α Οικουμενική Σύνοδο το 381 μ.Χ. που κατέδικασε τότε τους Πνευματομάχους** (που δεν δέχονταν την Θεότητα του Αγίου Πνεύματος), επισφράγισε την καταδίκη του Αρείου και συμπλήρωσε το Σύμβολο της Πίστεως. Επομένως **η 2η σάλπιγγα μας προειδοποιεί για το αντιχριστιανικό προχώρημα στην κατάλυση αυτών που θέσπισε η 2α Οικουμενική Σύνοδος.** Αυτό το κακό πρώτα συνέβη στον κατώτερο «ουρανό» των ανθρωπίνων διανοιών. Οι ψυχές των πιστών όμως που ανεβαίνουν στους ανώτερους Ουρανούς, όπου είναι οι άγγελοι και αυτός ο θρόνος του Θεού, δεν παραπλανώνται από δαιμονικές θεωρίες και συνθήματα. Έχουν, αντίθετα την ευκαιρία, από τις δυσκολίες, να ανέβουν πνευματικά ψηλότερα, με πιο πολλή προσευχή, με φροντίδα των ασθενεστέρων, με ομολογία ή και μαρτύριο. Οι χλιαροί όμως και εκκοσμικευμένοι Χριστιανοί κινδυνεύουν άμεσα να χαθούν, επειδή ο νους τους είναι ανεπιφύλακτα ανοικτός στον ορίζοντα των πρόσκαιρων βιωτικών μελημάτων και δεν έχει την ικανότητα φιλτραρίσματος των καθημερινά προβαλλομένων παραπλανητικών ειδήσεων και συνθημάτων.

Το αποτέλεσμα του προχωρήματος της δαιμονικής πλάνης φάνηκε στην καταστροφή που προκλήθηκε στο Χριστιανικό βασίλειο της Ρωσίας. Αυτό **«σαν όρος μεγάλο»**, για την μεγάλη σπουδαιότητά του για την Εκκλησία, **καιγόμενο από τη διαβολική φωτιά ρίχτηκε στη θάλασσα της απιστίας.** Το γεγονός της πτώσης της ως τότε Αγίας Ρωσίας, αντιστοιχεί σε **αντίστροφο βάπτισμα** της χώρας στον αθεϊσμό και στη βλασφημία της κομμουνιστικής ιδεολογίας. Έτσι έπαψε να υπάρχει πλέον ένα ισχυρό βασίλειο προστασίας των Χριστιανών, και ο κόσμος όλος έγινε μια θάλασσα απιστίας με κάποιες εξαιρέσεις, όπως την Ορθόδοξη Ελλάδα.

⁹² Κάλλιστος Ware, Επίσκοπος Διοκλείας: «Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ», Το Άγιο Πνεύμα, σελ. 363, έκδ. Ακρίτας.

Μετά την επανάσταση στη Ρωσία, η **συνολική εικόνα** που παρουσίαζε ο κόσμος είναι η εξής:

«Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα, και πέθανε το ένα τρίτο από τα κτίσματα (δημιουργήματα του Θεού) που είναι μέσα στη θάλασσα, τα οποία έχουν ψυχές, και το ένα τρίτο των πλοίων καταστράφηκε». Δηλ. νεκρώθηκε πνευματικά το ένα τρίτο των ψυχών των ανθρώπων. Και αποδιοργανώθηκε πλήρως και έπαψε να λειτουργεί το ένα τρίτο των ενοριών, μοναστηριών και άλλων ιδρυμάτων της Εκκλησίας, επειδή καταδιώχτηκαν από τους αντιχρίστους, οι ιερείς, οι Μοναχοί και Μοναχές και οι άλλοι συμμετέχοντες σ' αυτά. Και επίσης καταστράφηκαν οι ναοί και αρπάχτηκαν τα κτιριακά και άλλα περιουσιακά τους στοιχεία.

Αυτό δείχνει πόσο σημαντική ήταν η επίπτωση από αυτή τη σάλπιγγα στην συνολική Εκκλησία. Ιδιαίτερα στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας, οι επιπτώσεις ήταν συγκλονιστικές. Κατά την «αντιθρησκευτική εκστρατεία» τις δεκαετίες του 1920 και 1930 σχεδόν όλος ο κλήρος και πολλοί πιστοί ή στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως ή εκτελέστηκαν. Μόνο **το 1937 εκτελέστηκαν 85.000 Ορθόδοξοι ιερείς.**⁹³ Οι Θεολογικές σχολές έκλεισαν και οι δημοσιεύσεις των εκκλησιών απαγορεύτηκαν. Το 1941 μόνο το ένα δωδέκατο (1/12) των ιερέων είχε αφεθεί να υπηρετεί στις ενορίες του. Κατά την περίοδο μεταξύ 1927 και 1940, ο αριθμός των Ορθόδοξων εκκλησιών στη Ρωσία μειώθηκε από 29.584 σε λιγότερο από 500, δηλ. στο 1,9%. Και **λιγότερο από το 1% των εκκλησιών που χρησιμοποιούνταν το 1917 ήταν διαθέσιμο για τους πιστούς μέχρι το 1939.**

Ο Αλεξάντερ Γιάκοβλεφ, ο επικεφαλής της Επιτροπής για την αποκατάσταση των θυμάτων της πολιτικής καταστολής (στη Ρωσική κυβέρνηση) έχει δηλώσει ότι **ο αριθμός των μοναχών, μοναζουσών, και ιερέων που θανατώθηκαν από τις εκκαθαρίσεις είναι πάνω από 200.000.**⁹⁴ Αλλά η παρανοϊκότητα των κομμουνιστών φάνηκε και στις εκκαθαρίσεις της περιόδου 1929-1930 της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, όπου σχεδόν το 100 τοις εκατό των ακαδημαϊκών, των βοηθών τους και των μεταπτυχιακών φοιτητών συνελήφθησαν με πλαστές κατηγορίες και καταδικάσθηκαν σε ποινές που κυμαίνονταν από τρία χρόνια εξορίας μέχρι και θάνατο.⁹⁵ Και αυτό για ανανέωση της Ακαδημίας από τους οπισθοδρομικούς... Χριστιανούς.

Επομένως όταν τα μυαλά των ανθρώπων είναι σκοτισμένα από την καθημερινότητα και την ενασχόληση με τα πάθη, βρίσκουν ευκαιρία να διεισδύσουν σ' αυτά βλάσφημες και καταστροφικές θεωρίες που καλύπτονται κάτω από πολιτικές ιδεολογίες με επαγγελίες χρημάτων, απολαύσεων, και άλλων φαντασιών, ενώ στην πράξη υπηρετούν τον Σατανά και τον επερχόμενο Αντίχριστο.

Ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ (+1982), επισημαίνει: **«Ο άγιος Θεοφάνης είχε προφητεύσει την πτώση του Ορθόδοξου Τσάρου και τα τρομερά επακόλουθά της, τα οποία είπε πρέπει να έρθουν σαν τιμωρία για την απιστία, ελευθεροφροσύνη, ανηθικότητα, και βλασφημία μεταξύ των συμπατριωτών του».**

Και επίσης είχε πει ο άγιος Θεοφάνης ο έγκλειστος: **«Όταν η βασιλική εξουσία πέσει, και ο κόσμος παντού ιδρύει δημοκρατίες, τότε θα υπάρξει χώρος για τον Αντίχριστο να δράσει. Δεν θα είναι δύσκολο για τον Σατανά να προετοιμάσει φωνές για την άρνηση του Χριστού, όπως έδειξε η πείρα από τη Γαλλική Επανάσταση. Δεν θα υπάρχει κανείς για να προβάλλει μια αποφασιστική αντίδραση, ένα επιτακτικό βέτο, και έτσι όταν τέτοια καθεστώτα, κατάλληλα για τις επιδιώξεις του Αντιχρίστου θα έχουν ιδρυθεί παντού, τότε ο Αντίχριστος θα εμφανιστεί».**⁹⁶ Δηλ. τα δημοκρατικά καθεστώτα με την παρασκηνιακή υπακοή

⁹³ Από το βιβλίο Maelstrom of Memory, του Mr. Yakovlev, και γενικά: en.wikipedia.org

⁹⁴ Jennifer Wynot. Monasteries without walls: secret monasticism in the Soviet Union, 1928-39. Church History 71.1 (March 2002), σ.63.

⁹⁵ Dimitry V. Pospelovsky. A History of Soviet Atheism in Theory, and Practice, and the Believer, τόμ. 2: Soviet Antireligious Campaigns and Persecutions, St Martin's Press, New York (1988) σελ. 70

⁹⁶ Το (4) στις «Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφεΐμ Ρόουζ»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

σε, ανοιχτά ή καλυμμένα, αντιχριστιανικές αποκρυφιστικές ομάδες, θα παραδώσουν την ηγεσία στον Αντίχριστο. Μας ενδιαφέρει η πνευματική μεριά των γεγονότων και όχι η πολιτική, αν και παρατηρούμε ότι οι αντίχριστες κινήσεις προωθούνται μέσω της πολιτικής, και από εκεί θα προέλθει και ο τελικός «υιός της ανομίας».

Αυταρχική και επίσης αποκρυφιστικής έμπνευσης είναι η **κίνηση του Ναζισμού**. Ο Χίτλερ και πολλοί από την ηγεσία της Γερμανίας, και οι Ναζί SS ασχολούνταν συστηματικά με τον αποκρυφισμό. **Το σήμα των SS ήταν στην πραγματικότητα διπλός κεραυνός**. Ο βασικός μέντορας του Χίτλερ, ο **Dietrich Eckhart**, ήταν ιερέας της Εταιρείας της Θούλης, μιας ισχυρής αποκρυφιστικής εταιρείας. Ένα βασικό σημείο της φιλοσοφίας αυτής της αποκρυφιστικής κοινότητας ήταν η πίστη ότι η Γερμανική φυλή ήταν απόγονος μιας φυλής θεών με το όνομα **Αρεία** ή **Υπερβόρεια** (Hyperboreans)... Στις ρίζες υπήρχαν υποτιθέμενα παγκόσμια μυστικά που έπρεπε να ανακαλυφθούν, και τα "κλειδιά" για την αναβίωση των απογόνων αυτής της "**άρχουσας φυλής των υπεράνθρωπων**" σε μια **νέα χιλιετηρίδα**.⁹⁷ Πολλές αποστολές είχαν σταλεί στην Ινδία και το Θιβέτ για να βρουν τα χαμένα κλειδιά για το **Αρειανό** παρελθόν τους. Όταν το Βερολίνο ήρθε στα χέρια των Συμμάχων, βρέθηκαν εκεί πάνω από 1.000 πτώματα Θιβετιανών.

Η **Αρεία φυλή** μας υπενθυμίζει την πνευματική σύνδεση αυτού του κινήματος με την **αίρεση του Αρειανισμού**. Εκεί όπου οι αιρέσεις έχουν ξεχάσει ή και πολεμήσει τη θεότητα του Ιησού Χριστού, δεν είναι περίεργο να εμφανίζεται πλήθος από κήρυκες μιας κατώτερης "θέωσης", «υπερανθρώπων» ή «ημιθέων» κλπ. Οι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν τη γελοιοτητα όλων αυτών επειδή είναι απομακρυσμένοι από το (αληθινό) φως του Χριστιανισμού. Έτσι γοητεύονται από δαιμονικά φώτα, που διδάσκουν τα ακριβώς αντίθετα από ότι η Εκκλησία του Χριστού. Το κίνημα αυτό θα μετεξελιχθεί μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο σαν **Νέο-Εποχίτικος πνευματικός ανθρωπισμός ή ουμανισμός**, με έδρα στην Αμερική. Μπορεί να γίνει καλύτερα κατανοητό ως ένα **ευρύ φάσμα μη Χριστιανικών φιλοσοφιών και παραδόσεων**, όπως γράφει ο Randall N. Baer πρώην ηγετικό στέλεχος του κινήματος.⁹⁸

«Ο ακρογωνιαίος λίθος του ανθρωπισμού αυτού είναι η πίστη ότι ο άνθρωπος έχει θεία φύση, κι επομένως είναι ουσιαστικά ένας "θεός" ή ένας φωτισμένος "υπεράνθρωπος"... Ο άνθρωπος ανυψώνεται σε κυρίαρχη θεότητα» λέει ο Baer.⁹⁹ Στην πραγματικότητα, έχοντας χάσει τη γνώση της Αληθείας, ο άνθρωπος αυτοσχεδιάζει εξαπατώμενος από τον πονηρό όφη που όπως στους πρωτοπλάστους έτσι και τώρα του υποδεικνύει διάφορα υποκατάστατα θέωσης: **αν φάτε τον ένα ή τον άλλο απαγορευμένο καρπό θα γίνεται «θεοί»!**

Παρατηρούμε ότι μετά την εμφάνιση στη Δύση της αντιχριστιανικής ιδεολογίας του κομμουνισμού, και η μορφή του ουμανισμού γίνεται πιο καταστροφική, δηλ. και αυτή άγεται από αντιχριστιανικότερο πνεύμα. **Ο Ναζισμός είναι μια τέτοια έκφραση προχωρημένου αντιχριστιανικού ουμανισμού ή Αρειανισμού.**

Ο **Γερμανικός εθνικοσοσιαλισμός ή ναζισμός** εμφανίστηκε στη Γερμανία κατά τη

⁹⁷ Με το να μυήσει τον Χίτλερ στα υψηλότερα μυστικά της Εταιρείας της Θούλης, ο Dietrich Eckhart πίστευε ότι απελευθέρωνε μια **ηγεμονική μυστική δύναμη**. Έγραφε: «Ακολουθήστε τον Χίτλερ! Εκείνος θα χορέψει, αλλά εγώ έχω διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε διαλέξει το ρυθμό. Του έχουμε εμπιστευτεί τα μέσα για να επικοινωνεί μαζί Τους. Μην κλαίτε για μένα: Θα επηρεάσω την ιστορία όσο κανένας άλλος Γερμανός». Βλ. «Επίτομο» υπό ΛΜΔ σελ. 157.

⁹⁸ Αποσπάσματα έχουν ληφθεί από το βιβλίο του Randall N. Baer «Στον Εφιάλη της Νέας Εποχής», εκδοτικός οίκος «Στερέωμα».

⁹⁹ Λέει ακόμη ο Baer: «Αυτή είναι η ουσία της βλασφημίας του Νεοεποχικού πνευματικού ανθρωπισμού - που ζητάει να εξυψώσει τον άνθρωπο σε Θεό εκτοπίζοντας τον Ιησού Χριστό από Βασιλέα των Βασιλέων και Κύριο των Κυρίων. Η Νέα Εποχή προσφέρει μυριάδες υποκατάστατα και ψεύτικες απομιμήσεις του Ακρογωνιαίου Λίθου (Ιησού Χριστού) της Εκκλησίας... **Η Νέα Εποχή προσφέρει, ακόμη, ένα πλήθος πανάρχαιων πειρασμών που έχουν τη βάση τους στον αποκρυφισμό.** Τους προσφέρει σε μια νέα συσκευασία, στο μοντέρνο κι αστραφτερό περιτύλιγμα μιας Νέας Εποχής».

δεκαετία του 1920, και το 1933 οδήγησε στην καθιέρωση δικτατορικού καθεστώτος. Ο όρος της **καθαρότητας της φυλής** αποτελούσε κεντρική έννοια της εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας. Τέθηκε ως αίτημα η «**ανωτερότητα της Άρειας φυλής**», η οποία έπρεπε οπωσδήποτε να προστατευτεί από την ανάμειξη με άλλες φυλές. Ο Ναζισμός όπως και ο κομμουνισμός επαγγελλόταν 1.000 χρόνια παραδεισένιας κυριαρχίας πάνω στη γη.¹⁰⁰ Και αυτό κατά απομίμηση της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού, που αναφέρεται στην Αποκάλυψη. Όπως ο κομμουνισμός θέλει τη διεθνοποίησή του, έτσι και ο Χίτλερ στο βιβλίο του «**ο αγών μου**» (Mein Kampf), ήθελε να ενώσει όλους τους γερμανόφωνους λαούς της Ευρώπης υπό την ηγεσία του, και, βέβαια, να υποτάξει τους υπόλοιπους.

Και τα δύο αυτά κινήματα, κομμουνισμός και ναζισμός, ιδεολογικά αλλά και στην πράξη, ήταν συστήματα παγκοσμιοποίησης διά της βίας. Συνήθως οι ανεξάρτητοι πολιτικά μελετητές τα ονομάζουν με διαφορά χρώματος μόνο, σαν **κόκκινο και μαύρο φασισμό**. Αλλά σε όσους τα κριτήριά τους είναι πνευματικά, η **προέλευση και των δύο έχει την αρχή της στην αποστασία, και είναι δαιμονική**. Οι πολιτικό - οικονομικές τους επαγγελίες είναι απλή **κάλυψη της πνευματικής τους προέλευσης** και ο συνήθης τρόπος παγίδευσης των απίστων αλλά και των αμελών και χλιαρών στην πίστη Χριστιανών.

Αλλά ας δούμε τις εξελίξεις, από την πνευματική τους σκοπιά, στην Αμερική. Όπως γράφει ο Baer: «Πενηνταδύο (52) εκδοτικοί οίκοι έχουν σχηματίσει από κοινού τη λεγόμενη **Νεοεποχική Συμμαχία Εκδόσεων και Εμπορίας** (New Age Publishing and Retail Alliance), που το σλόγκαν της είναι "**Μια Συνείδηση που η ώρα της έχει φτάσει**"...». Ο καθηγητής Carl Raschke, του Πανεπιστημίου του Denver, επικριτής της Νέας Εποχής, ονομάζει το κίνημα αυτό την **πιο ισχυρή κοινωνική δύναμη των Η.Π.Α. σήμερα**. Και προσθέτει: «**Εάν το δει κανείς προσεκτικά βλέπει ότι αντιπροσωπεύει μια ολοκληρωτική απόρριψη των Χριστιανικών και των θεμελιωδών Αμερικανικών αρχών**».¹⁰¹

Ο π. Σεραφείμ Rose δεν αμφέβαλε ότι και η Αμερική, που αγαπάει την ελευθερία, θα εισερχόταν μια μέρα σε εποχή διωγμού των Χριστιανών, σε εποχή κατακομβών. «**Αυτό που η Ρωσία και άλλες χώρες έχουν δοκιμάσει έρχεται εδώ**», είπε. «**Αλλά ποια ακριβώς μορφή θα έχει δεν μπορούμε να πούμε, και δεν πρέπει να γίνουμε υστερικοί γι' αυτή την προοπτική**». Εντούτοις, στις δεκαετίες μετά από τον θάνατό του, βλέπουμε ότι, ενώ οι άνθρωποι στη Ρωσία επανακτούν τις θρησκευτικές ελευθερίες τους, οι άνθρωποι στην Αμερική τις χάνουν, γράφει ο π. Δαμασκηνός.¹⁰² Και συνεχίζει:

«Το 1962 η κοινή προσευχή απαγορεύθηκε από τα δημόσια σχολεία με μια απόφαση του αμερικανικού Ανώτατου Δικαστηρίου. Σήμερα, όλες οι εκδηλώσεις της Χριστιανικής πίστης στα σχολεία - όπως η εθελοντική παρακολούθηση μελέτης της Βίβλου κατά τη διάρκεια των μεσημεριανών διαλειμμάτων, η προσευχή κατά τη διάρκεια των γευμάτων, η χρησιμοποίηση ροζαρίου (κομβοσχοινιού) σε ένα σχολικό λεωφορείο, η διοργάνωση χριστιανικών συναντήσεων μετά το σχολείο, ή ακόμα και η κατοχή μιας Βίβλου πάνω στο θρανίο κάποιου - έχουν απαγορευθεί από τις σχολικές αρχές, και οι αποφάσεις των δικαστηρίων έχουν παροτρύνει και στηρίζουν αυτές τις ενέργειες. Οι αρμόδιοι για τον σχεδιασμό προγραμμάτων σπουδών έχουν προχωρήσει τόσο πολύ ώστε να αφαιρέσουν κάθε αναφορά του ονόματος του Θεού από τις εκδόσεις της κλασικής

¹⁰⁰ Έλεγε πχ ο Χίτλερ σε δυτικό δημοσιογράφο: «Παρά τον κίνδυνο να φανώ ότι μιλάω ανόητα, σας λέω ότι το Ναζιστικό κίνημα θα συνεχιστεί για 1.000 χρόνια!» www.history.co.uk/explore-history/ww2/nazi-germany.html Από το Σεπ. του 1934 στη Νυρεμβέργη ο Χίτλερ διακηρύσσει ότι το κίνημα των Ναζί ολοκληρώθηκε, και άλλη επανάσταση στη Γερμανία δεν πρόκειται να γίνει για 1000 χρόνια. Τότε αρχίζει το **χιλιετές 3ο Reich**, μετά την Δυτ. Ρωμαϊκή αυτοκρατορία (961-1806) και το Reich του Bismarck (1871-1918). Αλλά τελικά διήρκεσε 11 χρόνια...

¹⁰¹ Δείτε και στον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ, σ. 155.

¹⁰² Το (17) στο <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf> από το βιβλίο «π. Σεραφείμ Ρόουζ, η ζωή και τα έργα του, τόμος Γ'», Μυριόβιβλος, Α έκδοση.

φιλολογίας που πρόκειται να διαβάσουν οι μαθητές! Πρέπει να ληφθεί υπ' όψη ότι αυτό συμβαίνει ακριβώς σε εκείνα τα κέντρα που διαμορφώνουν τις μελλοντικές γενεές».

Είναι ενδιαφέρον να αναφερθούμε και στις προβλέψεις του π. Σεραφείμ για την πτώση του κομμουνισμού, και την αντικατάστασή του από μια νέα παγκοσμιοποιητική κίνηση. Από το ίδιο βιβλίο για τον π. Σεραφείμ:

«Ενώ ο π. Σεραφείμ δεν έκανε συγκεκριμένες προβλέψεις σχετικά με την Αμερική, **προέβλεψε την πτώση του αθεϊστικού κομμουνισμού στη Ρωσία και την άνοδο του νέου παγκόσμιου συστήματος που θα χτιζόταν πάνω στα θεμέλια που ο κομμουνισμός είχε θέσει...** Σε μια ομιλία που έκανε το Μάιο του 1981 -σχεδόν ακριβώς μία δεκαετία πριν την κατάρρευση του σοβιετικού καθεστώτος στη Ρωσία- ο π. Σεραφείμ είπε: **Ο λόγος για τον οποίο ο κομμουνισμός κυριάρχησε στον κόσμο, δεν είναι επειδή αυτός είναι καλύτερος από τον καπιταλισμό ή τη δημοκρατία ή οτιδήποτε άλλο σχετικό, αλλά επειδή στη Δύση υπάρχει ένα πνευματικό κενό, και όταν σ' αυτό το κενό εμφανίζεται ο κομμουνισμός, τότε απλώς προχωρεί σταθερά μέσα σε αυτό, καταλαμβάνοντας λίγο έδαφος και μετά άλλο λίγο...**

...Αν και η αστυνομία στη (Σοβιετική Ένωση) είναι πολύ ισχυρή και είναι παντού, εντούτοις, οι άνθρωποι επαναστατούν όλο και περισσότερο. Δηλαδή ξεσηκώνονται όχι με ένοπλη επανάσταση αλλά με τον νου τους, και γίνονται ανεξάρτητοι. Αυτό σημαίνει ότι αργά ή γρήγορα ολόκληρο το σύστημα πρόκειται να καταρρεύσει. και έτσι ο κομμουνισμός δεν θα έχει την απάντηση...

...Αλλά στο μεταξύ **προετοιμάζεται ένα πολύ σημαντικό πράγμα** που πρέπει να συμβεί πριν να έρθει το τέλος του κόσμου και αυτό είναι ότι **πρέπει να υπάρξει μία, ενιαία παγκόσμια κυβέρνηση, από την οποία ο Χριστιανισμός θα είναι κατά κάποιο τρόπο αποδιωγμένος**». Σωστότερα θα λέγαμε, για την επίσημη τελική μορφή του, ότι θα είναι ένας μεταλλαγμένος Χριστιανισμός.

Επειδή ο π. Σεραφείμ αναφέρεται στην διασύνδεση του απερχομένου κομμουνισμού με τα όργανα της επόμενης παγκόσμιας προσπάθειας, αυτής που στις μέρες μας βρίσκεται σε εξέλιξη, της **Νεοταξικής Παγκοσμιοποίησης**, είναι ενδιαφέρον να θυμηθούμε τα λόγια του, όπως τα καταγράφει ο π. Δαμασκηνός:

«Αλλά προκειμένου να εφοδιαστούν οι άνθρωποι με μια **“πνευματική” βάση για μια παγκόσμια κυβέρνηση**, πρέπει να υπάρξει κάτι υψηλότερο. Και στις ιδέες των Ηνωμένων Εθνών, παραδείγματος χάριν, βλέπουμε κάτι που μοιάζει με μια πνευματική απάντηση. Τα Η.Ε. υποστηρίζουν ότι είναι ο ακρογωνιαίος λίθος, η βάση μιας παγκόσμιας κυβέρνησης που δεν θα είναι μια τυραννία, που δεν θα βασιζείται σε οποιαδήποτε ιδιαίτερη ιδέα όπως ο κομμουνισμός,¹⁰³ αλλά σε κάτι πολύ ακαθόριστο και δίχως ιδιαίτερη χριστιανική βάση.

Στην πραγματικότητα, είκοσι περίπου χρόνια πριν, **έχτισαν ένα ναΐσκο περισυλλογής στο κτίριο των Η.Ε.** και εκείνη την περίοδο διοργάνωσαν μια μεγάλη συζήτηση για το ποιο θα ήταν το αντικείμενο της λατρείας σε αυτόν. Δεν μπορείτε να έχετε ένα σταυρό, επειδή αμέσως χαρακτηρίζεστε ως χριστιανός, δεν μπορείτε να έχετε τίποτα μουσουλμανικό ή ινδικό επειδή πάλι προσδιορίζεστε. Αυτό θα πρέπει να είναι υπεράνω θρησκείας. Τελικά κατέληξαν **σε μία μαύρη ογκώδη πέτρα (!)** Οι άνθρωποι δοκιμάζουν ένα τρομερό συναίσθημα μπροστά σε αυτήν, όπως ενώπιον ενός ειδώλου: ένα πολύ ασαφές είδος θρησκευτικού ενδιαφέροντος»...

Ο ναός αυτός έχει και το εικόνισμά του... Ένα πίνακα αφηρημένης ζωγραφικής - μια κουρελού μεγάλου μεγέθους, που ακριβώς δείχνει το ζόφο και τη σύγχυση στον οποίο οδηγεί

¹⁰³ Υποσημ. του συγγραφέως: «Η διαφορά μεταξύ του διεθνούς κομμουνισμού και της παγκοσμιοποίησης των Η.Ε. δεν είναι τόσο πραγματική όσο κάποιος νομίζει. Από τα δεκαεπτά άτομα που αναγνωρίζονται από το Υπουργείο Εξωτερικών των Η.Π.Α. ως διαμορφωτές της αμερικανικής πολιτικής στο οικοδόμημα των Ηνωμένων Εθνών, όλα εκτός από ένα αναγνωρίστηκαν αργότερα ως μυστικά μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος των ΗΠΑ. Ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών, ο οποίος ενορχήστρωσε τη διάσκεψη που κατάρτισε τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, ήταν ένα άτομο που καταδικάστηκε αργότερα ως σοβιετικός πράκτορας: ο Άλγκερ Χίς».

όλες τις θρησκείες η προσπάθεια της παγκοσμιοποίησης από την ονομαζόμενη τώρα «Νέα Τάξη». Είναι αξιοσημείωτο ότι η νέα πνευματικότητα του Ο.Η.Ε. εγκαινιάσθηκε από το γάμο στον “ναό” αυτό του (μαύρου) πρώην Γεν. Γραμματέα των Η.Ε. Kofi Annan με μια Σουηδέζα...¹⁰⁴

Ότι βέβαια όλες οι “πνευματικές” επινοήσεις του ΟΗΕ έχουν γεωκεντρική βάση και εξυπηρετούν απλώς πολιτικά συμφέροντα των παγκοσμιοποιητών, καταγράφεται επίσης από τον π. Δαμασκηνό, στον βίο του π. Σεραφείμ Rose:

«Αυτό που ο π. Σεραφείμ είπε για μια **“πνευματική βάση” σε μία παγκόσμια κυβέρνηση μετά από την πτώση του κομμουνισμού**, αντηχεί αλλόκοτα τα τελευταία χρόνια από τον Ρόμπερτ Μύλερ, πρώην Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Υπερασπιζόμενος την αποκαλούμενη **«Ενωμένη Πρωτοβουλία Θρησκειών»**, που διαμορφώθηκε το 1995 ως το πνευματικό αντίστοιχο των Ηνωμένων Εθνών, ο Μύλερ είχε δηλώσει: **Ο ρόλος και η ευθύνη της νέας Ενωμένης Οργάνωσης Θρησκειών και του Παγκόσμιου Κοινοβουλίου των Θρησκειών θα είναι τουλάχιστον να δώσει στην ανθρωπότητα μια νέα πνευματική, πλανητική, κοσμική ιδεολογία η οποία θα ακολουθήσει μετά τον θάνατο του κομμουνισμού και του καπιταλισμού...»**¹⁰⁵

Πρέπει να τονίσουμε ότι, επειδή εδώ ερευνάμε την Αποκάλυψη, η οποία όπως είπαμε έχει κέντρο την Εκκλησία και την διδασκαλία της, μας ενδιαφέρουν πρώτιστα οι τυχόν παρεκκλίσεις από την διδασκαλία αυτή, για να προειδοποιηθεί έγκαιρα κάθε πιστός Χριστιανός. Έτσι σε σχέση με το ιερό κείμενο μελετάμε πρώτα σε ποια πνευματική κατάσταση βρίσκεται η ανθρωπότητα, που φανερώνεται από την ηθική στάθμη και τις ιδεολογίες που υπάρχουν και από το ποιόν και από την ταχύτητα μετάδοσής των. Κατόπιν ενδιαφέρει το πόσο καιρό παρέμειναν στην εξουσία τα καθεστώτα που ήταν φορείς αυτών των ιδεολογιών.

Έτσι εκτός από την άνοδο και την πτώση καθεστώτων όπως του ναζισμού ή του κομμουνισμού, ενδιαφέρει για την μελέτη μας κυρίως **η άνοδος και η πτώση στο νου των ανθρώπων της αντίχριστης συνιστώσας των ιδεολογιών που στηρίζουν αυτά τα συστήματα**. Η επανάσταση ή αντεπανάσταση αρχίζει στο νου των ανθρώπων, γι’ αυτό έλεγε για τους Ρώσους ο π. Σεραφείμ ότι αργά ή γρήγορα θα ελευθερωθούν από τα δεσμά τους, διότι **«ξεσηκώνονται όχι με ένοπλη επανάσταση αλλά με τον νου τους, και γίνονται ανεξάρτητοι»**. Διότι από ολόκληρη την ιδεολογία, εκείνο που μας απομακρύνει από το Θεό είναι ότι έρχεται σε σύγκρουση με τις εντολές και τη διδασκαλία Του. Αυτό φέρνει καταστροφή πνευματική και υλική, και για να μην πιασθούμε εντελώς στον ύπνο ηχούν οι σάλπιγγες της Αποκάλυψης. Ανακεφαλαιώνουμε ως εδώ:

Οι σάλπιγγες, είπαμε, είναι μια πιο συγκεκριμένη σειρά προειδοποιητικών γεγονότων, από αυτά των έξι πρώτων σφραγίδων τα οποία εξετάσαμε πριν και δεν είναι καθορισμένου χρόνου και τόπου. Επομένως τα γεγονότα των σφραγίδων μπορούν κάποτε και να αλληλοκαλύπτονται με αυτά των σαλπιδών. Οι σάλπιγγες, είναι δηλωτικές γεγονότων της συντελούμενης αποστασίας, που θα φέρει στην αρχή τον **«υιό της ανομίας» και έχουν παγκόσμια σημασία**: **«Και το ένα τρίτο της γης κατακάηκε... Και έγινε το ένα τρίτο της θάλασσας αίμα... Και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος καιγόμενος σαν λαμπάδα, και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών...»** κλπ.

Επομένως **οι σάλπιγγες μας δείχνουν τις επιπτώσεις πάνω σ’ όλη τη γη από το σταδιακό προχώρημα στο κακό**. Και επειδή το κακό δεν έχει δική του υπόσταση, μας δείχνουν στην πραγματικότητα την απομάκρυνση από το καλό δηλ. από την αγάπη του Θεού και των συνανθρώπων μας. Είπαμε ότι ξεκινούν όχι με βάση κάποια ημερομηνία, αλλά με την εμφάνιση στο προσκήνιο της κατάστασης που περιγράφεται από την πρώτη σάλπιγγα.

¹⁰⁴ Δείτε περισσότερα στον Επίτομο υπό ΛΜΔ, σελ.49: «Ο Ο.Η.Ε. ΚΑΙ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ».

¹⁰⁵ Συγχρόνως, ο Μύλερ λέει ότι τα Ηνωμένα Έθνη πρέπει να ηγηθούν με «δυναμική δράση» **ενάντια στον «θρησκευτικό φονταμενταλισμό»**. (Από τις σελ. 364-367 του βιβλίου)

Συνολικά αφορούν το μισό ενός κύκλου χρόνου δηλ. ένα ημι-ώριο (ή ημι-όριο) προς το τέλος του κόσμου. Το πρώτο μισό της ώρας ή του κύκλου είναι μια κατάσταση προετοιμασίας και ζυμώσεων των θρησκευτικών συστημάτων και φιλοσοφικών δοξασιών, που σε συνδυασμό με την αύξηση των παθών οδηγεί στην οργανωμένη ανατροπή της ηθικής και δογματικής διδασκαλίας του Χριστιανισμού, η οποία γίνεται στο 2ο ημιώριο, που είναι αυτό των σαλπίγγων.

Τα περιγραφόμενα στην Αποκάλυψη γεγονότα των σαλπίγγων **δεν τα λαμβάνομε απ' ευθείας σαν δηλωτικά πραγματικών καταστάσεων του υλικού κόσμου**, αλλά θεωρούμε ότι είναι παραβολικές εκφράσεις που έχουν πνευματικό κυρίως νόημα, από το οποίο μετά λαμβάνομε την πιο ταιριαστή εικόνα σαν κατάσταση που αντιστοιχεί στη γη.

Το κύριο νόημα το λαμβάνομε από τη συνάφεια με τα υπόλοιπα νοήματα της Αγίας Γραφής, όπως αυτά ερμηνεύονται από τους διδασκάλους της Εκκλησίας. Η εξωτερική ερμηνεία της Αποκάλυψης είναι επομένως μια προσπάθεια ανάλογη προς την κατανόηση του Ευαγγελίου όταν ο μελετών μένει στο γράμμα των παραβολών και δεν εισέρχεται στο εσωτερό και πνευματικό νόημά τους. Αυτό είναι φυσικό να συμβαίνει με τους επιπόλαιους και άσχετους στα θέματα πίστεως αλλά όχι και με τους μαθητές του Χριστού, γιατί αυτοί τότε ακούνε: **«ακόμα και σεις είστε ασύνετοι»;** (Ματθ. Ιε 16). Ο ίδιος ο Κύριος εξ άλλου έδωσε τον τρόπο κατανόησης της Αποκάλυψης στον Ιωάννη: **«Οι επτά αστέρες είναι άγγελοι (επίσκοποι) των επτά Εκκλησιών, και οι λυχνίες οι επτά, είναι επτά Εκκλησίες»...** (Αποκ. 1:20).

Είπαμε ότι πριν να ηχήσουν οι σάλπιγγες γίνεται **σιγή στον Ουρανό**, αλλά επειδή οι σάλπιγγες είναι επτά και δεν αναφέρεται άλλο διάστημα στον Ουρανό ανάμεσά τους, αυτό μας κάνει να **θεωρούμε το διάστημα της σιγής στη Γη σαν «ημιώριο» μέχρι τη Συντέλεια**. Ένας επί πλέον λόγος είναι ότι η κρίσιμη κατάσταση που δηλώνεται από τη σιγή, όχι μόνο δεν παρέρχεται μόλις ηχήσει η πρώτη σάλπιγγα, αλλά αντίθετα συνεχίζεται κρισιμότερη με τα γεγονότα των επομένων σαλπίγγων. **Τα γεγονότα των σαλπίγγων είναι προστιθέμενα**, αλλά με ιδιαίτερη έμφαση σ' αυτά της σάλπιγγας που ηχεί κάθε φορά. Δηλ. το προχώρημα του κακού δεν ανακόπτεται μόλις αρχίσουν να ηχούν οι σάλπιγγες, με εξαίρεση ένα πολύ μικρό διάστημα που αντιστοιχεί στην **αναλαμπή της Ορθοδοξίας**. Οι άνθρωποι δηλ. δεν αλλάζουν τρόπο σκέψης και ζωής. Δεν μετανοούν όπως λέει ο ευαγγελιστής Ιωάννης. Ακόμη και μετά τον Γενικό Πόλεμο η πλειοψηφία παραμένει αμετανόητα προσκολλημένη στις αμαρτίες και τα πάθη της.

Από όσα είπαμε **η πρώτη σάλπιγγα τελειώνει, δηλ. παραδίνει τη σκυτάλη στη 2η σάλπιγγα, κάπου στον Α' παγκόσμιο πόλεμο**. Η δεύτερη που αφορά πιο προχωρημένες στο κακό ιδεολογίες εκφρασμένες κυρίως από τον κομμουνισμό και ναζισμό τελειώνει κάπου μετά τον **Β' παγκόσμιο πόλεμο**,¹⁰⁶ τότε βέβαια που αρχίζει η τρίτη σάλπιγγα. Η καταστροφή στη θάλασσα είναι μια εικόνα από τη 2η σάλπιγγα, κάτι που συνέβη κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο και, παρόλο που δεν υπάρχουν ακριβή στατιστικά στοιχεία, μοιάζει να αντιστοιχεί στις απώλειες σκαφών όλων των ειδών κατά το 1/3, που προβλέπει αυτή η σάλπιγγα. Αν και εξωτερικά ταιριάζει, είπαμε ότι στην πραγματικότητα η Αποκάλυψη μιλάει για **το 1/3 των πιστών των κατά τόπους Εκκλησιών που νεκρώθηκε πνευματικά**, δηλ. παρασύρθηκε από τους αντιθέτους και αιρετικούς, με αποτέλεσμα να ακολουθήσει μια αντίστοιχης κλίμακας σφαγή,

¹⁰⁶ Ο άγιος Νικόλαος Αχρίδος, στον άγιο π. Ιουστίνο Πόποβιτς: **«Ο βασιλεύς αντίχριστος αποτελεί την αρχήν του ΙΘ' αιώνας. Ο πάπας, αντίχριστος, αποτελεί την μέσην του ίδιου αιώνας. Οί φιλόσοφοι τής Εύρώπης, αντίχριστοι (ἀπὸ τὸ φρενοκομεῖον) ἀποτελοῦν τὸ τέλος τοῦ αὐτοῦ αἰῶνος: Ναπολέων ὁ Βοναπάρτης, ὁ Πίος (το 1870 διετύπωσε το αλάθητο του πάπα), ὁ Νίτσε (ὁ ἄλλος κόσμος ἔλεγε εἶναι ψευδαίσθησις, ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ νὰ λατρεύῃ ἄλλους θεοὺς, πρέπει νὰ μεριμνήσῃ γιὰ τὴν δική του ἀνύψωσις σὲ «ὑπεράνθρωπο»).** **Τρία μοιραῖα ὀνόματα τῶν τριῶν μεγαλυτέρων ἀρρώστων τῆς κληρονομημένης ἀσθενείας... Ὁ καῖσαρ, ὁ ποντίφηξ καὶ ὁ φιλόσοφος... καὶ μάλιστα ὄχι εἰς τὴν ἀρχαίαν εἰδωλολατρικὴν Ρώμην, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τῆς βαπτισμένης Εὐρώπης»!**

κυρίως μάλιστα στην αχανή έκταση της Αγίας Ρωσίας, του σημαντικού αυτού «Όρους» της Εκκλησίας. Ήδη αναφέραμε κάποια στοιχεία για την **μετά τη 2η σάλπιγγα κατάσταση που είναι πιο έντονα παγκοσμιοποιητική**, και είδαμε εν συντομία τις διεργασίες στον ΟΗΕ και την Αμερική.

2.6. Οικουμενισμός - Πανθησκεία - τρίτη σάλπιγγα.

Ένα από τα συνεπακόλουθα του Β΄ Παγκ. Πολέμου είναι η προσπάθεια συνένωσης όλων των αυτοσχέδιων εκκλησιών (ή “Χριστιανικών ομολογιών”) της Δύσης με την Ορθόδοξη Εκκλησία, στα πλαίσια γενικότερου σχεδίου για τον σχηματισμό παγκόσμιων οργανισμών. Το 1948, η προϋπάρχουσα ιδέα¹⁰⁷ προωθήθηκε από **1η Συνέλευση του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (WCC) στο Άμστερνταμ**. Από τότε οι γενικότερες διαβουλεύσεις μεταξύ των αυτόκλητων “εκκλησιών” μπήκαν στην τελική τους ευθεία. Το 2005 το ΠΣΕ φιλοξενήθηκε στην Αθήνα. Όπως λέει το ίδιο το WCC (ή ΠΣΕ): **«Το ΠΣΕ ενώνει 349 εκκλησίες, δικαιοδοσίες και μέλη εκκλησιών σε περισσότερες από 110 χώρες και εδαφικές περιοχές σε ολόκληρο τον κόσμο, αντιπροσωπεύοντας πάνω από 560 εκατομμύρια Χριστιανών συμπεριλαμβανομένου και του μεγαλύτερου μέρους των Ορθόδοξων Εκκλησιών του κόσμου...»**. Όπως λέει το ίδιο, για τις εκκλησίες - μέλη του το WCC (ή ΠΣΕ) έχει στόχους:

«Ως μέλη αυτής της κοινωνίας οι εκκλησίες-μέλη του ΠΣΕ:

- **Καλούνται στο στόχο της ορατής ενότητας σε μια πίστη και μια ευχαριστιακή κοινωνία.**
- *Να προωθήσουν την κοινή μαρτυρία τους στην εργασία για την αποστολή και τον ευαγγελισμό. Να συμμετέχουν στη χριστιανική υπηρεσία για την εξυπηρέτηση ανθρωπίνων αναγκών, σπάζοντας τους φραγμούς μεταξύ των ανθρώπων, που αναζητούν δικαιοσύνη και την ειρήνη, και διατήρηση της ακεραιότητας της δημιουργίας. Και*
- *Να ενθαρρύνουν την ανανέωση στην ενότητα, τη λατρεία, την αποστολή και υπηρεσία».*

Είναι προφανής λοιπόν στόχος η **«ορατή ενότητα»** κάτω από μια συγκεχυμένη πίστη **με μια φαινομενική «ευχαριστιακή κοινωνία»**, ασχέτως του τι γίνεται Μυστηριακά...¹⁰⁸ Διότι το Μυστήριο δεν επιτελείται με προδιαγραφές ανθρώπινες και σε άλλο κατασκεύασμα ξένο προς την Ορθόδοξη Εκκλησία έτσι όπως αυτή υπάρχει εξ αρχής από τα αποστολικά χρόνια ιδρυμένη από τον ίδιο τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Πέρα από την ενότητα των, έστω και κατ' όνομα μόνο, Χριστιανών, το παγκοσμιοποιημένο σύστημα χρειάζεται την ενότητα όλων των θρησκειών. Αυτό το ανέλαβε ο πάπας. Η συνάντηση όλων των “θρησκευτικών ηγετών”, κάτω από τον πάπα Ιωάννη Παύλο 2ο, στις 27-10-1986 είναι μια ημερομηνία ορόσημο. Στις 27-10-2011 συμπληρώθηκαν 25 χρόνια (μια γεννιά) και έγινε πανηγυρικά νέα τέτοια συνάντηση.

Με αυτές τις εμφανίσεις ο (εκάστοτε) πάπας προβάλεται ως αρχηγός της Πανθησκείας. Υπαγόμενες σ' αυτήν θα ελέγχονται καλύτερα οι θρησκείες, που θα αποτελούν έτσι λογιστικά υπολογιζόμενες και επεξεργάσιμες ομάδες στην παγκοσμιοποιημένη και ψηφιακή κοινωνία, η οποία στηρίζεται σε ψυχρά διανοουμενίστικα μοντέλα για να πραγματωθεί. Επικαλούνται βέβαια διάφορους πολιτικούς λόγους για τους οποίους αυτές οι συγκεντρώσεις πρέπει να γίνονται: αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, για την ειρήνη κλπ. **«Βία ποτέ ξανά, πόλεμος ποτέ ξανά, τρομοκρατία ποτέ ξανά...»** ήταν από τα συνθήματα της Ασίζης του 2011. Το αστείο είναι ότι ενώ όλοι μαζί προσεύχονται στους πιο διαφορετικούς “θεούς” για να πραγματοποιηθούν αυτά,¹⁰⁹ οι Νεοταξίτες πολιτικοί, που τους κατευθύνουν, φροντίζουν να γίνουν ακριβώς τα αντίθετα! Μετά την Ασίζη του τέλους του 1986 άρχισαν οι πόλεμοι της Νέας Τάξης το 1990 στο Ιράκ και την Βοσνία, και έκτοτε συνεχίζουν χωρίς να θέλουν να τελειώσουν...

¹⁰⁷ Από το 1902 είχε ήδη κάνει ανοίγματα στους Λατίνους και Προτεστάντες το Οικουμενικό Πατριαρχείο με την Συνοδική Εγκύκλιο του Γερμανού του Γ΄. https://www.imdleo.gr/diaf/2006/26-Oikoumenismos_all.pdf σελ. 19.

¹⁰⁸ <https://www.oikoumene.org/en/who-are-we.html>

¹⁰⁹ Δείτε φωτογραφίες στο <https://www.imdleo.gr/htm/assisi.htm>

Τώρα, μετά την Ασίζη του 2011, πάμε ακόμη χειρότερα και μάλιστα σε περιοχές αντιπάλων συμφερόντων υπερδυνάμεων, όπως στη Μέση Ανατολή.

Αυτό που ιδιαίτερα ενδιαφέρει είναι να παρατηρήσουμε ότι οι πανθηρσκευτικές συνάξεις αλλά και οι αντίστοιχες του ΠΣΕ (WCC) μόλις προβληθούν δημόσια, γίνονται πομπόι μηνυμάτων που **μειώνουν το κύρος της αληθινής Εκκλησίας του Χριστού**, διότι την συντάσσουν μαζί με ανθρωπογενείς «θηρσκειές» ή μεταλλαγμένες «εκκλησίες».

«Και ο τρίτος άγγελος σάλπιξε: και έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος καιγόμενος σαν λαμπάδα, και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών» (Αποκ. Η-10). Η τρίτη σάλπιγγα εστιάζεται στην καταστροφή από ένα αστέρα που ο Ιωάννης ο Θεολόγος βλέπει να πέφτει καιγόμενος σαν λαμπάδα. Δηλ. κατά τον τρόπο ερμηνείας της Αποκάλυψης, που ο ίδιος ο Κύριος φανέρωσε, **το πρόβλημα δημιουργείται από την πτώση ενός, αρχικά, μεγάλου κύρους επισκόπου της Εκκλησίας: «έπεσε από τον ουρανό ένας αστέρας μεγάλος»**. Γιατί αστέρες είναι οι επίσκοποι. Και η θέση τους είναι πάνω από τα γήινα, στον ουρανό, για να βοηθούν και τους πιστούς που περισπώνται σε μέριμνες της πρόσκαιρης ζωής να ανυψωθούν κι αυτοί ψηλά με τις αρετές. Αλλά οι αστέρες - επίσκοποι δεν είναι άπτωτοι. Μόλις εισέλθει και σ' αυτούς κοσμικό φρόνημα από κάποια διαβολική ιδέα που τη δέχτηκαν αντί να την απορρίψουν, παίρνουν πτωτική πορεία. Ο αστέρας που παρατηρεί ο Ιωάννης πέφτει όλο και χαμηλότερα **«καιγόμενος σαν λαμπάδα»**, από συνεχή συγκατάθεση στις διαβολικές ιδέες που σαν φωτιά τον συνοδεύουν στην πτώση του. Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και όταν ένα ουράνιο σώμα εισέρχεται στην ατμόσφαιρα της Γης. Εδώ όμως η πτώση αυτή δεν είναι σύντομη, αλλά ο Ιωάννης την βλέπει να κρατάει αρκετό χρόνο, σαν τη λαμπάδα που δεν καίγεται άμεσα. Αυτό διαφοροποιεί τον επίσκοπο αυτό από τους άλλους επισκόπους που ξέπεσαν σε πλάνες, διότι αυτοί έμειναν από κάποια στιγμή και μετά σταθεροί στη θέση τους, ενώ αυτός φαίνεται να πέφτει διαρκώς από πλάνη σε πλάνη.

Ο μεγάλος αστέρας είναι βέβαια ο πάπας - επίσκοπος της παλιάς Ρώμης, που πέφτει από αίρεση σε αίρεση επιδιώκοντας γήινα συμφέροντα. Το 1870 ο πάπας της Ρώμης αυτό-ανακηρύσσεται αλάθης στην Α΄ Σύνοδο του Βατικανού, επιβεβαιώνοντας την εμμονή των παπών στις πλάνες τους. Η Β΄ Βατικάνειος Σύνοδος (1962-1965) επεξέτεινε την πλάνη, δεχθείσα ότι ο πάπας είναι αλάθης όχι μόνον όταν αποφαινεται επισήμως και από καθέδρας ως πάπας αλλά οσάκις αποφαινεται... Έτσι πλέον κάθε “οικουμενική σύνοδος” γίνεται ένα συμβουλευτικό σωματείο των παπών. «Δεν μπορεί να υπάρξει Οικουμενική Σύνοδος αν δεν επικυρωθεί, ή τουλάχιστον αν δεν γίνει δεκτή, από τον διάδοχο του Πέτρου» λένε οι υποταγμένοι στον επί γης «θεό» πάπα, Ρωμαιοκαθολικοί.¹¹⁰ Μερικές από τη σωρεία αιρέσεων και αυθαιρεσιών που έχουν πέσει είναι:

- Το δήτην **πρωτείο του πάπα**, που συνδυαζόμενο με το «αλάθης» καθιστά υποτελή σε φθαρτό άνθρωπο την παπική εκκλησία: **«παραμένει ακέραιη η εξουσία του Πρωτείου πάνω σ' όλους τους ποιμένες και τους πιστούς. Πραγματικά, ο Επίσκοπος Ρώμης με το αξίωμά του ως αντιπροσώπου του Χριστού και ποιμένα όλης της Εκκλησίας, έχει πλήρη, υπέρτατη και παγκόσμια εξουσία μέσα στην Εκκλησία, την οποία μπορεί πάντοτε ελεύθερα να εξασκεί...»**. Τα προηγούμενα λόγια από τις αποφάσεις της Β Βατικάνειας Συνόδου δείχνουν το μέγεθος της παρανοϊκότητας όσων τα υποστηρίζουν.¹¹¹

- Αυτήν του **Filioque** την παραδοχή δηλ. της εκπορεύσεως του Αγίου Πνεύματος «και εκ του Υιού» και όχι μόνον εκ του Πατρός. Αυτό έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις αποφάσεις της Β΄ Οικουμενικής Συνόδου, που διατύπωσε το σχετικό άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως, αλλά

¹¹⁰ Κατήχηση της Καθολικής Εκκλησίας, Βατικανό, έκδ. Κάκτος, Αθήναι 1996, § 884, σελ. 293. Περισσότερα στο: «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός», γέρ. Γ. Καψάνη. www.imdle.gr/diaf/files/nwo-09/orthodoxia-kathol.pdf

¹¹¹ Από το «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός (Παπισμός) - Κύριαι Διαφοραί», αρχ. Γεωρ. Καψάνη, που μαζί με πολλά που γράφονται εδώ μπορείτε να βρείτε στο https://www.imdle.gr/diaf/2006/26-Oikoumenismos_all.pdf

και άλλων Συνόδων. Οι απολίτιστοι Φράγκοι, που ήταν Γερμανικά φύλα και κατοικούσαν κοντά στο Ρήνο ποταμό, από το 809 εισήγαγαν στα μέρη τους αυθαίρετα το Filioque στο Σύμβολο της πίστewς. Δυστυχώς πολλοί στη Δύση όπως **οι Γότθοι που εκχριστιανίστηκαν περί το 341 ασπάστηκαν τον Αρειανισμό και όχι την Ορθοδοξία**, διότι τότε ήταν αυτοκράτορας ο Κωνσταντίνος που ήταν αρειανός. Αρχικά τις διαφοροποιήσεις στα δόγματα της πίστewς δεν τις δέχθηκαν οι πάπες της παλαιάς Ρώμης. Μόνο το 1009 ο Φράγκος πάπας Σέργιος Δ' στην ενθρονιστήρια ομιλία του αποδέχθηκε το Filioque, αφού οι Φράγκοι τελικά κατάλαβαν το θρόνο του επισκόπου της παλαιάς Ρώμης, όταν προσκαλεσμένοι από τον πάπα Στέφανο το 754 μ.Χ. σταδιακά κατάφεραν να παραμερίσουν τους ως τότε Ρωμαίους την καταγωγή πάπες.

- **Οι δυτικοί δέχονται κτιστή την Χάρι του Θεού**, αλλά έτσι η θέωση είναι αδύνατη για αυτούς, ενώ οι Ορθόδοξοι δια του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά ωμολόγησαν την Θεία Χάρι άκτιστο. Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας με τις μεγάλες Συνόδους του 14ου αιώνας επεκύρωσε την διδασκαλία περί της διακρίσεως ουσίας και ενεργείας του Θεού και περί των ακτίστων Ενεργειών Του και του ακτίστου Φωτός.

- Έκαναν **οκτώ Σταυροφορίες**, από το 1095 ως το 1270. Οι σταυροφορίες κατέστρεψαν ουσιαστικά το Βυζάντιο και το παρέδωσαν στον Μωάμεθ το 1453.

- Εισήγαγαν την «**Ιερά εξέταση**» με αναρίθμητα θύματα, και είχαν **γενικότερη ανάμειξη στα κοσμικά πράγματα**, τις επιστήμες και την πολιτική. Στις ημέρες μας, ο πάπας έχει έδρα το Βατικανό, που είναι στην καρδιά της Ρώμης, με έκταση γης 440 στρέμματα, και με οικονομικά συμφέροντα που απλώνονται σε όλο τον πλανήτη. Διαθέτει πολλά κτίρια με 11.000 περ. δωμάτια. Κέντρο τού Βατικανού είναι ο Ναός τού Αγίου Πέτρου. Το Κράτος του Βατικανού ιδρύθηκε αρχικά το 755 από τον Πιπίνo τον Βραχύ, πατέρα του Καρλομάγνου, και στην εποχή μας **ανασυστάθηκε το 1929 από το Μουσολίνι**. Είναι σημαντική η αιτιολογία της ανακηρύξεως του Παπικού Κράτους, όπως την υποστήριξε ο πάπας Πίος ΙΑ: **«ο επί της γης αντιπρόσωπος του Θεού δεν δύναται να είναι υπήκοος επιγείου κράτους»!**¹¹² Ο Χριστός ήταν υπήκοος επιγείου κράτους, και μάλιστα καταδέχθηκε να απογραφεί, ο πάπας όμως δεν μπορεί να είναι!...

- Εισήγαγαν λειτουργικές καινοτομίες αντίθετες προς τις παραδομένες στην αρχαία Εκκλησία, όπως **χρησιμοποίηση αζύμου άρτου στην θεία Ευχαριστία** που αντιβαίνει στον τρόπο με τον οποίο ο Χριστός ετέλεσε το μυστικό δείπνο. Ο καθαγιασμός των τιμίων δώρων δεν γίνεται με επίκληση,¹¹³ αλλά με την απαγγελία των λόγων του Χριστού «λάβετε φάγετε... πίετε εξ αυτού πάντες...» Αντίθετα προς την εκφώνηση αυτή, **δεν επιτρέπουν μετάληψη των λαϊκών από το «Αίμα του Χριστού»!**...

- Έκαναν **καινοτομίες σε όλα τα μυστήρια της Εκκλησίας** (Βάπτισμα, Χρίσμα, Ιερwsύνη, Εξομολόγηση, Γάμο, Ευχέλαιο). Το βάπτισμα το κάνουν με ράντισμα, διέσπασαν τη σύνδεση των μυστηρίων Βαπτίσματος, Χρίσματος, και θείας Ευχαριστίας, δεν γίνεται συλλειτουργία κατά τις λατρευτικές συνάξεις κλπ. **Ο Σταυρός δεν γίνεται με τα τρία δάκτυλα ενωμένα σε ένα σημείο** για να φανερώνει την πίστη στα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος και συγχρόνως σε μια ουσία, δηλ. σε ένα Θεό.¹¹⁴

- Πλήθος άλλες διαφορές υπάρχουν μεταξύ της παπικής και Ορθόδοξης Εκκλησίας, όπως **η θεωρία για την “περισσεύουσα αξιομισθία” του Χριστού και των αγίων** που την διαχειρίζεται ο πάπας, η διδασκαλία περί του απολύτου προορισμού, η άποψη περί της ενιαίας μεθοδολογίας για την γνώση του Θεού και των κτισμάτων, η οποία οδήγησε στην σύγκρουση μεταξύ θεολογίας και επιστήμης. **Διαφορετικός είναι και ο τρόπος θεολογίας στη Δύση**

¹¹² Εκ του Μητρ. Ναυπάκτου Ιεροθέου, δείτε σχετ. υποσημείωση σε επόμενη σελίδα.

¹¹³ Διαβάστε την «Ερμηνεία της Θείας Λειτουργίας» του Αγίου Νικολάου του Καβάσιλα, και αποσπάσματα εδώ: https://www.imdle0.gr/diaf/2008/09-erm_Leit_Kavasila.pdf

¹¹⁴ Για το Σταυρό και τη θαυμαστή δύναμή του διαβάστε: www.imdle0.gr/diaf/2006/15-STAYROS_iamatikos.pdf

(σχολαστικισμός), από την Ορθόδοξη Ανατολή (ησυχασμός). Η προσπάθεια διερεύνησης των μυστηρίων της πίστεως στη Δύση γίνεται με την λογική (Άνσελμος Καντερβουρίας, Θωμάς Ακινάτης), ενώ στην Ορθόδοξη Εκκλησία επικρατεί ο ησυχασμός, δηλαδή η κάθαρση της καρδιάς και ο φωτισμός του νου, για την απόκτηση της γνώσης του Θεού. Και αφήσαμε για να αναφέρομε στο τέλος μια σημαντική αλλά και αντιφατική προς τα ήδη αναφερθέντα πλάνη.

• Το δόγμα της ασπίλου συλλήψεως της Θεοτόκου και γενικά τη ...Μαριολατρεία, κατά την οποία η Παναγία ανυψώνεται ως την Τριαδική Θεότητα και μάλιστα γίνεται λόγος και για Αγία Τετράδα.¹¹⁵ Το δόγμα αυτό εκτός του ότι αφαιρεί από τη Θεοτόκο το βραβείο για τον αγώνα της να γίνει το τιμιότατο και καθαρότατο σκεύος για την σάρκωση του Ενός της Αγίας Τριάδος, συγκρούεται με το πρωτείο του πάπα, που είναι προνόμιο του αποστόλου Πέτρου, όπως λένε οι παπικοί. Δηλ. πως το πρωτείο στηρίζεται στον Πέτρο, όταν η Παναγία είναι ανώτερή του, συμμετείχε στην Πεντηκοστή, και κατά την Σταύρωση δεν ανατίθεται από τον Χριστό στον Πέτρο αλλά στον Ιωάννη τον Θεολόγο; Και πως ενώ οι παπικοί δέχονται κτιστή τη Χάρη τη Θεού έγινε άσπιλη η σύλληψη, ενώ η Παναγία δεν ήταν ήδη Θεός όπως ο Υιός της; Διότι η κτιστή χάρη δεν δημιουργεί θεούς κατά χάριν, απλώς μπορεί να βοηθήσει ηθικά.

Όλες οι παραπάνω παπικές επινοήσεις είναι εξαρτώμενες μεταξύ τους προστιθέμενες ή αντιφατικές πλάνες. Κεντρικό σημείο απόκλισης από την Ορθοδοξία μπορεί, εκτός των προσωπικών εμπειριών επεμβάσεων των παπών, να θεωρηθεί το ότι: «Ενώ οι Ορθόδοξοι πιστεύουμε¹¹⁶ ότι ο Θεός έχει άκτιστη ουσία και άκτιστη ενέργεια και ότι ο Θεός έρχεται σε κοινωνία με την κτίση και τον άνθρωπο με την άκτιστη ενέργειά Του, εν τούτοις οι Παπικοί πιστεύουν ότι στον Θεό η άκτιστη ουσία ταυτίζεται με την άκτιστη ενέργειά Του (actus purus) και ότι ο Θεός επικοινωνεί με την κτίση και τον άνθρωπο δια των κτιστών ενεργειών Του, δηλαδή ισχυρίζονται ότι στον Θεό υπάρχουν και κτιστές ενέργειες. Οπότε η Χάρη του Θεού δια της οποίας αγιάζεται ο άνθρωπος θεωρείται ως κτιστή ενέργεια.¹¹⁷ Αλλά έτσι δεν μπορεί να αγιασθεί»... Από αυτή τη βασική διδασκαλία προέρχεται η διδασκαλία περί εκπόρευσης του Αγίου Πνεύματος εκ του Πατρός και εκ του Υιού, το καθαρτήριο πυρ, το πρωτείο του Πάπα κλπ.

Για όλα αυτά ο πρόσφατα ανακηρυχθείς άγιος π. Ιουστίνος Πόποβιτς βλέπει την πτώση του πάπα να είναι ξεχωριστή: «Εις την ιστορίαν του ανθρωπίνου γένους υπάρχουν τρεις κυρίως πτώσεις: του Αδάμ, του Ιούδα, και του Πάπα».

Να γιατί λοιπόν ο πάπας της παλαιάς Ρώμης είναι μεν **μεγάλος επίσκοπος - αστέρας**, αλλά συγχρόνως ο Ιωάννης τον **παρατηρεί να πέφτει διαρκώς «καιγόμενος σαν λαμπάδα»**. Η λαμπάδα για τους πιστούς έχει αντίθετη έννοια από ότι εδώ. Το φως της λαμπάδας των πιστών είναι συμβολικά το φως της θείας χάριτος που δίδει στους πιστούς μετάνοια, καθαρισμό από την αμαρτία και φωτισμό και, στο πέρασμα του χρόνου, **όσο καίγεται η λαμπάδα τόσο ο πιστός ανεβαίνει πνευματικά**. Αντίθετα η λαμπάδα του πάπα καίγεται από τη φωτιά της πονηρής προσπάθειάς του να κατακτήσει τα γήινα, προκαλώντας όλο και μεγαλύτερη πνευματική πτώση, όσο περνάει ο χρόνος, στον ίδιο και τους ακολούθους του. Και εδώ στην 3η σάλπιγγα ο αστέρας πέφτει στα πόσιμα γλυκά νερά: **«και έπεσε πάνω στο ένα τρίτο των ποταμών και πάνω στις πηγές των νερών»**.

¹¹⁵ Πολλά στοιχεία εδώ είναι του Μητρ. Ναυπάκτου Ιεροθέου, «Βασικά σημεία διαφοράς μεταξύ Ορθοδόξου Εκκλησίας και Παπισμού», από το τεύχος της «Παρέμβασης» του Απριλίου 2001. https://www.parembasis.gr/2001/01_04_13.htm

¹¹⁶ Από το ως άνω κείμενο του μητρ. Ιεροθέου.

¹¹⁷ Η «κτιστή ενέργεια» συγγενεύει με τον όρο που χρησιμοποιεί η επιστήμη, και αν αφορά τα σώματα μπορεί και να ταυτίζεται με τα ενεργειακά πεδία της Φυσικής... όπου ύλη και ενέργεια είναι ισοδύναμα... Για την ψυχή υποτίθεται ότι ταυτίζεται με κτιστές ενέργειες ανάλογες του κόσμου των αγγέλων... Αλλά οι άγγελοι δεν έχουν καμιά κοινή διάσταση με τον υλικό κόσμο. Συνεπώς δεν μπορούν να μεταδώσουν στα σώματα χάρη, αν δεν παρεμβληθεί η άκτιστη χάρη του Θεού που δεν δέχονται οι παπικοί... Άρα ούτε θαυμαστές ιάσεις μπορούν να γίνουν!... Διαβάστε το «πνευματικές οντότητες» υπό ΛΜΔ: www.imdleio.gr/diaf/2009/10/Bible-angels-aliens.pdf

Ο πονηρός πλέον αυτός επίσκοπος πέφτει σε μια σημαντική αίρεση. Στην **παναίρεση της Πανθηρησκείας**, η οποία μολύνει, με τις προβαλόμενες δημόσια πανθηρησκευτικές συνάξεις, το δόγμα της Χριστιανικής πίστης για τη σωτηρία μέσω των Μυστηρίων της Εκκλησίας, από τα οποία πρώτο είναι αυτό του Βαπτίσματος. **«...Απάντησε ο Ιησούς: αληθώς σου λέγω, εάν δεν γεννηθεί κάποιος εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν μπορεί να εισέλθει στην Βασιλεία του Θεού»** (Ιω Γ-5). Υποβαθμίζεται δηλ. ο ρόλος της Εκκλησίας του Χριστού. Και για μας τους Ορθοδόξους δεν θα υπήρχε πρόβλημα αν δεν συμμετείχαμε σ' αυτές ελκυόμενοι από την κοσμική ακτινοβολία του πάπα, ενός αφεντικού της αιματοβαμμένης ήδη Νέας Τάξης. Στις συνάξεις αυτές που εκπροσωπούν τα πιο αντιφατικά μεταξύ τους θρησκευτικά ρεύματα, ο πάπας καταλαμβάνει την κεντρική θέση και παρουσιάζεται σαν ανώτατη πνευματική αρχή, επεκτείνοντας την υποτιθέμενη επιρροή του σαν «αντιπρόσωπος του Θεού στη γη» και στους μη Χριστιανούς.

Γράφει ο γέροντας Γεώργιος Καψάνης, της Μονής οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους: **«Ζούμε σε εποχή συγχύσεως, διαχριστιανικού και διαθηρησκειακού συγκρητισμού (αναμείξεως), προωθήσεως της λεγομένης «Νέας Εποχής». Το πλήρωμα της Εκκλησίας μας επηρεάζεται. Πρόσφατα Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών έγραφε ότι ημπορεί να ανάψει κεριά μπροστά στην εικόνα της Παναγίας, όπως και μπροστά στο άγαλμα μιας από τις θεές του Ινδουισμού»!**¹¹⁸

Να λοιπόν γιατί ο αστέρας της Αποκάλυψης πέφτει στα γλυκά νερά, και μάλιστα στις πηγές τους. Διότι υποβιβάζεται η αναγκαιότητα των μυστηρίων της Εκκλησίας, με πρώτο αυτό του Βαπτίσματος, αλλά και του λόγου του Θεού που αυτή κηρύσσει, και μάλιστα στην αυθεντική του μορφή, αυτή των πηγών της, που εκπροσωπείται από τους Ευαγγελιστές, Αποστόλους, Προφήτες, Διδασκάλους και άλλους Δικαίους της Εκκλησίας.

«Και το όνομα του αστέρα λέγεται ο Άψινθος (όπως και το φυτό με την κατάπικρη γεύση, την αψινθιά). Και έγινε το ένα τρίτο των νερών σαν άψινθος και πολλοί από τους ανθρώπους πέθαναν από τα νερά, γιατί πικράθηκαν» (8-11). Πανθηρησκεία επομένως και Εκκλησία δεν συμβιβάζονται. Μάλιστα το ένα τρίτο των πιστών «πικράθηκε», και πολλοί των ανθρώπων πέθαναν πνευματικά όταν θεώρησαν κατόπιν αυτών των Συνάξεων ασήμαντο ή άχρηστο το Βάπτισμα και δεν προσήλθαν να ενωθούν στην Αγία του Θεού Εκκλησία.

Επομένως ο πάπας δια των Πανθηρησκειακών συγκεντρώσεων υποβιβάζει ή σωστότερα εξευτελίζει το κύρος του Χριστιανισμού χάριν των πολιτικών σκοπιμοτήτων της Νέας Τάξης. **Με αυτό τον τρόπο η Χριστιανική διδασκαλία που είναι «ύδωρ ζων» πικραίνεται, και ακόμη και το Βάπτισμα, που επίσης γίνεται με νερό, δεν θεωρείται απαραίτητο, όταν ακόμη και οι δαίμονες που εκδιώκονται απ' αυτό έχουν την τιμητική τους θέση δια των εκπροσώπων τους (όπως αυτών του Βουντού) στις συγκεντρώσεις αυτές!**

Ο Ιωάννης ο Θεολόγος δίνει στον «αστέρα» λόγω της πίκρανης που προκαλεί στις ψυχές για τη Χριστιανική διδασκαλία και ιδιαίτερα στο εισαγωγικό της Εκκλησίας μυστήριο του Βαπτίσματος, το όνομα Άψινθος ή όπως αλλιώς θα λέγαμε **Πικραντής** ή **Δηλητηριαστής ψυχών**. Αυτή είναι μια νέα ουρανόσδοτη ονομασία για τον πάπα (Πικραντής ή Δηλητηριαστής) και τη συγκεκριμένη αίρεσή του (Πίκρανη ή Δηλητηρίαση), προστιθέμενη στις παλιές που δεν αναίρεσε.

Αυτό το νόημα έχει η 3η σάλπιγγα, αλλά υπάρχει και στον υλικό κόσμο μια εικόνα πολύ ταιριαστή σ' αυτό. Είναι η καταστροφή, στις 26 Απριλίου 1986, στο πυρηνικό εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας του Τσερνομπίλ, που στα Ουκρανικά σημαίνει **Άψινθος**, και αποτελεί επιβεβαίωση ότι συντελούνται τα προβλεπόμενα από την 3η σάλπιγγα ενώ συγχρόνως είναι και προειδοποίηση για αλλαγή πνευματικής πορείας, αν δεν θέλομε να

¹¹⁸ «Ορθοδοξία και Ρωμαιοκαθολικισμός (Παπισμός) - Κύρια Διαφορά»: <https://www.imdleio.gr/diaf/2006/21-orthodoxia-rwm-Kapsanis.pdf>

συνεχισθούν αυτές οι πληγές. Στα πυρηνικά εργοστάσια γίνονται σχάσεις ανάλογες με αυτές που γίνονται στα άστρα, και ο αστέρας της Αποκάλυψης έχει επομένως την αντιστοίχισή του στην εκεί καταστροφική έκρηξη. Την έκρηξη στο Τσερνομπίλ είχε προφητεύσει ο **γέροντας Αριστοκλής** (1838-1918) από την Μόσχα. **«Η αναγέννηση στη Ρωσία θα αρχίσει μετά μια πολύ ισχυρή έκρηξη στην όχθη ενός μεγάλου ποταμού».**

Το 1986 ζούσε στον κόσμο αυτό ο γέροντας Παΐσιος και έλεγε: **«Εκεί, στην Αποκάλυψη, ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος αναφέρει ότι είδε αστέρα μέγα καιόμενο να πέφτει από τον ουρανό μολύνοντας, πικραίνοντας, και δηλητηριάζοντας θανάσιμα τα νερά και τις πηγές των υδάτων... Και το όνομα του αστέρος ΑΨΙΝΘΟΣ... Ουκρανικά Τσερνομπιλ. Όσοι περιμένουν ακόμη να πέσει κάποιο αστέρι από τον ουρανό έχουν πλανηθεί. Ποτέ δεν πρόκειται να καταλάβουν ότι αυτό έχει ήδη γίνει!»**¹¹⁹

Είναι ξεκάθαρη η τοποθέτηση του γέροντος Παϊσίου ότι **το σημάδι της 3ης σάλπιγγας δόθηκε**, και βέβαια στον κατάλληλο καιρό. Τον ίδιο χρόνο, στις **27-10-1986** έγινε η **Πανθρησκευτική Συνάντηση της Ασίας**.

Δεν παύει όμως να ενεργεί και σήμερα η πνευματική αιτία της καταστροφής, που είναι η διενέργεια των πανθρησκευτικών και οικουμενιστικών αλλά και πολλών άλλων μικρότερων διαθρησκειακών συνάξεων, επομένως δεν είναι περίεργο που **στη γη οι πληγές συνεχίζονται**. Μετά από σεισμό¹²⁰ που προκάλεσε θαλάσσιο τσουνάμι στις 11 Μαρτίου του 2011 έγινε καταστροφή **σε πυρηνικά εργοστάσια τη Ιαπωνίας** με ανάλογες επιπτώσεις από διαφυγή ραδιενέργειας όπως αυτές του Τσερνομπίλ της Ουκρανίας. Αλλά την ίδια χρονιά στις 27-10-2011 έγινε νέα Πανθρησκευτική Συνάντηση στην Ασία!¹²¹

Η Πανθρησκευτική συνάντηση της Ασίας δεν έγινε τυχαία το 1986. Το 1986 ήταν και το έτος που έγινε η πρώτη προσπάθεια συμφωνίας μεταξύ των προέδρων **Κορμπατσώφ και Ρήγκαν στο Βλαδιβοστόκ** για να μπει η Ρωσία στη Νέα Τάξη. **Είχε προηγηθεί συμφωνία**¹²² του πολωνού πάπα Ιωάννη Παύλου 2ου με τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν για να ανατραπεί το καταρρέον οικονομικά καθεστώς του κομμουνισμού στην Ευρώπη.

Αλλά υπάρχει μία είδηση¹²³ που κάνει ακόμα πιο σημαντική την συγκεκριμένη ημερομηνία. **«Στις 27 Οκτ. 1986 οι υπολογιστές συνέδεσαν τα οικονομικά συστήματα του κόσμου δημιουργώντας μια παγκόσμια οικονομία. Έτσι γεννήθηκε η σύγχρονη ελεύθερη αγορά».** Μάλλον από τότε, με τη διευκόλυνση των ηλεκτρονικών συναλλαγών, άρχισε ο καθοδηγούμενος από διεθνείς χρηματιστηριακούς κύκλους οικονομικός έλεγχος των χωρών, προκειμένου όλοι να οδηγηθούν σε πλήρως κατευθυνόμενη **παγκόσμια οικονομία**.

Είναι ενδιαφέρον ότι η **3η Οικουμενική Σύνοδος** το 431 στην Έφεσο, κατέδικασε τον Νεστόριο, που δεν αναγνώριζε την Παναγία ως Θεοτόκο, αλλά σαν χριστοτόκο. Η Θεοτόκος όμως είναι όλης της Εκκλησίας πνευματική μητέρα. **Όταν υποβαθμίζεται η Θεοτόκος υποβαθμίζεται η Εκκλησία και η σχέση όλων των μελών της με τον Θεό.** Αν γέννησε ένα απλό χριστό Κυρίου η Θεοτόκος τότε τα Μυστήρια της Εκκλησίας είναι τυπικά και όχι αληθινά.

¹¹⁹ Από την ενότητα «ΑΡΜΑΓΕΔΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ» του βιβλίου του κ. Νικ. Ζουρνατζόγλου, «ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΩΝ - ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ ό ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ».

¹²⁰ Δείτε και «Αναστατώσεις και καταστροφές παντού» υπό ΛΜΔ: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/02/anastat.pdf>

¹²¹ Μπορεί, όποιος επιθυμεί να διεισδύσει περισσότερο, να δει ότι στην Ουκρανία εξεργάηη ο 4ος αντιδραστήρας και στην Ιαπωνία και οι 4. Και αυτό ίσως διότι από τις Οικουμενιστικές - Πανθρησκευτικές συνάξεις η Ουκρανία σαν χώρα με λαό κράμα Καθολικών και Ορθοδόξων βλάπτεται από την μη προσέλευση των πιστών στο Ορθόδοξο δόγμα το οποίο διακηρύσσει θεολογικότερα ο 4ος ευαγγελιστής (Ιωάννης ο Θεολόγος), ενώ η Ιαπωνία βλάπτεται καθολοκληριάν, σαν παγανιστική χώρα, υποβαθμίζοντας τη σημασία και των 4 ευαγγελιστών και μη προσερχόμενη στην πίστη. Όπως οι 4 ευαγγελιστές παρέχουν ενέργεια ζωής με το λόγο του Κυρίου που περιέχουν, έτσι και οι πυρηνικοί ανιδραστήρες προσφέρουν ενέργεια για τις καθημερινές ανάγκες της ζωής.

¹²² Στις 24-9-1992, το «TIME» χαρακτήρησε «**Ιερά Συμμαχία**» (HOLY ALLIANCE) τη συνεργασία πάπα - Ρήγκαν για την ανατροπή του κομμουνισμού.

¹²³ Δείτε σχετικό βίντεο: <https://www.imdle0.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

Διότι χριστό ονομάζει ο Θεός, στην Παλαιά Διαθήκη, ακόμη και τον μη Ιουδαίο βασιλιά Κύρο.¹²⁴

Η 3η σάλπιγγα παρατηρούμε έτσι να έχει σχέση αλλά με αντίθετο νόημα προς τις αποφάσεις της 3ης Οικουμενικής Συνόδου. Κατά το σκεπτικό του Αγίου Νεκταρίου **μία ακόμη ζώνη πνευματικής προστασίας των Χριστιανών από τις δημόσια κυκλοφορούσες πλάνες, έχει πάψει να υφίσταται.** Αναλογιζόμαστε έτσι πόσο μεγάλη υπήρξε η συμβολή του Χριστιανικού βασιλείου των Ρωμαίων από την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου, συμπεριλαμβανομένου και αυτού της Ρωσίας, στο να προστατεύει τους ανθρώπους του από πνευματικά θανάσιμες πλάνες, και να τους ενημερώνει γι' αυτές μέσω Εκκλησιαστικών Συνόδων. Όσο όμως ο κόσμος γίνεται στη δημόσια ζωή εχθρικότερος στους πιστούς, τόσο γίνεται ισχυρότερη η παρουσία του Θεού μέσα σε όσους τον λατρεύουν «**εν πνεύματι και αληθεία**», και έχει ληφθεί ήδη η πρόνοια γενικότερης προστασίας των, με το μυστικό σφράγισμά τους, το οποίο όπως είπαμε δεν αφορά μια μόνο εποχή, αλλά όλους τους έσχατους χρόνους των σαλπίγγων.

Παρατηρήσαμε λοιπόν, ότι **η πλάνη του αρειανισμού** αφού εκτόπισε από το νου των ανθρώπων την αληθινή γνώση για την ύπαρξη στον Κύριο Ιησού Χριστό Θεϊκής φύσης, και όχι μόνο ανθρώπινης, **ουσιαστικά περιόρισε τον Θεό στον Ουρανό**, και μέσα στη ροή του χρόνου γέννησε πολλούς άλλους **γήινους “χριστούς”** με πρώτο τον “αλάθητο” πάπα της Ρώμης ή **“υπερανθρώπους”** όπως τους ηγέτες του κομμουνισμού και ναζισμού.¹²⁵ Αυτοί όχι μόνο βασάνισαν τον κόσμο με τις υπερήφανες και παρανοϊκές ιδέες τους, αλλά και γέμισαν πτώματα τις χώρες της οικουμένης από όπου πέρασαν. Δεν στάθηκαν όμως μόνο ως εδώ, οι αρειανίζοντες, αλλά θέλοντας να σταθεροποιήσουν την πλάνη τους, ενώ είναι φθαρτοί άνθρωποι, την ανακήρυξαν όπως και τους εαυτούς των αλάθητη. Δηλ. τα αρειανής έμπνευσης κινήματα του κομμουνισμού και ναζισμού δίωξαν την διδασκαλία της Εκκλησίας, απαγορεύοντάς την όπου μπορούσαν, και αντικαθιστώντας την με τις δικές τους «αλάθητες» ιδεολογίες, γιαυτό και οι οπαδοί τους τις τιμούν σε κάθε αναφορά τους με θρησκευτική ευλάβεια. **Αυτή όμως, η αντικατάσταση της Χριστιανικής διδασκαλίας με άλλη αντίθετων αρχών, τείνει να γίνει βλασφημία του Αγίου Πνεύματος ανάλογα με το βαθμό αποδοχής της, δηλ. να είναι ασυγχώρητη.** Η προσθήκη της Οικουμενιστικής και Πανθρησκευτικής πλάνης στις κυκλοφορούσες δημόσια πλανεμένες αντιλήψεις και ιδεολογίες μειώνει την εμπιστοσύνη των ανθρώπων στην Εκκλησία, πικραίνοντας τις ψυχές και είναι αντίστοιχη της πλάνης του Νεστορίου που υποβίβαζε το κύρος της Θεοτόκου, όπως εξηγήσαμε πριν.

Η επαναφορά των αρχαίων αιρέσεων με νέα μορφή και όνομα στη δημοσιότητα δείχνει ότι προχωράμε στην γενική συσκότιση που θα αναδείξει τον τελικό Αντίχριστο. **Η τρίτη σάλπιγγα χρονικά προσδιορίζεται από το πυρηνικό ατύχημα του Τσερνομπίλ (1986),** αλλά οι πνευματικές διεργασίες που αφορά άρχισαν ενωρίτερα, λαμβάνοντας σχήμα με τις οικουμενιστικές συνάξεις μετά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1948), και βέβαια συνεχίζονται αφού η πίκραση συνεχίζει να εκδηλώνεται και στο εξωτερικό πεδίο, με νεότερο χτυπητό ατύχημα αυτό της Ιαπωνίας (2011). Μετά την τρίτη σάλπιγγα άρχισαν οι διαδικασίες της Παγκοσμιοποίησης στηριζόμενες στα ήδη σαθρά θεμέλια των προηγμένων κινήματων.

¹²⁴ Δια του προφήτου Ησαΐου: «Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύρω...» (Ησ. Μθ 1). Χριστοί ήταν από τους Ισραηλίτες οι ιερείς, οι προφῆτες και οι βασιλείς.

¹²⁵ Κατά τον Άγιο π. Ιουστίνο Πόποβιτς: **‘Ο Άρειανισμός δεν έχει ακόμη ταφεί. Είναι σήμερα τῆς μόδας και έχει διαχυθεῖ σὰν ψυχὴ στὸ σῶμα τῆς σύγχρονης Εὐρώπης.** Στην κουλτούρα τῆς Εὐρώπης, στὴν φιλοσοφία, στὴν ἐπιστήμη, στὸν πολιτισμὸ καὶ ἐν μέρει στὴν θρησκεία τῆς, ὑπάρχει κρυμμένος ὁ Άρειανισμὸς. παντοῦ ὁ Χριστὸς συστηματικὰ καταβιβάζεται σὲ ἀπλὸ ἄνθρωπο. «**Πόθεν τόσος ἀρειανισμὸς σήμερον;**» διερωτᾶται ὁ Γέρων Ἰουστίνος. «**Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε σήμερον τὸ μέτρον τῶν πάντων, μέτρον ὄλων τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ὄντων καὶ πραγμάτων. Μετρῶν μὲ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τὰ πάντα ὁ εὐρωπαϊκὸς ἄνθρωπος ἀπορρίπτει πᾶν ὄ,τι εἶναι εὐρύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, μεγαλύτερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἀπειρότερον ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Τὸ στενὸν τοῦ μέτρον στενεύει τὸν Θεάνθρωπον εἰς ἄνθρωπον.**» (Θεάνθρωπος, σελ. 140-142).

Αναφέραμε τι έλεγε ο π. Σεραφεΐμ Ρόουζ και άλλοι ερευνητές για την πορεία της κατάστασης στην Αμερική, η οποία τώρα ηγείται στην προσπάθεια για μια μοναδική κυβέρνηση σε όλο τον κόσμο και ένα (παγκόσμιο) ηγέτη.

Λίγα χρόνια μετά το Τσερνομπίλ η προσπάθεια της παγκοσμιοποίησης παίρνει το όνομα **Νέα Τάξη Πραγμάτων** από τον αμερικανό πρόεδρο Τζόρτζ Μπους τον πρεσβύτερο, κατά τον πόλεμο του Ιράκ το 1990.¹²⁶ Ο τότε πρόεδρος Alan Greenspan, της Ομοσπονδιακής Τράπεζας Αποθεμάτων (**Federal Reserve**) που έμμεσα κατευθύνει την πολιτική της Αμερικής, μας είπε για το μέλλον όπως το έβλεπε ο ίδιος: **«Ανησυχώ πολύ λίγο για το θέμα των ξένων επενδύσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αντίθετα, η ενοποίηση των παγκόσμιων οικονομιών είναι μία επιθυμητή εξέλιξη. Οι παγκόσμιοι ηγέτες προφητεύουν και φωνάζουν για μια ενωμένη οικονομία, μια συγκεντρωτική κυβέρνηση, ένα μοναδικό άτομο που θα οδηγήσει την ανθρωπότητα... στην επόμενη χιλιετηρίδα».**¹²⁷ Να ο χιλιασμός και στη Νέα Τάξη, σαν συνέχεια της πνευματικής κληρονομιάς από τον κομμουνισμό και ναζισμό, όπως και η συνέχεια του αρειανισμού με το «ένα μοναδικό άτομο»...

Οι άνθρωποι πρέπει να μείνουν υποταγμένοι, και μάλιστα σε ένα μόνο άτομο! Το μόνο που δεν λένε είναι ότι **πρέπει τα γράμματα του ονόματός του αθροιζόμενα να δίνουν σαν αποτέλεσμα το 666!!!**¹²⁸ Αυτό μάλιστα παριστάμενο στις ράβδους «οδηγούς» του barcode (του προτύπου EAN-13) κυριαρχεί στην αγορά,¹²⁹ περίπου από το 1990, όταν η ηλεκτρονική εξελίχθηκε. Εφευρέθηκε όμως ενωρίτερα, το 1973.

Και ο **Henry Spaak**, πρώην γεν. γραμματέας της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας (NATO): **«Αυτό που θέλουμε είναι ένα άνθρωπο με ικανό ανάστημα για να διατηρήσει την υποταγή όλων των ανθρώπων και να μας εξυψώσει από τον οικονομικό βάλτο μέσα στον οποίο βυθιζόμαστε. Στείλτε μας έναν τέτοιο άνθρωπο και είτε είναι θεός είτε είναι διάβολος, εμείς θα τον δεχτούμε»!** Στην πραγματικότητα “θεοί” και “διάβολοι”, για τον δυτικό τρόπο σκέψης, λίγο διαφέρουν.

Τότε, περί το 1990, αρχίζουν σύμφωνα με το όραμα του **Αγίου Καλλινίκου** από την Ρουμανία, που έγινε με τη μεσολάβηση του Αγίου Νικολάου και Αγίου Γεωργίου, **τα κυρίως γεγονότα της συντελείας** (7500 από Αδάμ).¹³⁰ Επομένως η «**Νέα Τάξη**» (New World Order ή **NWO**) χαρακτηρίζει τα γεγονότα αυτά ως το τέλος του κόσμου.

Μετά την τρίτη σάλπιγγα λοιπόν έρχεται η νεοταξική προσπάθεια παγκοσμιοποίησης, στηριγμένη στην ίδια **σάπια πνευματικότητα** που γέννησε τον κομμουνισμό και ναζισμό.

2.7. Η τέταρτη σάλπιγγα. «Και ο τέταρτος άγγελος σάλπισε. Και χτυπήθηκε το ένα τρίτο του ήλιου και το ένα τρίτο της σελήνης και το ένα τρίτο των αστεριών, για να σκοτεινιάσει το ένα τρίτο από αυτά, και η ημέρα να μη φωτίσει κατά το ένα τρίτο της, και η νύχτα παρόμοια». (8-12)

Ο τέταρτος άγγελος κρύβει το φως του ήλιου, των άστρων και της σελήνης κατά το ένα τρίτο, δηλ. **επιτρέπει να μειωθεί η φωτιστική διδασκαλία των λόγων του Χριστού στη γη** κατά το τρίτο (1/3), και έτσι να έρθουν μεγάλοι πειρασμοί που θα πλήξουν όχι μόνο τους ασεβείς αλλά και τους αμελείς Χριστιανούς, με την δημιουργία συγκρούσεων μεταξύ των διαφόρων ομάδων από την αύξηση της εμπάθειας. Διότι η **εμπάθεια κερδίζει έδαφος όταν ο λόγος του Θεού παύει να συγκρατάει τα άτομα από τις κακές διαθέσεις τους.**

¹²⁶ Δείτε το 27-10-1986, Τσερνομπίλ, Ομιλία Μπους κλπ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2011/vid11/28-10-1986.htm>

¹²⁷ <https://www.imdleio.gr/html/nwo.htm>

¹²⁸ Βλ. «666-υπολογισμοί»: https://www.imdleio.gr/html/666_yp.htm

¹²⁹ Βλ. άνω υποσημείωση και BARCODE - απλοποιημένη σύντομη ανάλυση: https://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/html-proph/barcode_analysis.htm

¹³⁰ Θα το βρείτε στον τόμο των «Προφητειών» σελ.112.

Μάθαμε τι γίνεται στην Αμερική από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ, αλλά τα ίδια ισχύουν στην Ευρώπη ακόμη και στην Ορθόδοξη Ελλάδα. Προχωράει δηλ. η ιδέα του περιορισμού των δικαιωμάτων των Χριστιανών στο τομέα της εκπαίδευσης, στον τομέα της δημόσιας προβολής της πίστης των κλπ, ενώ αντίθετα διαφημίζονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης βλάσφημες θεωρίες και ταινίες, και η ανηθικότητα εκτός του ότι προβάλλεται συγχρόνως και επαινείται...

Μετά την οικονομική ενοποίηση των χρηματιστηριακών αγορών, του 1986, η φιλαργυρία των κύκλων διακίνησης του χρήματος δημιούργησε προβλήματα στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Δεν τους ενδιαφέρει αν πεθαίνει κόσμος από την πολιτική αυτή που υποστηρίζεται από τις ισχυρές χώρες όπως την Αμερική και τη Γερμανία. Παρόλο που δεν κερδίζουν ούτε οι απλοί Αμερικανοί ή Γερμανοί πολίτες αλλά μόνο οι μεγαλοχρηματιστές οι τελευταίοι δεν αλλάζουν την τακτική τους. Επειδή «**η φιλαργυρία είναι ρίζα πάντων των κακών**» κατά τον Απόστολο Παύλο, από τις άδικες ενέργειες των χρηματιστών ξεκινάει σαν αλυσσώτη αντίδραση μια αλληπάλληλη ομάδα κακών στις επόμενες σάλπιγγες. Διότι το μίσος μεταξύ των ανθρώπων θα σκορπίσει σαν αποτέλεσμα των ενεργειών τους το θάνατο, μέσα και έξω από τις χώρες, στον πόλεμο που για το λόγο αυτό λέγεται **γενικός** από τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό.

Στην Ελλάδα, η φιλαργυρία των Τραπεζιτών με την σύμπραξη ντόπιων, πνευματικά νεκρών, συνεργατών μπαίνει σε ένα προχωρημένο στάδιο το 2010, σε μια ενορχηστρωμένη προσπάθεια λεηλασίας του Ελληνικού κράτους με τη βοήθεια της χρηματιστηριακής εταιρίας Goldman-Sachs και ξένων πολιτικών. **Τον ίδιο χρόνο εκρήγνυται το ηφαιστείο της Ισλανδίας Eyjafjallajokull (Εϊγιαφιατλαγιοκούλ)**. Τα αποτελέσματα είναι σχετικά ήπια, ιδίως από την τέφρα που σκέπασε τους Ουρανούς της Ευρώπης και άλλα μέρη λιγότερο. Δεν είχαμε οδυνηρά συμβάντα όπως νεκρούς, που υπήρχαν πχ από την έκρηξη του ηφαιστείου Krakatoa στην Ινδονησία το 1883, και έφτασαν τους 40.000, αλλά δεν προβλεπόταν κάτι τέτοιο από την Αποκάλυψη. Απλά, η επικίνδυνη στάχτη προκάλεσε σταμάτημα των αεροπορικών πτήσεων για αρκετό διάστημα. Η έκρηξη του ηφαιστείου έγινε την **20η Μαρτίου το βράδυ, κατά την εαρινή ακριβώς ισημερία**. Αυτό δηλώνει το αφύσικο να μην πηγαίνομε σε περισσότερο φως αλλά σε λιγότερο λόγω στάχτης. Προφανώς λοιπόν **ο χρόνος της έκρηξης του Ισλανδικού ηφαιστείου είναι σημάδι ότι η πνευματική συσκότιση μειώνει το φως του Χριστού, τον καιρό ακριβώς της Άνοιξης που φέρνει την Ανάσταση του Κυρίου και το αληθινό Φως, που ακολουθείται από την φωτολουσία των πυρίνων γλωσσών της Πεντηκοστής**. Δηλ. τον καιρό που θα έπρεπε ο σύγχρονος άνθρωπος να ετοιμασθεί για να δεχθεί το Αναστάσιμο φως, και να μπορέσει έτσι να λάβει τη λύση των προβλημάτων που τον απασχολούν, αυτός στρέφεται στο σκοτάδι των παθών, όπου αντί για λύση τον περιμένει καταστροφή.

Αυτό είπαμε έχει σχέση με την “**έκρηξη**” της **φιλαργυρίας των Τραπεζιτών - Χρηματιστών τον ίδιο καιρό**, αλλά επίσης και με την διαφήμιση των σαρκικών παθών σαν δείγμα ελευθερίας, και μάλιστα της ομοφυλοφιλίας. Γράψαμε¹³¹ ήδη ότι **μετά τα σαρκικά πάθη έρχεται η φιλαργυρία, και κατόπιν έρχονται οι ταραχές μέσα στις χώρες, και ύστερα οι μεγάλοι πόλεμοι που θα καταλήξουν γρήγορα στον 3ο Παγκόσμιο Πόλεμο**.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης (Council of Europe Parliamentary Assembly ή PACE) λέει είδηση του πρακτορείου Ιντερφάξ, ένα πρόβλημα έχει, την **ομοφυλοφιλική συμπεριφορά**: «**Ευρωβουλευτές προτείνουν να διδάσκονται τα παιδιά του σχολείου για τις ιδιαιτερότητες της ομοφυλοφιλικής συμπεριφοράς**». Αλλά μια ομάδα Ρώσων Ορθοδόξων αναρωτιούνται: «**Είναι δυνατόν η κάποτε Χριστιανική Ευρώπη να έχει ξεχάσει την Αγία Γραφή και την κατάληξη που είχαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα**»;

Ίσως και ο **τόπος του ηφαιστείου δεν είναι τυχαίος**. Έγινε στην Ισλανδία την χώρα που περισσότερο υποστήριξε την ομοφυλοφιλία κάτω από την πρώτη παγκοσμίως, δημόσια προβαλλόμενη, ομοφυλόφιλη ηγέτιδα:

¹³¹ Περισσότερα και βίντεο στην 4η σάλπιγγα (pdf): https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf

«Η πρώτη gay ηγέτης στον κόσμο, κέρδισε τις εκλογές στην Ισλανδία», λέει είδηση από ελληνικό site. «Είναι η πρώτη gay ηγέτης στον κόσμο που δεν έχει κρύψει την ομοφυλοφιλία της», διευκρινίζει. (Συζεί με σύμφωνο συμβίωσης).¹³²

Αυτή η αύξηση της εμπάθειας που σκοτίζει το νου του λαού, οφειλόμενη στο κρύψιμο του Χριστού, της Εκκλησίας και των Αγίων στο δημόσιο βίο που κυριαρχείται από πνεύμα απιστίας, πλεονεξίας και εγωισμού αναμειγμένο με ανηθικότητα, δηλ. πνεύμα αποστασίας από τις αρχές του Χριστιανισμού, είναι βασικά η 4η σάλπιγγα. Σαν σημάδι της στο υλικό πεδίο μπορούμε να λάβουμε το προαναφερθέν ηφαίστειο της Ισλανδίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα είναι το μοναδικό φαινόμενο. Επειδή μάλιστα τα αποτελέσματα των σαλπίγγων είναι, κατά ένα μέρος τους, προστιθέμενα είναι σχεδόν σίγουρο ότι κατά τον παγκόσμιο πόλεμο που περιγράφεται στην 6η σάλπιγγα θα προστεθεί και η συσκότιση όχι μόνο του πνευματικού ουρανού στα μυαλά των ανθρώπων, αλλά και της ατμόσφαιρας από τα τότε πολεμικά γεγονότα.

Αν την 4η σάλπιγγα τη δούμε φυσικά, κατά τις κοσμικές αντιλήψεις, θα διακρίνομε διάφορες αιτίες στο φυσικό κόσμο που αυξάνουν την μόλυνση στην ατμόσφαιρα και καλύπτουν τον ήλιο. Η απότομη εκβιομηχάνιση της Κίνας και Ινδίας, χωρίς μάλιστα μέτρα προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά και της Ρωσίας, δημιούργησαν συνθήκες απόκρυψης του ήλιου παρόμοιες με τις περιγραφόμενες στην 4η σάλπιγγα της Αποκάλυψης, αν εξετασθεί εξωτερικά. Αν προστεθεί και η μόλυνση από τα ηφαίστεια, τις τεράστιες πυρκαγιές διεθνώς, και τις συνέπειες από πολεμικές επιχειρήσεις, όπως το κάψιμο μέρους των πετρελαιοπηγών του Κουβέϊτ το 1991 από τον Σαντάμ Χουσεϊν, τότε το όλο σκηνικό πιθανόν να έχει φτάσει κάποια στιγμή στο ποσοστό σκοτεινιάσματος της Αποκάλυψης (1/3 ή 33%). Υπάρχει εξ άλλου η **πλανητική σκίαση**¹³³ ένα σχετικό φαινόμενο, που παρατηρήθηκε σχεδόν πρόσφατα, και οφείλεται σε νέφη που δημιουργούνται από μικροσωματίδια ρύπων. Η επιστήμη τα καταγράφει αυτά, και μετράει την πλανητική σκίαση από τη μείωση της ηλιοφάνειας¹³⁴ ή της συνολικής ηλιακής ακτινοβολίας, που γίνεται με ειδικά όργανα.

Δεν είναι ξεκάθαρο αν κάποτε το ποσοστό σκίασης έφτασε αυτό της Αποκάλυψης, διότι πρόκειται για παράγοντα κυμαινόμενο, και για τον λόγο ότι **το συγκεκριμένο φαινόμενο της «πλανητικής σκίασης» ή «global dimming» δεν είναι αρεστό στη Νέα Τάξη να ακούγεται πολύ**, επειδή θεωρείται αντίπαλο του φαινομένου του θερμοκηπίου,¹³⁵ στο οποίο οι νεοταξίτες στηρίζουν τις ελπίδες τους για... νέους φόρους! Λέει πχ η κλιματολόγος **Beate Liepert**: «*Νομίζαμε ότι ζούσαμε σ' ένα κόσμο πλανητικής υπερθέρμανσης, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι ακριβώς έτσι. Ζούσαμε σ' ένα κόσμο Πλανητικής Υπερθέρμανσης και Σκίασης και τώρα αφαιρούμε την Πλανητική Σκίαση. Οπότε καταλήγουμε στον κόσμο της Πλανητικής Υπερθέρμανσης*»...

Βέβαια υπάρχει το... **H.A.A.R.P.**¹³⁶ και άλλοι τεχνητοί και μη παράγοντες που επηρεάζουν το κλίμα, αλλά δεν εξετάζονται εδώ. Πάντως ο εξωτερικός τρόπος άμεσης προσέγγισης του θέματος δεν αποδίδει την πλήρη και αληθινή ερμηνεία του. Γι' αυτό το λόγο ενδιαφερθήκαμε πρώτα για την πνευματική - εσωτερική του ερμηνεία.

¹³² Από την «4η σάλπιγγα» υπό ΛΜΔ: https://www.imdleio.gr/diaf/2010/4th_salpiga.pdf

¹³³ Δείτε το σχετικό video του BBC: <https://www.imdleio.gr/diaf/files/poly10/02/glob-dim.htm> ή pdf κείμενο: https://www.imdleio.gr/diaf/2010/04/Global_dimming.pdf

¹³⁴ Άλλο ηλιοφάνεια άλλο φωτεινή ενέργεια και άλλο ηλιακή ακτινοβολία. Εμάς μας ενδιαφέρει η φωτεινή ενέργεια που είναι μέρος της ηλιοφάνειας, η οποία είναι ένα μέρος της συνολικής ακτινοβολίας του ήλιου, που βέβαια δεν λαμβάνει όλη μέρος στα ίδια φαινόμενα.

¹³⁵ Πχ. η πλανητική σκίαση δημιούργησε ψύξη μεταξύ 1940 και 1970, από τους βιομηχ. ρύπους.

¹³⁶ Δείτε «Όπλα του Γενικού πολέμου» υπό ΛΜΔ: https://www.imdleio.gr/diaf/2011/06/weapons_gen_war.pdf

Συνεχίζει όμως το ιερό κείμενο: **«Και είδα, και άκουσα έναν αετό να πετάει μεσούρανα, λέγοντας με φωνή μεγάλη. Ουαί (αλλοίμονο), ουαί, ουαί σ' αυτούς που κατοικούν πάνω στη γη από τις υπόλοιπες φωνές της σάλπιγγας των τριών αγγέλων που πρόκειται να σαλπίσουν».** (8-13).

Αετός εμφανίζεται εδώ, και πετάει μεσούρανα, και λέει **τρία ουαί** (αλλοίμονο) σ' όσους κατοικούν πάνω στη γη. Αλλά τίποτα αργό δεν υπάρχει στις Γραφές. Όλα όσα γράφονται έχουν βαθύ και συγκεκριμένο νόημα. **«Τίποτα δεν είναι αργό από όσα είναι του Πνεύματος»** λέγει ο άγιος Κύριλλος.¹³⁷ Και ο Μέγας Βασίλειος λέγει επίσης ότι **«τίποτα μέχρι συλλαβής δεν είναι αργό των θεοπνεύστων λόγων».**¹³⁸

Επομένως τα εδώ συμβολιζόμενα θα μας καταδείξουν πολύ μεγάλης σημασίας καταστάσεις για ολόκληρη τη γη. Θα δούμε κατόπιν ότι **τις τρεις τελευταίες σάλπιγγες ονομάζει επίσης «ουαί» ο Ιωάννης ο Θεολόγος** και συγγραφέας της Αποκάλυψης. Στο τέλος της 5ης σάλπιγγας αναφέρει: **«Το ουαί το ένα πέρασε· ιδού, έρχονται ακόμα δύο ουαί μετά από αυτά»** (9-12). Το επαναλαμβάνει στο τέλος της 6ης σάλπιγγας: **«Το ουαί το δεύτερο πέρασε· ιδού, το ουαί το τρίτο έρχεται γρήγορα»** (11-14). Στην 7η σάλπιγγα περιλαμβάνεται η Συντέλεια, γιαυτό και δεν έχει νόημα να διευκρινίσει πότε πέρασε το 3ο ουαί... Βάσει αυτών εξηγήσαμε ήδη σε άλλο κείμενο¹³⁹ ότι **τα τρία «ουαί» του αετού (που είναι ο ίδιος ο Ιωάννης που έχει σύμβολο τον αετό) είναι προτυπώσεις, καταστάσεις σε μικρογραφία όσων πρόκειται να συμβούν στις κυρίως σάλπιγγες,** δηλ. προειδοποιήσεις που έχουν ισχυρή σύνδεση με τα καθαυτά γεγονότα των τριών τελευταίων σαλπίγγων.

Επομένως η **4η σάλπιγγα** που αναλαμβάνει τη σκυτάλη των **μερικών κρίσεων που είναι και προειδοποιήσεις** όπως είπαμε, από την 3η, γύρω στην εποχή του Τσερνομπίλ (1986), δηλ. όταν αρχίζει η Νεοταξική παγκοσμιοποίηση, την παραδίδει όταν αρχίζουν τα τρία προειδοποιητικά ουαί πριν την πέμπτη σάλπιγγα. Και πάλι όμως τονίζουμε ότι οι ενέργειες των σαλπίγγων είναι κατά ένα βαθμό προστιθέμενες στις ακολουθούσες, και αφορούν το πνεύμα μας οπότε δεν πρέπει να δενόμαστε με ακριβείς ημερομηνίες, αλλά από τα νοήματα να αντιλαμβανόμαστε τον καιρό τους.

Η 4η σάλπιγγα σκοτίζει το νου των ανθρώπων με την προσπάθεια απόκρυψης της αληθινής διδασκαλίας του Χριστού, της Παναγίας, και των Αγίων, στα πρότυπα της πολτοποίησης όλων των θρησκειών που προωθεί η Νέα Τάξη. Σχολιάζεται¹⁴⁰ πχ (Ελλάδα): **«Ούτε μία φορά δεν αναφέρεται το όνομα «Θεοτόκος» ή «Παναγία» ή «Μητέρα του Θεού» στα νέα προγράμματα σπουδών για τα Θρησκευτικά στο Γυμνάσιο. Οι «σύγχρονοι» θεολόγοι που τα συνέταξαν θεωρούν προφανώς αρκετή την αναφορά στο πρόσωπο της Θεοτόκου στις πρώτες τάξεις του Δημοτικού σχολείου, όπου μεταξύ άλλων εξετάζουν τη θεματική ενότητα «Η Παναγία στο Κοράνι» (Δ' τάξη Δημοτικού). Και στις τρεις τάξεις του Γυμνασίου, σύμφωνα με το πρόγραμμα σπουδών που το Υπουργείο ετοιμάζεται να εφαρμόσει από την επόμενη σχολική χρονιά (2013), η Θεοτόκος απουσιάζει»!**¹⁴¹

Με την απόκρυψη όμως του Χριστού, της Παναγίας και των Αγίων από τη δημοσιότητα, ανοίγει ο δρόμος της **“θέωσης”** των ως τώρα αρειανιζόντων πλανόντων και πλανομένων, όπως ο **πάπας**, ηγέτης τώρα της πανθηρσκειακής προσπάθειας, ή των πολιτικών ηγετών, από τους

¹³⁷ Στην ερμηνεία του προφήτη Ησαΐα (κεφ. Β) με την ευκαιρία που αλλιώς αναφέρεται ο Θεός στην μία περίπτωση και αλλιώς στην άλλη. Και ερωτά που είναι το λάθος; Αλλά απαντάει δεν υπάρχει τίποτα αργό στα του Πνεύματος: **«...Τίς οὖν ἡ αἰτία; Ἡ γὰρ ἐκεῖ λείπει, ἢ ἐνταῦθα παρέλκει. Ἄλλ' οὐδὲν ἄργον τῶν τοῦ Πνεύματος»...**

¹³⁸ **«...τοῦ μηδὲ μέχρι συλλαβῆς ἄργον τι εἶναι τῶν θεοπνεύστων ῥημάτων».** Ομιλία 6η στην Εξαήμερον, του Μεγάλου Βασιλείου.

¹³⁹ Διαβάστε **«Τα τρία ουαί της Αποκάλυψης»** υπό ΛΜΔ: <https://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

¹⁴⁰ Από τον θεολόγο κ. Ιωάννη Τάτση.

¹⁴¹ www.epirus-ellas.gr/2012/07/blog-post_117.html και https://ellinonea.blogspot.com/2012/01/blog-post_905.html

οποίους ο κόσμος σαν από “**θεούς**” περιμένει τη λύση των προβλημάτων του. Δηλ. προστίθεται, στην εποχή αυτή της 4ης σάλπιγγας, η αντίστοιχη πλάνη που καταδικάσθηκε από την **Δ΄ Οικουμενική Σύνοδο**,¹⁴² αυτή της απορρόφησης της ανθρωπίνης φύσης του Χριστού από την Θεία φύση του.

Έτσι οι ως τώρα μη δεχόμενοι ύπαρξη Θεού ή υποβιβάζοντες σε απλό άνθρωπο τον Χριστό, δηλ. όλοι οι αρειανίζοντες, **βρίσκουν τώρα, στη μεγαλύτερη συσκότιση, την ευκαιρία να προσπαθήσουν να θεοποιήσουν ...τους εαυτούς των!** Και βέβαια ως εμπαιθείς οι ίδιοι, θέλουν να θεοποιήσουν και τα πάθη τους! Έτσι δεν επιδιώκεται απλώς ανοχή από τους πόρνους, μοιχούς, ομοφυλόφιλους, ειδωλολάτρες, νεοναζί, μαρξιστές, διεθνείς τοκογλύφους κλπ, αλλά η κάθε ομάδα με εωσφορική υπερηφάνεια έχει σαν “θεό” τον αρχηγό της και προχωράει στα τυφλά, χωρίς να καταλαβαίνει ότι οδηγεί το κοινωνικό σύνολο στην καταστροφή, που έρχεται πρώτα σαν πνευματική καταστροφή.

Κανείς που θέλει το συμφέρον του δεν προσπαθεί να βουλιάξει το σκάφος μέσα στο οποίο βρίσκεται ο ίδιος. Η αιτία του παραλογισμού έγκειται στην εγκατάλειψη του Θεού, λόγω της αμετανοησίας του κόσμου, οπότε πλέον δεν υπάρχει κριτήριο καλού και κακού στον νου των πλανεμένων. Τρέχουν στην καταστροφή... χαρούμενοι!

Την πιο μεγάλη ευθύνη έχουν οι φιλάργυροι Τραπεζίτες που δημιούργησαν τους προηγούμενους παγκοσμίους πολέμους, και ήδη με την αδιαλλαξία τους, στην καθοδηγούμενη από αυτούς Νέα Τάξη, μας οδηγούν στον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο μόλις τα πάθη ανέβουν σε κρίσιμο επίπεδο, και το επιτρέψει ο Θεός.

«Μετά από δύο παγκόσμιους πολέμους - οι πόλεμοι είναι η κατεξοχήν αμαρτία - ο σύγχρονος κόσμος έχασε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος».¹⁴³ Αυτό μας λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ, που αποτελεί εξήγηση της αναισθησίας των φανερά παραλογιζομένων ανθρώπων. Δηλ. **ο σύγχρονος άνθρωπος έχασε πλέον τον έλεγχο της συνείδησής του**, για να αποφεύγει έστω και σαν από διαίσθηση την καταστροφή. Λίγοι είναι οι πιστοί που δεν τους αγγίζει αυτή η συμφορά γιατί είναι με λόγια και με έργα συνειδητά μέλη της Ορθόδοξου Εκκλησίας του Χριστού.

Εμείς ως ελπίζουμε, σε κάθε περίπτωση, στη σωτήρια επέμβαση του Θεού, με τις προσευχές των Αγίων. Ιδιαίτερα όμως της Παναγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας. Ας απαντήσουμε στις σύγχρονες σκοταδιστικές κινήσεις με τα φωτιστικά λόγια των Πατέρων, όπως του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα, που εξυμνεί με τεκμήρια αληθινά, και όχι φανταστικά όπως οι παπικοί, την Παρθένο:

«Αλλά η αιτία πάλι όλων των αγαθών που έχουμε είναι η ένωση με το Θεό. **Κι αυτή όμως η ένωση στην Παρθένο οφείλεται. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η πολυύμνητη πρέπει να θεωρείται η αιτία όλης της ωραιότητας και της μεγαλοπρέπειας και κάθε άλλου πράγματος που είναι άξιο να υμνείται μέσα στο ανθρώπινο γένος. Και γι' αυτό όλα τα εγκώμια προς αυτή πρέπει να αναφέρονται μόνο. **Αλλά και για το γεγονός ότι υπάρχουμε κι είμαστε άνθρωποι, τη μακαρία Παρθένο πρέπει να θεωρούμε αιτία.** Ακόμη περισσότερο: όπως για χάρη του καρπού υπάρχει το δένδρο, έτσι **για χάρη της Παρθένου δόθηκε και η αρμονία και η ίδια η ύπαρξη σ' όλη την κτίση, και στον ουρανό και στη γη και στον ήλιο και σε καθετί που υπάρχει».****¹⁴⁴

Ας μην είναι επομένως η πίστη μας επηρεασμένη από την άγνοια και το σκοταδισμό, αλλά από το φως της Χριστιανικής διδασκαλίας. Αλλιώς ομολογούμε πίστη σε ένα ακαθόριστο Θεό, όπως λέει ο άγιος Νικόλαος Αχρίδος (+1956):

¹⁴² Έγινε στην Χαλκηδόνα το 451, και καταδίκασε τους «Μονοφυσίτες» Ευτυχή και Διόσκορο.

¹⁴³ Το (Γ 03) στο «**Διδακτικά και εσχατολογικά αποφθέγματα**» www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

¹⁴⁴ Διαβάστε το ολόκληρο online: https://www.myriobiblos.gr/texts/greek/kavasilas_koimisis.html

«Μη ρωτήσεις τον Χριστιανό αν πιστεύει στο Θεό μα αν πιστεύει στο Ευαγγέλιο, στο χαρμόσυνο Άγγελμα του Χριστού. Γιατί, αν πει ότι πιστεύει στο Θεό έτσι κατά τη λογική του και όχι κατά το Ευαγγέλιο, τότε είναι οπισθοδρομικός και παγανιστής αφού έφτασε μέχρι την πίστη όπως και οι άνθρωποι πριν από δυο χιλιάδες χρόνια, όπως για παράδειγμα κάποιοι φιλόσοφοι της Ελλάδας και της Ασίας. Τότε για ποιο λόγο κατέβηκε ο Χριστός από τον ουρανό»; (Εμπνευσμένα κείμενα Ορθόδοξου πνευματικότητας, έκδοση Ορθόδοξος Κυψέλη 2007).

Ρεαλιστικά αντιμετωπίζοντας παρόμοιες ερωτήσεις ο Αϊνστάϊν (Einstein) έλεγε: **Πείτε μου πρώτα τι εννοείτε με τη λέξη Θεός, και μετά θα σας πω αν πιστεύω!**

συνεχίζεται...

24-6/7-7-2012+, Γενέσιον του Τιμίου Προδρόμου
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

Όλα τα τεύχη:

- A. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf
- B. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf
- Γ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf (αυτό το τεύχος).
- Δ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf
- E. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_e.pdf
- ΣΤ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_f.pdf
- Z. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_g.pdf
- H. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_h.pdf
- Θ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_9.pdf
- I. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_10.pdf
- ΙΑ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_11.pdf
- ΙΒ. https://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_12.pdf

Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<https://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α :

Ε ν ό τ η τ ε ς :		Σελίς
1.1.	Για τους τέσσερις αγγέλους και τον άλλο τον αναβαίνοντα από ανατολής ηλίου	3
1.2.	Οι συμβολισμοί γης, θαλάσσης και δένδρων	8
1.3.	Το σφράγισμα των πιστών	9
1.4.	Οι 12 φυλές, οι 144.000 και η σημασία του 12	11
1.5.	Η σημασία των 4, 40, 100 και 144.	19
2.1.	Η έβδομη σφραγίδα και η Ουράνια σιγή	23
2.2.	Γενικά για τις επτά σάλπιγγες	25
2.3.	Οι άγγελοι του Θεού με τις σάλπιγγες και η δράση των δαιμόνων	27
2.4.	Η πρώτη σάλπιγγα	30
2.5.	Η δεύτερη σάλπιγγα	41
2.6.	Οικουμενισμός - Πανθηρσκεία - τρίτη σάλπιγγα	50
2.7.	Η τέταρτη σάλπιγγα	57

www.imdleo.gr